ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ

NSDAP

ICH KÄMPFE

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ

Τα Καθήκοντα
των Μελών του Κόμματος

Kukneion Asma

3η Έκδοση στα Ελληνικά

Τίτλος πρωτοτύπου:
Ich kämpfe. Die Pflichten des Partei-Genossen.
(Sonderdruck zur Erinnerung an die Aufnahme in die NSDAP.)

Με εναρκτήριο έτος το 1942, το συγκεκριμένο βιβλίο δινόταν σε κάθε νέο μέλος του NSDAP, ως αναμνηστικό ένταξης στο Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα. Την έκδοση είχε αναλάβει ο οίκος Franz Eher Nachf., ο Κεντρικός Εκδοτικός Οίκος του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος. Ακολούθησαν επανεκδόσεις τα έτη 1943 και 1944, ενώ συντάκτης και υπεύθυνος του βιβλίου ήταν ο Χέρμαν Λίζε. Η παρούσα έκδοση βασίστηκε σε κείνη του 1943, ενώ αυτό το εγχείρημα γίνεται αποκλειστικά για να καλύψει το βιβλιογραφικό και ιστορικό κενό σχετικά με την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία (1933-1945).

Το παρόν εγχείρημα αφιερώνεται σε όσους πολέμησαν, πολεμούν και θα πολεμήσουν, ενάντια στην – οιασδήποτε μορφής – τυραννία.

Μετάφραση – Επιμέλεια:
Βασίλειος Τραγάρας

Όρκος Πίστης

Ορκίζομαι Πίστη

στον Φύρερ μου, Αδόλφο Χίτλερ.

Υπόσχομαι πάντοτε

να Σέβομαι και να Υπακούω

Εκείνον, και τους Καθοδηγητές

που μου έχει ορίσει.

(Δίνεται κατά την εγγραφή στο NSDAP)

Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei

(Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα)

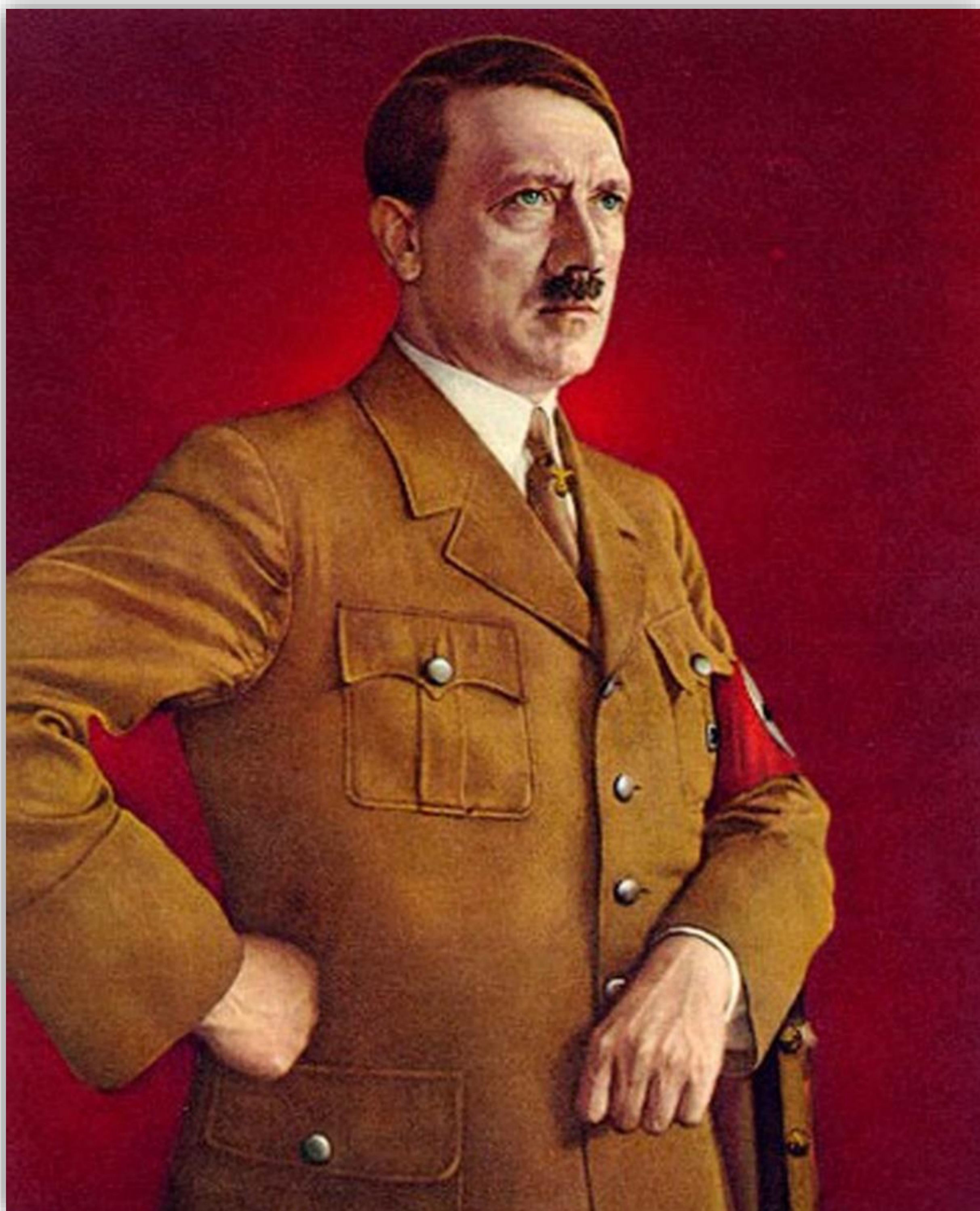

Για τον Φύρερ

Αυτό είναι το Σπουδαιότερο σ' Εκείνον:
όχι μόνο είναι ο Φύρερ μας,
ο Ήρωας τόσων πολλών,
μα είναι επίσης ευθυτενής,
σταθερός και σεμνός·
σ' Εκείνον κείνται οι Ρίζες του Κόσμου μας,
η Ψυχή Του έχει αγγίξει τ' Αστέρια,
κι ωστόσο, παραμένει ένας Άνδρας,
σαν εσένα, σαν εμένα.

ΜΠΑΛΝΤΟΥΡ ΦΟΝ ΣΙΡΑΧ

Kukneion Asma

Ο Φύρερ λέει:

«Ήδη ανησυχώ για τον καιρό κατά τον οποίο ο αριθμός μας θα μειώνεται με αργό ρυθμό, όταν θα έχει ήδη εδραιωθεί γύρω από εμάς ένας νέος κρίκος, νέων γενιών. Μα γνωρίζω ότι οι νεολαίοι θα αρχίσουν να κρατούν την Τιμή μας στα δυνατά τους χέρια, πολύ προτού πέσει ο τελευταίος της σειράς μας· ο τελευταίος των νεαρών, εκείνων, ανδρών, που όταν η Γερμανία ήταν ταπεινωμένη, όσο ποτέ άλλοτε, πίστεψαν σε μια δοξασμένη ανάσταση.

…Όταν ξεκινήσαμε αυτόν τον Αγώνα, θέσαμε ισχυρούς κανόνες και αρχές. Υπερασπιζόμενοι αυτές τις αρχές, χρόνο με το χρόνο, γίναμε τρανοί και δυνατοί. Οι ουρανοί, σκοτείνιασαν πολλές φορές πάνω από τα κεφάλια μας και οι εχθροί μας καυχιόντουσαν. Μα ήταν κατά τη διάρκεια αυτών των καιρών, τότε που η παραδοσιακή αρχή αποδείχθηκε ορθή: μόνο αυτό που στέκει δυνατό – κατά την περίοδο αναταραχών – είναι πραγματικά ισχυρό! Αυτό που σπάει, δεν είναι άξιο για τίποτα! Εκείνον τον καιρό, θέσαμε αρχές από σίδηρο, σκληρές και βαριές, και μέχρι στιγμής, έχουμε υπακούσει σε αυτές, δίχως συμβιβασμό. Και στο μέλλον, δεν πρόκειται να παρεκκλίνουμε από αυτές τις αρχές, ούτε χιλιοστό…

…Θέλω να ζητήσω από τους νέους του Κινήματος να έχουν ως πρότυπα τους παλαιούς, ούτως ώστε να συνειδητοποιήσουν ότι δεν υπάρχει τίποτε το επιφανειακό όταν είναι κανείς Εθνικοσοσιαλιστής. Διότι δεν είναι ζήτημα ρούχων, συναντήσεων και λάμψης… Είναι η καρδιά που μετράει! ...Για κείνους, δεν αρκεί να ομολογήσουν «πιστεύω», μα να ορκιστούν:

«Αγωνίζομαι!»

Ο Φύρερ και το Κίνημά του

Ιστορική Επισκόπηση

του *Ράιχσλαϊτερ*[1] Φίλιπ Μπούλερ

Το *Γερμανικό Εργατικό Κόμμα*, που ιδρύθηκε από τον *Σχρίφτλάιτερ*[2] Καρλ Χάρρερ στις 5 Ιανουαρίου του 1919, είχε σχεδόν μηδενική πολιτική ύπαρξη. Τα έξι μέλη του κόμματος σχημάτισαν μια ένωση καλοπροαίρετων εθνικιστών ανδρών, οι οποίοι, γνωρίζοντας την καταστροφική δράση του μαρξισμού, ενώθηκαν με στόχο να επιστρέψουν τη γερμανική εργατική τάξη στο Έθνος. Αν και οι προθέσεις αυτών των ανδρών ήταν απολύτως ορθές, δεν κατάφεραν να κάνουν τα σχέδιά τους πράξη. Δεν είχαν χρήματα. Αυτό, ωστόσο, δεν ήταν το χειρότερο. Στερούνταν μιας γενικότερης μεγάλης ιδέας, η οποία θα τους καθοδηγούσε στον αγώνα τους. Μόνοι και αβοήθητοι, ήλθαν αντιμέτωποι με έναν κόσμο που είτε τους αγνοούσε εσκεμμένα, είτε δεν γνώριζε ότι υπάρχουν. Πολύ απλά, δεν είχαν βρει αυτό που χρειάζονταν για να προσελκύσουν την προσοχή του λαού. Ίσως να μην εξελίσσονταν ποτέ σε κάτι περισσότερο (σε σημασία) από έναν εντελώς άσκοπο σύλλογο συζητήσεων. Με λίγα λόγια, χρειάζονταν έναν *Φύρερ*. Τον βρήκαν στο έβδομο μέλος τους.

Την ημέρα που ο Αδόλφος Χίτλερ προσχώρησε στο κόμμα – πρέπει να ήταν η 16η Σεπτεμβρίου του 1919 – ξεκίνησε και η απαράμιλλη πορεία της. Ο Χίτλερ συνειδητοποίησε αμέσως ότι το κόμμα θα έπρεπε να εγκαταλείψει την κρυφή του υπόσταση, να γνωστοποιηθεί δημοσίως. Πίστευε ότι η ανοιχτή προπαγάνδα, άξια της ψυχής του πλήθους, ήταν η μοναδική μέθοδος προς την επιτυχία. Προτού όμως μπορέσει να παρουσιάσει ακόμη και την πιο μικρή καινοτομία, ο Χίτλερ έπρεπε να υπερνικήσει την έντονη αντίθεση της «επιτροπής» του κόμματος, που δρούσε με κοινοβουλευτικές αρχές.

---

[1] Σ.τ.Μτφ.: Καθοδηγητής του Ράιχ.

[2] Σ.τ.Μτφ.: Επικεφαλής Αρχισυνταξίας.

Αυτό που είναι πασίδηλο σε κάθε στρατό, και ειδικότερα στον γερμανικό στρατό, έχει εξαφανιστεί παντελώς από την πολιτική ζωή των περισσοτέρων εθνών: η επίγνωση της αξίας και της ευθύνης της προσωπικότητας. Στη Γερμανία του χθες, ήταν οι αποφάσεις μιας πλειοψηφίας εκείνες που επέτασσαν τη δράση των πολιτικών αρχηγών, οι οποίοι είχαν τη δυνατότητα, έτσι, να κρύβονται πίσω από αυτές τις αποφάσεις, αδέσμευτοι από κάθε ευθύνη. Ο Αδόλφος Χίτλερ, ωστόσο, δόμησε το Κόμμα του σύμφωνα με τις Αρχές της Εξουσίας, για τους κάτωθεν, και σύμφωνα με τις Αρχές της Ευθύνης, για τους άνωθεν.

Όταν η εκτελεστική ηγεσία του Κόμματος, που από τις 9 Αυγούστου 1920 ήταν πλέον γνωστό ως NSDAP[3], παραιτήθηκε τον Ιούλιο του 1921, ο Αδόλφος Χίτλερ εκλέχθηκε Πρόεδρος και του δόθηκε σχεδόν δικτατορική εξουσία. Λίγο αργότερα, κατέστη ξεκάθαρο ότι εκείνος ο ομιλητής, ο οποίος συνάρπαζε τα πλήθη με τα λόγια του, είχε άριστες οργανωτικές ικανότητες. Αμέσως, και αδιάκριτα, απέρριψε ορισμένες συνήθειες, συνήθειες που μπορούσαν να καταστρέψουν οποιαδήποτε οργάνωση.

Στο κάτω-κάτω, δεν επιθυμούσε να σχηματίσει ένα κόμμα με τη συνηθισμένη έννοια της λέξης. Αυτό που χρειαζόταν ήταν ένα κραταιό, άκαμπτο, οργανωμένο εργαλείο, που θα υπάκουε τυφλά στη δεσπόζουσα θέλησή του. Αυτό το εργαλείο ήταν το NSDAP, και ήταν ο οργανωτικός πυρήνας του Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος εκείνος που θα κατακτούσε, σταδιακά, το σύνολο του γερμανικού λαού. Η λαϊκή κοινότητα[4] θα καθοριζόταν από το Αίμα και θα ήταν συνυφασμένη με την Πατρώα Γη. Συνεπώς, όλες οι πολιτικές, κοινωνικές ή θρησκευτικές διαφορές που δίχαζαν το Έθνος, θα έπρεπε να γεφυρωθούν. Κάθε στενόμυαλη αντίδραση ιδιοτέλειας, μεμονωμένων ατόμων ή ομάδων, θα έπρεπε να καταπνιγεί από το πρόσταγμα που επιτάσσει ότι όλοι οι Γερμανοί θα πρέπει να δρουν ενιαία, με έναν συμπαγή τρόπο.

Τι σημασία έχει το ζήτημα της μορφής διακυβέρνησης, οι συγκρούσεις για τα εκκλησιαστικά ζητήματα ή οι, γεμάτες μίσος, διαμάχες μεταξύ των εργατών και των εργοδοτών, μπροστά στη θέα της παντοδύναμης Μοίρας, που έπρεπε να διαλέξει, μια για πάντα, την υγεία ή την καταστροφή της Γερμανίας!

---

[3] Σ.τ.Μτφ.: Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα.

[4] Σ.τ.Μτφ.: Volksgemeinschaft (*Φολκσγκεμάινσαφτ*).

Το Μπράουνάου επάνω στον Ποταμό Ινν, η γενέτειρα πόλη του Φύρερ.

Υπάρχει μια μοναδική επιταγή, η οποία είναι εσωτερική, και η αξία της είναι ορατή μονάχα στον Αγώνα. Υψώστε τη Σημαία του θάρρους, της προθυμίας για θυσίες και της αφοσίωσης, και προσέξτε ποιος θα συγκεντρωθεί γύρω από αυτή τη Σημαία. Αυτός που ελκύεται από τη Σημαία, και κανένας άλλος, καλείται να οδηγήσει έναν Λαό.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Από το προσκλητήριο προς τους Πολιτικούς Καθοδηγητές,
Συνέδριο της Ελευθερίας, 14 Σεπτεμβρίου 1935

Ένας οργανισμός, έτσι όπως τον οραματιζόταν ο Αδόλφος Χίτλερ, δεν θα απαρτιζόταν μόνο από το Κράτος που, μια μέρα, θα αντικαθιστούσε τη σάπια αποτυχημένη μαρξιστική κρατική δομή, μα όφειλε να είναι ένας οργανισμός που, με την ιδιοφυία ενός Ηγέτη, ο οποίος κομίζει την αιώνια αλήθεια μιας Ιδέας, θα μπορούσε να γυρίσει τον κόσμο ανάποδα!

Ως εκ τούτου, ο *Φύρερ* διαμόρφωσε το NSDAP και τα παρακλάδια του σύμφωνα με αυτές τις σπουδαίες αρχές. Στο τέλος, ωστόσο, ήταν μονάχα η προσωπικότητα του Αδόλφου Χίτλερ εκείνη που εγγυόταν την επιτυχία. Η διορατικότητα και οι δράσεις του, εμφανώς κατευθυνόμενες από τη Θεία Πρόνοια, το έργο του, η πίστη του, η θέληση και η αποφασιστικότητά του, το φωτεινό παράδειγμα του *Φύρερ*, που βρισκόταν πέρα και πάνω από το ωριαίο και καθημερινό χάος: αυτές ήταν οι μόνες εγγυήσεις της επιτυχίας. Αν δεν ήταν για τον *Φύρερ*, θα ήταν δυνατόν ποτέ δυνατόν αυτά τα αγόρια, όλοι αυτοί οι άνδρες και οι γυναίκες, να θυσιάσουν το αίμα και τη ζωή τους σιωπηρά, χωρίς να απαιτούν ευγνωμοσύνη; Πώς μπόρεσαν να αψηφήσουν τη Μοίρα, υποφέροντας από τη δυστυχία, τις στερήσεις και τον διωγμό, πώς

Σε αυτό το σπίτι γεννήθηκε ο Αδόλφος Χίτλερ.

γίνεται ένα και μόνο βλέμμα από τα μάτια του *Φύρερ* να είναι μια επαρκής αποζημίωση για τις δυσκολότερες θυσίες τους;

Υπάρχουν κάποια πράγματα στην ανθρώπινη ζωή, που θα πρέπει να γίνονται ανεξάρτητα με το αν θα έχουν επιτυχία ή όχι. Ορισμένες αποφάσεις και πράξεις δύνανται να αποφευχθούν. Το τίμημα όμως, θα είναι η εσωτερική ελευθερία, ο σεβασμός, η χαρά, ακόμη και η ζωή κάποιου. Κατά συνέπεια, το άτομο, όσο και το Κίνημα, ή το Έθνος, θα πρέπει να υποφέρουν από κάποιες ήττες. Μια τέτοια ήττα ήταν κι εκείνη της 9ης Νοεμβρίου του 1923.

Μια μαύρη, πράγματι, ημέρα για το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα, μα την ίδια στιγμή, μια κρίσιμη καμπή για τα γεγονότα της εποχής μας.

Εκείνη την ημέρα, ένας άνδρας και μερικοί πιστοί προσπάθησαν να αλλάξουν το Πεπρωμένο της Γερμανίας. Αυτός ο άνδρας τόλμησε να δράσει, παρόλο που η πιθανότητα επιτυχίας ήταν μηδενική.

Ωστόσο, αυτή η δράση έπρεπε να γίνει. Το μέλλον της Γερμανίας θα ανήκε μονάχα σ' εκείνον που θα είχε το σθένος να κάνει το άλμα προς το άγνωστο. Ο σπόρος μιας καλύτερης Γερμανίας θα μπορούσε να φυτρώσει μονάχα μέσα από το Αίμα και τον Αγώνα.

Η απόφαση του Αδόλφου Χίτλερ να δράσει ήταν μία από τις πιο κρίσιμες αποφάσεις της ζωής του. Απέδειξε το απερίγραπτο κουράγιο του, όταν, στηριζόμενος μονάχα στην ίδια του την αποφασιστικότητα, προκάλεσε το υπάρχον σύστημα και αγνόησε την κυβέρνηση, παρόλο που εκείνη κατείχε τα κρατικά μέσα ελέγχου. Μετέφερε, ολομόναχος, το βάρος της ευθύνης για τα όσα θα ακολουθούσαν μετά το Πραξικόπημα. Η προσπάθειά του απέτυχε. Δεν μπόρεσε να δώσει ένα τέλος στα πέντε έτη της θανάσιμης Μοίρας, έτη που είχαν συνθλίψει τη Γερμανία. Το σύστημα της 9ης Νοεμβρίου του 1918 παρέμεινε στην εξουσία, βλάπτοντας ολόκληρο το Έθνος. Ωστόσο, η απόπειρα του Αδόλφου Χίτλερ και των φίλων του δεν ήταν μια πλήρης αποτυχία.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, ο *Φύρερ* άρχισε να πιστεύει ότι στις 9 Νοεμβρίου του 1923 ο καιρός δεν ήταν ακόμη ώριμος για κάποιον θρίαμβο. Στις 9 Νοεμβρίου του 1933, κατά τη διάρκεια της δεκαετούς επετείου που τιμήθηκε στο Μπιργκερμπροϊκέλερ, εκείνος χαρακτήρισε την αποτυχημένη απόπειρα *«Σοφία της Θείας Πρόνοιας»*, προσθέτοντας το εξής: *«…Κι όμως, είμαι πεπεισμένος πως έπρεπε να πράξουμε όπως πράξαμε, κατ' αυτόν και μόνο τον τρόπο, διότι δράσαμε για λογαριασμό μιας ανώτερης δύναμης.»*

Όταν βάδισαν προς τη Φέλντχερνχάλε, στον δρόμο τους προς ένα νέο Ράιχ, εκείνοι οι άνδρες δεν ακολουθούσαν ένα φάντασμα, μα το κάλεσμα των καρδιών τους, κάτω από τη σημαία με τη Σβάστικα. Ακολουθούσαν το ηχηρό κάλεσμα ενός Ιδεώδους, που μιλούσε σε αυτούς μέσα από τα λόγια του Αδόλφου Χίτλερ. Ήταν έτοιμοι να θυσιάσουν το πιο πολύτιμο αγαθό που κατείχαν, διότι εκτιμούσαν το Ιδεώδες που απέκτησε υλική υπόσταση με τον Αδόλφο Χίτλερ, ένα Ιδεώδες ανώτερο και από τις ίδιες τους τις ζωές. Η Μοίρα δέχθηκε τη θυσία δεκαέξι ανδρών. Ως εκ τούτου, οι άνδρες που πέθαναν εκείνη την ημέρα, στις 9 Νοεμβρίου, ήταν οι πρώτοι Μάρτυρες του Εθνικοσοσιαλιστικού Αγώνα. Ακολούθησαν πολλοί, οι οποίοι θυσίασαν το Αίμα και τη Ζωή τους στο βωμό της χώρας. Μα εκείνοι οι δεκαέξι ήταν οι πρώτοι. Διότι στον Αγώνα τους, οι πιθανότητες ήταν πολύ πιο δυσμενείς από εκείνες των μεταγενέστερων ηρώων. Με άλλα λόγια, η προσπάθεια τους θα έπρεπε να γίνει με μεγαλύτερο σθένος. Απέδειξαν σε όλον τον κόσμο ότι αυτό το νέο Κίνημα ήταν έτοιμο να γονιμοποιήσει, με το Αίμα των αγωνιστών του, τον δρόμο της ελευθερίας της Γερμανίας.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο *Φύρερ* διάλεξε αυτούς τους δεκαέξι άνδρες, οι οποίοι δολοφονήθηκαν από κομμουνιστές και αντιδραστικούς. Αργότερα, εκείνος έγειρε ένα μνημείο για εκείνους τους Μάρτυρες, στους Ναούς της Τιμής, στο Κένιγκσπλατζ του Μονάχου. Είναι ένα απλό και αριστοκρατικό μνημείο, που μας υπενθυμίζει τη μεγάλη τους θυσία και που μας αποδεικνύει την αναγνώρισή τους από το Κίνημα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, στις 9 Νοεμβρίου του 1935, τα λείψανα αυτών των 16 ανδρών αφαιρέθηκαν από τα λιτά τους μνήματα, από τα διάφορα νεκροταφεία του Μονάχου και των περιχώρων, και αφού παρουσιάστηκαν σε δημόσια θέα, στη Φέλντχερνχάλε, μεταφέρθηκαν, έπειτα, με επίσημη πομπή, στο νέο τους Μνήμα. Εκεί, θα είναι για πάντα οι *«Αιώνιοι Φρουροί»*, υπενθυμίζοντας αυτήν την ημέρα στις ερχόμενες γενιές.

Πέρασε πάνω από ένας χρόνος, μετά την αποτυχία της 9ης Νοεμβρίου του 1923, για να προσπαθήσει το Κίνημα να εδραιώσει, εκ νέου, ένα οργανωμένο σύστημα. Αυτή η περίοδος υπήρξε μια περίοδος διαφόρων εσωτερικών αναταραχών, διχονοιών και διενέξεων ανάμεσα στους καθοδηγητές. Η ισχυρή αναζωπύρωση του ενδιαφέροντος στην Εθνικοσοσιαλιστική Σκέψη, σε όλο το Ράιχ, υπήρξε καρπός της μεγάλης δημοσιότητας που περιέβαλλε τη δίκη των Εθνικοσοσιαλιστών στο Φολκσγκέριχτσχοφ του Μονάχου. Ωστόσο, επισκιάστηκε από τις εσωτερικές διαμάχες. Αρκετοί από τους παλαιούς αγωνιστές κυριεύθηκαν από μια βαθιά αίσθηση απογοήτευσης και

απελπισίας. Πολλοί ήταν εκείνοι που γύρισαν τις πλάτες τους στο Κίνημα. Στη βόρεια Γερμανία, μια μερίδα φιλόδοξων καθοδηγητών έκαναν μια απόπειρα να υφαρπάξουν την κληρονομιά του Αδόλφου Χίτλερ, με στόχο να μεταμορφώσουν το Κίνημα και να εξυπηρετήσουν τα προσωπικά τους συμφέροντα. Ήταν μια σχετικά μικρή ομάδα, που έστεκε πιστά δίπλα στην παλαιά σημαία.

Τότε, στις 20 Δεκεμβρίου 1924, οι πύλες της φυλακής του Λάντσμπεργκ αμ Λεχ, άνοιξαν. Ο Αδόλφος Χίτλερ ήταν πλέον ελεύθερος. Για τα εναπομείναντα πέντε έτη της *«τιμωρίας»* του (είχε καταδικαστεί για *«εσχάτη προδοσία»*), βρισκόταν υπό αστυνομική επιτήρηση.

Ένας στεναγμός ανακούφισης διαπέρασε τους συντρόφους του. Τώρα που ο *Φύρερ* βρισκόταν εκεί, για μία ακόμη φορά, δίπλα τους, πιο αποφασισμένος από ποτέ, έτοιμος να δείξει τον Δρόμο, μαζί με τη Σημαία, δεν ένιωθαν πια άγχος για το μέλλον. Αυτό που εκλάμβαναν κάποιοι ως πικρή απογοήτευση, δεν είχε καμία αξία για τον Χίτλερ και τους ακολούθους του: ο *Φύρερ* δεν μπορούσε να βασιστεί σε κάποια από τις προϋπάρχουσες πολιτικές οργανώσεις. Έπρεπε να επανιδρύσει το παλαιό NSDAP. Στις 25 Φεβρουαρίου 1925, εν μέσω απίστευτων επευφημιών από τους ακολούθους του, διακήρυξε ότι το Κίνημα είχε εκ νέου επανιδρυθεί. Εκείνη την ημέρα, λόγω του συνωστισμού, οι πολλές αστυνομικές δυνάμεις αναγκάστηκαν να περικυκλώσουν το ιστορικό Μπιργκερμπροϊκέλερ, στο Μόναχο, με έναν απαγορευτικό κλοιό. Και πράγματι, ήταν σπουδαίο κατόρθωμα το γεγονός ότι ο Αδόλφος Χίτλερ, με μια αριστοτεχνική ομιλία, κατάφερε να γαληνέψει τη θανάσιμη αντιπαλότητα των μελών της *Λαϊκής Κοινότητας της Μεγάλης Γερμανίας*[5] κι εκείνων από το αποκαλούμενο *Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα για την Ελευθερία*[6], δύο πλευρές που ήταν, τότε, αντιμαχόμενες.

Η αρχή είχε γίνει. Ο Αγώνας θα μπορούσε να συνεχιστεί ξανά, με το ίδιο, παλαιό, πνεύμα. Κατά έναν τρόπο, εντούτοις, αυτός ο Αγώνας θα ήταν διαφορετικός, στις μεθόδους του, από εκείνον που δόθηκε πριν την ημέρα της 9ης Νοεμβρίου 1923. Μέχρι τότε, όλοι προετοιμάζονταν να ανατρέψουν την υπάρχουσα κυβέρνηση με ένα πραξικόπημα.

---

[5] Σ.τ.Μτφ.: «Großdeutsche Volksgemeinschaft» (Γκροσντόιτσε Φολκσγκεμάινσαφτ).

[6] Σ.τ.Μτφ.: «Nationalsozialistische Freiheitsbewegung» (Νατσιονάλσοτζιαλίστισε Φράιχαϊτσμπεβίγκουνγκ).

Μνημείο για τους πεσόντες του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, στο Μόναχο.

Οι πεσόντες ήρωές μας έκριναν πολλά πράγματα σημαντικά·
αν κρινόταν αναγκαίο, πέθαιναν γι' αυτά. Πρέπει κι εμείς
να είμαστε έτοιμοι να το πράξουμε αυτό,
όποτε έλθει η ώρα.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Ο *Φύρερ* έβλεπε τώρα την ανάγκη να συνεχίσει τον Αγώνα του με μια ξεκάθαρα νόμιμη βάση. Αυτό, ωστόσο, σήμαινε μια αλλαγή μονάχα στη στρατηγική. Με κανέναν τρόπο δεν σήμαινε αλλαγή του στόχου, που ήταν, τότε και πάντοτε, η κατάκτηση της πολιτικής ισχύος στη Γερμανία. Το σύνταγμα της λεγόμενης «Δημοκρατίας του Νοεμβρίου», με τα δημοκρατικά του θεμέλια, άφηνε ανοιχτό το ενδεχόμενο να κερδηθεί, σταδιακά, η υποστήριξη του λαού μέσα από την προπαγάνδα, κι έτσι, με την πάροδο των εκλογών, η είσοδος στο κοινοβούλιο. Έτσι λοιπόν, φτάσαμε στον στόχο μας με έναν απόλυτα νόμιμο τρόπο. Αρκούσε να νικήσουμε τη δημοκρατία με το ίδιο της το παιχνίδι. Η πρόκληση του *Φύρερ* προς το πολιτικό σύστημα ήταν τελείως φανερή και οι πολιτικοί αρχηγοί της Γερμανίας εκείνων των ετών έλαβαν αμέσως μέτρα για να εμποδίσουν την εδραίωση του Κόμματος και τη διάδοση της Ιδέας του. Η κυβέρνηση της Βαυαρίας απαγόρευσε στον Αδόλφο Χίτλερ να κάνει δημόσιες ομιλίες, δικαιολογώντας αυτήν τους την πράξη με μια διαστρεβλωμένη ομιλία του Χίτλερ, η οποία οδήγησε σε μια νέα σειρά καταπιεστικών μέτρων και εκδιώξεων, που τέθηκαν σε εφαρμογή από τις κρατικές αρχές.

Στη συνέχεια, και άλλα κρατίδια έκαναν το ίδιο. Έτσι λοιπόν, ο *Φύρερ* δεν μπορούσε να μιλήσει, παρά μόνον σε ανεπίσημες συναντήσεις των μελών του Κόμματος. Ήταν ουσιώδες να αποφευχθεί το ενδεχόμενο το Κόμμα να καταπιεστεί ξανά, και, ως εκ τούτου, οι δυνατότητες της προπαγάνδας ήταν περιορισμένες. Ωστόσο, ο Αγώνας ενάντια στις υποδουλωτικές συμφωνίες και στις συναινετικές πολιτικές της κυβέρνησης συνεχιζόταν ανελέητα, με τη χρήση όλων των νόμιμων μέσων. Με τον ίδιο τρόπο επιταχυνόταν η διαμάχη με τον μαρξισμό και με τις φθοροποιές επιρροές του, σε όλους τους τομείς. Σταδιακά, επίσης, το Κίνημα απέκτησε μια σταθερή βάση στα, εκτός της Βαυαρίας, κοινοβούλια της Γερμανίας: πρώτα το 1930, στη Θουριγγία, κι έπειτα στο Μπράουνσβαϊγκ και στη Σαξονία-Άνχαλτ.

Κι ενώ ο πολιτικός αγώνας συνεχιζόταν κατ' αυτόν τον τρόπο, με ακατάβλητη σφοδρότητα και αντοχή, συσσωρεύονταν, για το Κίνημα, δύσκολα οργανωτικά ζητήματα. Οι αποφάσεις σχετικά με τις αναθέσεις των μελών δεν γίνονταν σε στρογγυλό τραπέζι. Αντιθέτως, η δομή του Κόμματος αναπτυσσόταν οργανικά, από κάτω προς τα πάνω. Στο ελεύθερο παιχνίδι των εξουσιών, οι πραγματικοί καθοδηγητές έπρεπε να αναδυθούν.

Ωστόσο, αυτή η ραγδαία άνοδος έπρεπε να ρυθμιστεί και να ελεγχθεί. Όλοι εκείνοι που είχαν σχηματίσει έναν τοπικό πυρήνα – εκείνοι που είχαν αποδείξει ότι είναι αρκετά άνδρες για να χαράξουν τον δικό τους δρόμο –

αναγνωρίστηκαν, και από τότε, είχαν την πλήρη υποστήριξη του Κόμματος ενάντια σε όλες τις επιθέσεις εναντίον τους. Εν τέλει, όταν αυτοί οι τοπικοί πυρήνες εξαπλώθηκαν σε όλο το Έθνος, ο ένας μετά τον άλλον, σχημάτισαν από ένα *γκάου*[7]. Η θέση του *Γκάουλαϊτερ*[8] δόθηκε σε εκείνους τους άνδρες που, γεννημένοι στον Αγώνα, είχαν κατακτήσει, μόνοι τους, τις περιφέρειές τους.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, με αγώνα, με εργασία, συνεχώς έτοιμοι για δράση, οι απόστολοι του Εθνικοσοσιαλισμού εγέρθηκαν σε όλα τα μήκη και πλάτη της Γερμανίας. Περιφέρονταν αδυσώπητα, πάντοτε μιλώντας, πάντοτε πολεμώντας. Ήταν δυναμικοί, άγριοι, σκληροτράχηλοι άνδρες, καθόλου εύκολο να πορευθεί κανείς μαζί τους, συχνά πεισματάρηδες και ατομιστές. Μα πώς αλλιώς θα μπορούσαν να πετύχουν την, σχεδόν υπεράνθρωπη, αποστολή της προετοιμασίας του εδάφους για τον σπόρο του Αδόλφου Χίτλερ;

Κατά μήκος της διαδρομής, υπήρχε ένα διάστημα κατά το οποίο ελλόχευαν αμέτρητοι κίνδυνοι για να καταστρέψουν το Κόμμα: υπήρχαν αντάρτες μέσα στο ίδιο το Κόμμα, εγωιστές, φιλόδοξοι και διεφθαρμένα υποκείμενα, που ήταν διατεθειμένοι να βλάψουν το NSDAP ώστε να εξυπηρετήσουν τις προσωπικές τους επιδιώξεις, βλάπτοντας το Κόμμα, αποδυναμώνοντάς το. Υπήρχαν πάρα πολλοί εχθροί, απ' όλες τις πλευρές, εχθροί που, γεμάτοι μίσος, προσπάθησαν να συντρίψουν το Κίνημα χρησιμοποιώντας όλα τα πιθανά μέσα: τα ψέματα, τις συκοφαντίες, όπως επίσης, το μποϊκοτάρισμα και τον τρόμο· ήταν ένθερμα μέλη του Κόμματος που παρερμήνευσαν το επαναστατικό πνεύμα, που διακινδύνευσαν την υγεία του Κινήματος, από τη στιγμή που παρείχαν στις κρατικές αρχές έναν πολύ καλό λόγο να παρέμβουν. Αυτοί οι κίνδυνοι νικήθηκαν από τον *Φύρερ*, χάρη στην αρετή της ανώτερης διορατικότητας του, της ευφυίας του, της ανδρείας του, της αποφασιστικότητάς του. Σήμερα, το γεγονός ότι κατάφερε να κατευθύνει με επιτυχία το μικρό πλοίο του Κόμματός του μέσα από αυτά τα ταραχώδη νερά, μας μοιάζει σαν ένα εντυπωσιακό και απίστευτο θαύμα.

Τίποτα δεν χαρίστηκε στο Κίνημα. Το Κίνημα αναπτύχθηκε μέσα στον αγώνα, στην ανάγκη, στη θυσία και στη στέρηση, και αυτό το πράγμα το έκανε σκληρό και αγνό. Τα μέλη του Κόμματός μας βρέθηκαν χιλιάδες φορές

---

[7] Σ.τ.Μτφ.: Διοικητική Περιφέρεια.

[8] Σ.τ.Μτφ.: Επικεφαλής Διοικητικής Περιφέρειας.

εκτεθειμένοι μπροστά στον διωγμό. Τους έβγαλαν τα φαιά πουκάμισα, τους έδειραν και τους πέταξαν στη φυλακή. Ο ρύπος της δυσφήμισης χύθηκε επάνω τους, καταστράφηκαν οικονομικά, οι ζωές τους ρημάχτηκαν, ενώ οι δίκες εναντίον τους είχαν ως στόχο να τους εξουθενώσουν. Οι συμπλοκές που διαδραματίζονταν στις πόλεις, άφηναν χιλιάδες Εθνικοσοσιαλιστές με τιμητικές, αιμορροούσες πληγές. Πολλοί ήταν εκείνοι που φονεύθηκαν στους δρόμους από τους κτηνώδεις «συντρόφους». Τότε, όμως, μια ανελέητη αποφασιστικότητα ξεσήκωσε τους πάντες, μέσα από την ασταμάτητη προπαγάνδα και τις εκλογικές εκστρατείες, μέσα από τις συναντήσεις και τις πορείες. Η προσωπική ζωή ήταν σχεδόν κάτι το άγνωστο για τον Εθνικοσοσιαλιστή. Βρισκόταν πάντοτε έξω, στην πορεία, υπηρετώντας, πολεμώντας. Στο τέλος μιας επιτυχίας, όλοι αναλογίζονταν το αυστηρό σύνθημα του *Φύρερ*: *«Ο Αγώνας συνεχίζεται»*. Σε αυτήν την προσταγή αφοσιώθηκε, άλλωστε, και ο ίδιος. Στον δρόμο, πολλοί έχασαν το κουράγιο τους και βυθίστηκαν· άλλοι, πάλι, έχασαν την πίστη τους στον θρίαμβο που θα ακολουθούσε, ενώ κάποιοι άλλοι γκρεμίστηκαν σωματικώς. Μόνο η Πίστη συνέχιζε να ωθεί το Κίνημα· η Πίστη και το Σύμβολό της, ο *Φύρερ*, που ηγούνταν της πορείας του Κινήματος, σαν ένα λάβαρο καταμεσής μιας χαοτικής μάχης… Το σκληρότερο έτος, ωστόσο, δεν είχε ακόμη έλθει.

Ήταν το έτος 1932, το έτος κατά το οποίο οι δυνάμεις του Κόμματος κινητοποιήθηκαν περισσότερο από ποτέ άλλοτε, απαιτώντας το καλύτερο από κάθε άνδρα: από τον *Φύρερ*, μέχρι και τον τελευταίο, άγνωστο άνδρα των SA. Ήταν το έτος των εκλογών για τον Πρόεδρο του Ράιχ, των εκλογών για το Ράιχσταγκ και άπειρων εκλογών για τα Λάντταγκ και Μπούργκερατ. Εκείνη την περίοδο, ο Χίτλερ πέταξε σε όλη τη Γερμανία τέσσερις φορές, και κατά τη διάρκεια των δεκατεσσάρων ημερών της τρίτης περιοδείας του, πραγματοποίησε ομιλίες σε 49 μαζικές συγκεντρώσεις. Και όλα αυτά επιτεύχθηκαν χάρη σε ένα, άγνωστο για τα δεδομένα, κύμα προπαγάνδας!

Το έτος 1932 είδε, επίσης, τις περιπετειώδεις αλλαγές στις κυβερνήσεις των Μπρούνινγκ, Πάπεν και Σλάιχερ, την απαγόρευση των SA, όπως επίσης και την κήρυξη της χώρας σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Ήταν μια χρονιά κατά την οποία η κυβέρνηση προσπάθησε, μάταια, να παραγκωνίσει τον *Φύρερ*, προσφέροντάς του τη θέση του Αντικαγκελάριου. Το 1932, στις δεύτερες εκλογές για το Ράιχσταγκ, που έγιναν τον Νοέμβριο, γίναμε μάρτυρες τεράστιων απωλειών για τον Εθνικοσοσιαλισμό· είδαμε τη σταθερή άνοδο του κομμουνιστικού κύματος, όπως, επίσης, και το πισώπλατο μαχαίρωμα από τον Γκρέγκορ Στράσσερ. Τέλος, είδαμε να

χύνονται ρυάκια του πιο εκλεκτού γερμανικού αίματος για την αναγέννηση του Ράιχ. Μα κι εκείνη η χρονιά πέρασε. Όταν στις 30 Ιανουαρίου του 1933 ανακοινώθηκε ότι ο Χίντενμπουργκ είχε ορίσει τον Αδόλφο Χίτλερ ως τον νέο Καγκελάριο του Ράιχ, ολόκληρη η Γερμανία συγκλονίστηκε.

Υπήρχαν επίσης κι εκείνοι που ανησυχούσαν λόγω των αμαρτιών τους ενάντια στο Κίνημα και στο Έθνος. Κοιτούσαν το μέλλον με μια καρδιά που παλλόταν δυνατά. Μερικοί εξ αυτών προτίμησαν να αρπάξουν τα χρήματά τους και να τραπούν σε φυγή, περνώντας τα σύνορα, ώστε να βλάψουν τη Γερμανία με τα δηλητηριασμένα βέλη τους, προστατευόμενοι από μια ξένη χώρα. Από την άλλη, όμως, υπήρχαν κι εκείνοι που είχαν υποφέρει τα πάνδεινα από τις συμφορές των προηγούμενων ετών. Ευχαρίστησαν τη Θεία Πρόνοια που είχε, επιτέλους, φέρει μια αλλαγή στα πράγματα.

Στις 21 Μαρτίου, το γερμανικό Ράιχσταγκ συγκεντρώθηκε ξανά στο Γκάρνισονκίρχε, στο Πότσνταμ, σε μια ιστορική τοποθεσία, σε έναν τόπο όπου οι ξεθωριασμένες σημαίες της δόξας προσέφεραν τη σκιά τους τον τελευταίο τόπο ανάπαυσης του τρανού Βασιλιά της Πρωσίας. Η χαρμόσυνη τελετουργία εισήγαγε μια νέα εποχή στην ιστορία της Γερμανίας.

Για μία ακόμη φορά, η Γερμανία ανήκε στους Γερμανούς! Η θύρα προς ένα φωτεινότερο μέλλον, είχε ανοίξει! Ο Αδόλφος Χίτλερ μπορούσε, πλέον, να διαμορφώσει το Τρίτο Ράιχ! Το 1926, μετά από κάποια χρόνια στενής συνεργασίας με τα γερμανικά και βοημικά αδελφικά μας κόμματα, οι Αυστριακοί Εθνικοσοσιαλιστές οργανώθηκαν στο NSDAP. Ενώ, όμως, ο Αδόλφος Χίτλερ και η φαιά στρατιά του κέρδιζε το Ράιχ, από την άλλη, το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα στην Αυστρία καταπνιγόταν με μια σφοδρή βαναυσότητα. Το καλοκαίρι του 1934, όταν απέτυχε η αυθόρμητη απόπειρα να κοπούν τα δεσμά, ξεκίνησε μια εποχή δυστυχίας για τα αδέλφια μας στην άλλη πλευρά των συνόρων, που, σαν αγνοί Εθνικοσοσιαλιστές, ένιωθαν, δικαίως, ότι αποτελούν κομμάτι της Μεγάλης Γερμανίας. Μα και σε αυτήν την περίπτωση, κατέστη ξεκάθαρο ότι ο τρόμος και η καταστολή δεν μπορούν ποτέ να σκοτώσουν το πνεύμα στις καρδιές εκείνων οι οποίοι είναι πραγματικά αφοσιωμένοι. Είναι αλήθεια ότι το Κόμμα και τα παρακλάδια του διαλύθηκαν και ότι οι παράνομες δραστηριότητες τιμωρούνταν αυστηρά. Είναι αλήθεια ότι απαγορευόταν σε όλους να κομίζουν τη Σβάστικα και να χαιρετούν με τον γερμανικό τρόπο. Μα χιλιάδες ήταν χαρούμενοι, αποφασισμένοι και έτοιμοι, ανά πάσα στιγμή, να προβάλλουν το απαγορευμένο λάβαρο μέσα από το σκότος και τη δυστυχία, μόνο και μόνο για να ατενίσουν την αυγή μιας νίκης, της οποίας η ώρα είχε, επιτέλους,

Το Gedenkhalle (Αίθουσα Μνήμης) στο Πάσεβαλκ.

Δεν γίνεται να υπάρξει συμφωνία, όταν συγκρουστεί το Φως με το Σκοτάδι! Είναι ένας αγώνας ζωής και θανάτου, μέχρις ότου ο ένας ή ο άλλος καταστραφεί ολοσχερώς.

ΝΤΙΤΡΙΧ ΕΚΑΡΤ

έλθει. Αυτός ο δρόμος, των θυσιών, οδήγησε πολλούς στις φυλακές του καθεστώτος, μέσα από την αγωνία και την ατίμωση. Πολλοί άνδρες χρειάστηκαν να κάνουν το τελικό ταξίδι. Μα πήγαν με το κεφάλι ψηλά, ακατάβλητοι, και με μια σκληρή έκφραση στο πρόσωπο. Μεταμορφώθηκαν από την γνώση ότι η αλλαγή βρισκόταν ευθεία μπροστά, λέγοντας, κατά την ύστατη πνοή τους, *«Χάιλ Χίτλερ!»*. Κανένα από τα κατασταλτικά μέτρα, που επιβλήθηκαν από τις αντιδραστικές δυνάμεις του κράτους, δεν μπόρεσαν να εμποδίσουν το σύνθημα *«Ένας Λαός, ένα Ράιχ, ένας Φύρερ!»*. Αυτό το σύνθημα ακουγόταν σε όλα τα μήκη και πλάτη της Αυστρίας κι έγινε, εγκαρδίως, δεκτό στην άλλη πλευρά των συνόρων, στη Μεγάλη Πατρίδα.

Τον Ιούλιο του 1936, ο *Φύρερ* προσπάθησε, με κάποιο είδος συμφωνίας, να δώσει ένα τέλος στις τεταμένες σχέσεις με την Αυστρία. Μα παρά τις υποσχέσεις της, η αυστριακή κυβέρνηση δεν εγκατέλειψε την εχθρική συμπεριφορά απέναντι στους Εθνικοσοσιαλιστές. Στις 12 Φεβρουαρίου του 1938, ο *Φύρερ* συναντήθηκε, στο Ομπερσάλτσμπεργκ, με τον Καγκελάριο της Αυστρίας. Εκεί, ο κ. Σούσνιγκ συμφώνησε να χορηγήσει ίσα δικαιώματα στους Αυστριακούς Εθνικοσοσιαλιστές. Με το που επέστρεψε όμως, σπίτι του, ο Σούσνιγκ αποφάσισε να προδώσει. Στις 9 Μαρτίου, ανακοίνωσε από το Ίννσμπρουκ ότι θα διεξαγόταν ένα δημοψήφισμα-παρωδία σχετικά με την υποτιθέμενη ανεξαρτησία της Αυστρίας. Μια τέτοια διαδικασία θα ήταν αντισυνταγματική. Χωρίς αμφιβολία, θα ήταν απίθανο να υλοποιηθεί ένα δίκαιο δημοψήφισμα σε τρεις, μόλις, ημέρες, χωρίς εκλογικούς καταλόγους. Ο Σούσνιγκ δεν σεβάστηκε την ειλικρινή άποψη του λαού. Απεναντίας, χρησιμοποίησε την απάτη και τον τρόμο για να εξασφαλίσει ένα ευνοϊκό, γι' εκείνον, αποτέλεσμα, ώστε να συνεχίσει την πολιτική της καταπίεσης εναντίον της Γερμανοσύνης. Είχε ξεχάσει ότι η Γερμανία, κάτω από τη σημαία του Αδόλφου Χίτλερ, είχε γίνει ξανά μια υπερδύναμη, η οποία δεν θα ανεχόταν την προδοσία και την υποδούλωση εκατομμυρίων μέλη του Γερμανικού Έθνους.

Η αυλαία αυτής της ντροπιαστικής πράξης, που κράτησε αρκετά, έπεσε γρήγορα. Μετά από μερικές βίαιες απόπειρες να κατασταλούν οι εξεγέρσεις, που είχαν ξεσπάσει παντού, ο Σούσνιγκ παραιτήθηκε στις 11 Μαρτίου. Η εξουσία ανήκε τώρα στον Ζέις-Ίνκβαρτ, ο οποίος ήταν Εθνικοσοσιαλιστής και μέλος της κυβέρνησης, όπως είχε συμφωνηθεί στο Μπέρχτεσγκάντεν. Για να επανέλθει η ειρήνη και η δικαιοσύνη στη χώρα, ο Ζέις-Ίνκβαρτ ζήτησε τη συνδρομή των γερμανικών στρατευμάτων, τη στιγμή που οι μαρξιστές προετοίμαζαν να ψαρέψουν σε άστατα νερά. Την επόμενη μέρα, έκαναν την

Η μπυραρία Στέρνεκερ, στο Μόναχο,
ο τόπος που ιδρύθηκε το Γερμανικό Εργατικό Κόμμα (DAP).

εμφάνισή τους, πάνω από την αυστριακή επικράτεια, τα σμήνη της γερμανικής αεροπορίας, χαιρετώντας την Εθνικοσοσιαλιστική Αυστρία με εκατομμύρια φυλλάδια. Ο *Φύρερ* – μαζί με τους στρατιώτες των Γερμανικών Ενόπλων Δυνάμεων, που περνούσαν τα σύνορα από παντού – επέστρεψε, θριαμβευτικά, στην πατρίδα του.

Η ποθούμενη αναφώνηση είχε τελικά πραγματοποιηθεί: *«Ένας Λαός, ένα Ράιχ, ένας Φύρερ»*. Την επόμενη ημέρα, δεν ακουγόταν τίποτε άλλο, παρά μόνο ένας αλαλαγμός ευγνωμοσύνης, με το πλήθος να ζητωκραυγάζει τον *Φύρερ* καθώς εκείνος βάδιζε, μέσα από έναν ωκεανό καταχαρούμενων ανθρώπων, προς τη Βιέννη. Εκείνες τις αξέχαστες ημέρες του Μαρτίου, οι Γερμανοί της Αυστρίας μίλησαν καθαρότερα από κάθε δημοψήφισμα, όταν υποδέχθηκαν τον Αδόλφο Χίτλερ, στην ίδια του την πατρίδα, μέσα σε ένα κύμα απαράμιλλης έξαρσης. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, που είχε εν τω μεταξύ, προγραμματιστεί για τις 10 Απριλίου, δεν υπήρξε τίποτε άλλο παρά μία, ακόμη, επιβεβαίωση ενός ολοφάνερου γεγονότος. Ο αυστριακός λαός υποστήριζε, ακαταμάχητα, ένα Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ και τον ιδρυτή του, τον *Φύρερ*.

Δεν ήταν μονάχα η Ιδέα, με τη δυναμική της ισχύ, εκείνη που κατάφερε να γκρεμίσει τα παλαιοσυστημικά προπύργια που είχαν υποδουλώσει τη

Γερμανία και δεν ήταν μονάχα οι ρωμαλέες ομιλίες με τις οποίες ο *Φύρερ* είχε σφυρηλατήσει τη νέα *Βέλτανσάουνγκ*[9] μέσα στις καρδιές και στον νου της νέα γενιάς· ήταν η ίδια η προσωπικότητα του Αδόλφου Χίτλερ εκείνη που από την αρχή, ευθύς εξαρχής, υπήρξε η κινητήρια δύναμη πίσω από την Ιδέα. Η προσωπικότητά του ήταν εκείνη που του εξασφάλισε την επιτυχία.

Η απαράμιλλη εμφάνιση του *Φύρερ* και η ισχύς του χαρίσματός του έχουν τη βάση τους στην ολότητα της ευφυίας του και στην αρμονία της προσωπικότητάς του: σε αυτόν τον σπάνιο συνδυασμό του *Φύρερ*, τον οποίο η Θεία Πρόνοια διάλεξε για να αλλάξει την παγκόσμια ιστορία. Όσο εκθαμβωτικό κι αν ακούγεται, η ευφυία του, μαζί με την ποικιλομορφία των ενδιαφερόντων του – τα οποία συνεχίζουν να τον προσελκύουν και τα οποία κατέχει τέλεια – επισημαίνουν αυτόν τον σπάνιο συνδυασμό των, αμοιβαίως υποστηριζόμενων, ταλέντων και ροπών, που συγχωνεύονται μέσα στην αρμονία και στη γιγαντιαία τελειότητα της μεγαλοφυίας του. Έτσι λοιπόν, ο *Φύρερ*, του οποίου οι ρίζες βρίσκονται στις καλές τέχνες, εισήλθε στην πολιτική, κομίζοντας τις γενναίες αρετές ενός στρατιώτη. Ξεπέρασε τους πολιτικούς, με τη στρατιωτική επιτυχία ενός στρατηγού. Η δημιουργική του φαντασία, που τον προικίζει με σπουδαίες ιδέες και σχέδια, τιθασεύεται από μια, κοφτερή σαν ξυράφι, λογική, και από μια ιδιαίτερη αντίληψη της πραγματικότητας. Η αντίληψή του για τις ανάγκες της καθημερινής ζωής είναι τόσο ξεκάθαρη και ξάστερη, όσο και η άποψή του σε όλα τα πεδία της τέχνης και της αισθητικής. Έχει το πολιτικό ύφος ενός στρατιώτη· ο πόλεμός του γίνεται υπέρ των πολιτικών αναγκών του τόπου. Εξύψωσε τις ηγετικές ικανότητες της διακυβέρνησης και του πολέμου σε *τέχνη της διακυβέρνησης* και σε *τέχνη του πολέμου*. Συνεπώς, φαντάζει λογικό το γεγονός ότι ο *Φύρερ* σχεδίαζε τεράστια κτίρια και καινοτόμα πολεοδομικά έργα, όπως και ότι είχε, επίσης, έτοιμο το σχέδιο του πολιτιστικού του προγράμματος, την ίδια στιγμή που πάλευε για την πολιτική ισχύ στη Γερμανία· έναν καιρό κατά τον οποίο έπρεπε να πολεμήσει τη διεφθαρμένη επιρροή του ιουδαϊκού-μαρξιστικού συστήματος, χρησιμοποιώντας, μερικές φορές, ακόμη και την ωμή βία. Έτσι, φαντάζει λογικό το γεγονός ότι άρχισε να υλοποιεί όλα τα πολιτιστικά του σχέδια έχοντας, προηγουμένως, ανανεώσει τις Γερμανικές Ένοπλες Δυνάμεις κι έχοντας, ήδη, σχηματίσει την εσωτερική και εξωτερική πολιτική του νέου Ράιχ. Έδωσε, έτσι, μια νέα ώθηση στη γερμανική τέχνη και προετοίμασε το έδαφος για την ανυπέρβλητη άνοδο της οικονομίας.

---

[9] Σ.τ.Μτφ.: Weltanschauung (Κοσμοθεωρία).

Τα χαλαρά και ορθολογιστικά μυαλά δεν μπορούσαν να ακολουθήσουν τον *Φύρερ*. Έπρεπε να έρθουν τα ίδια τα γεγονότα για να αποδείξουν αληθινές τις προφητείες του, κάνοντας ορατή τη σιδηρά λογική στην επιχειρηματολογία του. Έτσι λοιπόν, η αξίωσή του για την ηγεσία του Κόμματος υποστηρίχθηκε τόσο από τα γεγονότα, όσο και από την επιτυχία. Μα πολύ πριν γίνουν όλα αυτά φανερά, χιλιάδες είχαν πιστέψει, με όλη τους την καρδιά, σε αυτόν τον άνδρα, ο οποίος παρά τις πραγματικές συγκυρίες, είχε υποσχεθεί να αναστήσει την πολυαγαπημένη του Γερμανία και να ηγηθεί της πορείας προς το αναπάντεχο. Μα δεν ήταν τα λόγια του εκείνα που πίστεψαν οι μάζες· πίστεψαν στον άνδρα. Στην προσωπικότητα του Αδόλφου Χίτλερ. Αυτό ήταν το Μυστήριο του Αγώνα. Το γεγονός ότι κατάφερε να προσελκύσει πολεμιστές από όλες τις περιφέρειες του Ράιχ, σαν μαγνήτης, μέσω της αρετής της προσωπικότητάς του. Τους συνένωσε σε μια μυστική αδελφότητα, κι έτσι, κέρδισε το Ράιχ.

Σήμερα, ολόκληρο το Γερμανικό Έθνος, και όχι μόνο, ατενίζει τον *Φύρερ* με βαθύ θαυμασμό, και είναι έτοιμο να θυσιάσει τα πάντα, νιώθοντας βαθιά αγάπη για τον Πατέρα του Έθνους, νιώθοντας αισθήματα που είναι, κατά βάση, θεμελιωμένα στον ανθρώπινο χαρακτήρα του Αδόλφου Χίτλερ. Αυτός ο άνδρας αναδύθηκε από τον λαό, κι έτσι, κατανοεί τις ανησυχίες και τις ανάγκες των ανθρώπων. Η αλληλεγγύη του προς τις μάζες, η πίστη στους συναγωνιστές του, το αίσθημα δικαίου του, ο τεράστιος εσωτερικός του κόσμος, λάμπουν, ακόμη κι όταν ο ίδιος είναι αναγκασμένος να πάρει αδαμάντινες αποφάσεις. Αυτό που κάνει, ωστόσο, την προσωπικότητα του Αδόλφου Χίτλερ τόσο ξεχωριστή, είναι το φωτεινό παράδειγμα που δίνει, καθημερινά, στον κόσμο. Ο λαός γνωρίζει ότι ο *Φύρερ* θέτει τις υψηλότερες απαιτήσεις από τον εαυτό του, τη στιγμή που δεν απαιτεί τίποτα από κάποιον που δεν είναι έτοιμος. Για τον λαό, αρκεί η γνώση ότι το έργο του και όλη του η ύπαρξη ανήκουν στη Γερμανία και ότι ο ίδιος θυσιάζει, καθημερινά, την προσωπική του ζωή. Ως εκ τούτου, με την καλύτερη έννοια που μπορεί να αποδοθεί στη λέξη, ο *Φύρερ* οδηγεί. Οδηγεί τον δρόμο για τον λαό του όπως ένας – ορατός σε όλους – Σημαιοφόρος, ως ο Ηγέτης του Έθνους, ως ο Ιδρυτής του Ράιχ, ως ο Πρωτοπόρος μιας Νέας Εποχής!

Η αίθουσα του Χόφμπροϋχάους, στο Μόναχο.

Αυτό που ήταν, τότε, το Πρόγραμμα του Κόμματος,
έχει γίνει, τώρα, η βάση ενός νέου
και βελτιωμένου κόσμου.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Κεντρικά Γραφεία, 24 Φεβρουαρίου 1942

Το Πρόγραμμα του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος (NSDAP)

1. Βασιζόμενοι στο δικαίωμα των λαών για αυτοδιάθεση, απαιτούμε όλοι οι Γερμανοί να ενωθούν σε μια Μεγάλη Γερμανία.
2. Απαιτούμε την ισότητα του γερμανικού λαού έναντι στα άλλα έθνη και την κατάργηση των συνθηκών των Βερσαλλιών και του Σαιν Ζερμέν.
3. Απαιτούμε γη και χώρο (αποικίες) για τη συντήρηση του λαού μας και τη δημιουργία αποικιών για τον πλεονάζοντα πληθυσμό μας.
4. Πολίτες μπορούν να είναι μόνο όσοι αποτελούν μέλη της λαϊκής κοινότητας. Μέλη της λαϊκής κοινότητας δύνανται να είναι μόνο όσοι έχουν γερμανικό αίμα, ανεξαρτήτως θρησκεύματος. Συνεπώς, κανένας Ιουδαίος δεν δύναται να γίνει μέλος της λαϊκής κοινότητας.
5. Όσοι δεν είναι πολίτες, δύνανται να διαμείνουν στη Γερμανία μόνο ως επισκέπτες. Θα πρέπει, ωστόσο, να υπόκεινται στην περί ξένων νομοθεσία.
6. Μόνον οι πολίτες επιτρέπεται να έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν για την κυβέρνηση και τους νόμους του Κράτους. Ως εκ τούτου, απαιτούμε κάθε δημόσιο αξίωμα, τόσο στο Ράιχ, όσο και στα ομοσπονδιακά κρατίδια και περιφέρειες, να ασκείται μόνο από κάποιον πολίτη.

   Αγωνιζόμαστε ενάντια στις διεφθαρμένες κοινοβουλευτικές οικονομικές πολιτικές και στη στελέχωση θέσεων βάσει κομματικών παραγόντων, χωρίς να λογαριάζονται, προηγουμένως, ο χαρακτήρας ή οι ικανότητες.
7. Απαιτούμε το Κράτος να δεσμευθεί για τη φροντίδα, τον βιοπορισμό και την ποιότητα ζωής των πολιτών. Αν δεν είναι εφικτή η συντήρηση ολόκληρου του πληθυσμού από το Κράτος, τότε, τα μέλη που ανήκουν σε ξένα έθνη (οι μη-πολίτες) θα πρέπει να απελαθούν από το Ράιχ.

8. Κάθε νέα μετανάστευση μη-Γερμανών, θα πρέπει να εμποδίζεται. Απαιτούμε όλοι οι μη-Γερμανοί που μετανάστευσαν στη Γερμανία μετά τις 2 Αυγούστου 1914, να εγκαταλείψουν άμεσα το Ράιχ.

9. Όλοι οι πολίτες πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.

10. Πρωταρχικό καθήκον κάθε πολίτη είναι να εκτελεί χειρωνακτική ή διανοητική εργασία. Η ατομική δράση δεν θα πρέπει να αντικρούει τα κοινά συμφέροντα, μα να συμπλέει με το πλαίσιο και το συμφέρον του συνόλου. Γι' αυτό λοιπόν, απαιτούμε:

11. Την κατάργηση του εισοδήματος που δεν είναι καρπός εργασίας. Την κατάργηση της δουλείας του τόκου.

12. Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις τεράστιες θυσίες, σε περιουσία και αίμα, που απαιτεί από τον λαό ένας πόλεμος, ο ατομικός πλουτισμός από τον πόλεμο θα πρέπει να θεωρείται ένα έγκλημα κατά του λαού. Απαιτούμε, λοιπόν, τη συνολική δήμευση όλων των κερδών που προήλθαν από τον πόλεμο.

13. Απαιτούμε την εθνικοποίηση όλων των (μέχρι πρότινος) συγχωνευμένων επιχειρήσεων (τραστ).

14. Απαιτούμε την αναδιανομή των κερδών των μεγάλων βιομηχανικών επιχειρήσεων.

15. Απαιτούμε μια γενναιόδωρη αύξηση των συντάξεων.

16. Απαιτούμε τη δημιουργία και τη διατήρηση μιας υγιούς μεσαίας τάξης, την άμεση κοινωνικοποίηση των μεγάλων καταστημάτων και αποθηκευτικών χώρων, όπως επίσης και την ενοικίασή τους, σε χαμηλές τιμές, στους μικροεπαγγελματίες, λαμβάνοντας, επιπροσθέτως, σοβαρά υπ' όψιν τους μικροεπαγγελματίες, κατά τις ορισθείσες συμφωνίες με το Κράτος, με τα κρατίδια και με τις κοινότητες.

17. Απαιτούμε μια αγροτική μεταρρύθμιση σύμφωνα με τις εθνικές μας ανάγκες, τη δημιουργία νόμου για την ελεύθερη απαλλοτρίωση της γης για κοινωφελείς σκοπούς, την κατάργηση των έγγειων τόκων και την απαγόρευση κάθε κερδοσκοπίας στα ακίνητα.

18. Απαιτούμε την ανελέητη μάχη εναντίον εκείνων που βλάπτουν, μέσα από τις δραστηριότητές τους, το κοινό συμφέρον. Οι κοινοί εγκληματίες, οι τοκογλύφοι, οι κερδοσκόποι, κ.λπ., να τιμωρούνται με θανατική ποινή, ανεξάρτητα από το θρήσκευμα ή τη φυλή τους.

19. Απαιτούμε την αντικατάσταση του ρωμαϊκού Δικαίου, που εξυπηρετεί μια υλιστική διεθνή τάξη, με το γερμανικό Εθιμικό Δίκαιο.

20. Για να επιτραπεί σε κάθε ικανό και εργατικό Γερμανό να λάβει την ανώτερη εκπαίδευση, και συνεπώς, τη συμμετοχή σε ηγετικές θέσεις, το Κράτος θα πρέπει να μεριμνήσει για τη ριζική ανασυγκρότηση του εκπαιδευτικού συστήματος του Έθνους μας. Τα σχολικά προγράμματα όλων των εκπαιδευτικών μας ιδρυμάτων θα πρέπει εναρμονίζονται με τις απαιτήσεις του καθημερινού βίου. Μέσα από το σχολείο (πολιτική αγωγή), και από το ξεκίνημα, κιόλας, της κατανόησης, θα πρέπει να γίνεται αντιληπτή η ιδέα του Κράτους. Απαιτούμε τη μόρφωση των νοητικά προικισμένων παιδιών από φτωχές οικογένειες, ανεξάρτητα από την κοινωνική τάξη ή το επάγγελμα των γονιών τους, με έξοδα της κυβέρνησης.

21. Το Κράτος οφείλει να παρέχει την ενίσχυση του επιπέδου της δημόσιας υγείας, θέτοντας υπό την προστασία του τη μητέρα και το παιδί, απαγορεύοντας την παιδική εργασία κι ενισχύοντας τη φυσική αγωγή. Αυτό θα επιτευχθεί μέσα από μια νομοθεσία για υποχρεωτική γυμναστική και άθληση, μα και μέσα από την εκτεταμένη υποστήριξη από αρμόδιους συλλόγους για τη φυσική αγωγή των νέων.

22. Απαιτούμε την κατάργηση του μισθοφορικού στρατού και τη δημιουργία μιας πολιτοφυλακής.

23. Απαιτούμε έννομο αγώνα κατά των συνειδητών πολιτικών συκοφαντιών και της διάδοσής τους από τον Τύπο. Για να καταστεί δυνατή η δημιουργία ενός γερμανικού Τύπου, απαιτούμε:

α. όλοι οι αρχισυντάκτες και οι εργαζόμενοι των εφημερίδων που εμφανίζονται στη γερμανική γλώσσα, να είναι μέλη του Έθνους.

β. να μην επιτρέπεται η κυκλοφορία καμιάς μη-γερμανικής εφημερίδας χωρίς τη ρητή άδεια του Κράτους. Να απαγορεύεται η τύπωση τέτοιων εφημερίδων στη γερμανική γλώσσα.

γ. να απαγορεύεται στους μη-Γερμανούς, δια νόμου, κάθε είδους χρηματοδότηση και χειραγώγηση των διαφόρων γερμανικών εφημερίδων. Απαιτούμε η ποινή για την παράβαση αυτού του νόμου να είναι το κλείσιμο της εν λόγω εφημερίδας και η άμεση απέλαση από το Ράιχ όσων μη-Γερμανών συμμετείχαν σε αυτό το έγκλημα. Ακόμη, θα πρέπει να απαγορεύεται η κυκλοφορία όσων εφημερίδων εναντιώνονται στο κοινό καλό. Απαιτούμε, επίσης, τη δια νόμου δίωξη των καλλιτεχνικών και λογοτεχνικών τάσεων που διαφθείρουν τη ζωή του Έθνους μας, καθώς και τη διακοπή των εκδηλώσεων που παραβιάζουν αυτήν την απαίτηση.

24. Απαιτούμε την ελευθερία όλων των θρησκευτικών δογμάτων μέσα στο Κράτος, αρκεί αυτά να μη θέτουν σε κίνδυνο την ύπαρξή του και να μην προσβάλλουν το ήθος της γερμανικής φυλής.

Ως εκ τούτου, το Κόμμα αντιπροσωπεύεται από την ιδέα ενός θετικού Χριστιανισμού, χωρίς όμως να συνδέεται με ένα συγκεκριμένο δόγμα. Καταπολεμά το ιουδαϊκό-υλιστικό πνεύμα, εντός μας και γύρω μας, και είναι πεπεισμένο ότι μια αέναη ανάκαμψη του Λαού μας δύναται να επιτευχθεί μονάχα από τα έσω προς τα έξω, έχοντας ως βάση το εξής:

Το κοινό συμφέρον προηγείται της ατομικής ιδιοτέλειας.

25. Για να υλοποιηθούν όλα αυτά, απαιτούμε τη δημιουργία μιας ισχυρής κεντρικής εξουσίας στο Ράιχ, την άνευ όρων εξουσία του κεντρικού πολιτικού κοινοβουλίου ολόκληρου του Ράιχ και όλων, γενικά, των φορέων του.

Απαιτούμε, επίσης, τον σχηματισμό ενώσεων και επαγγελματικών φορέων για την εφαρμογή των νόμων που θα ψηφίζονται από το Ράιχ σε κάθε κρατίδιο.

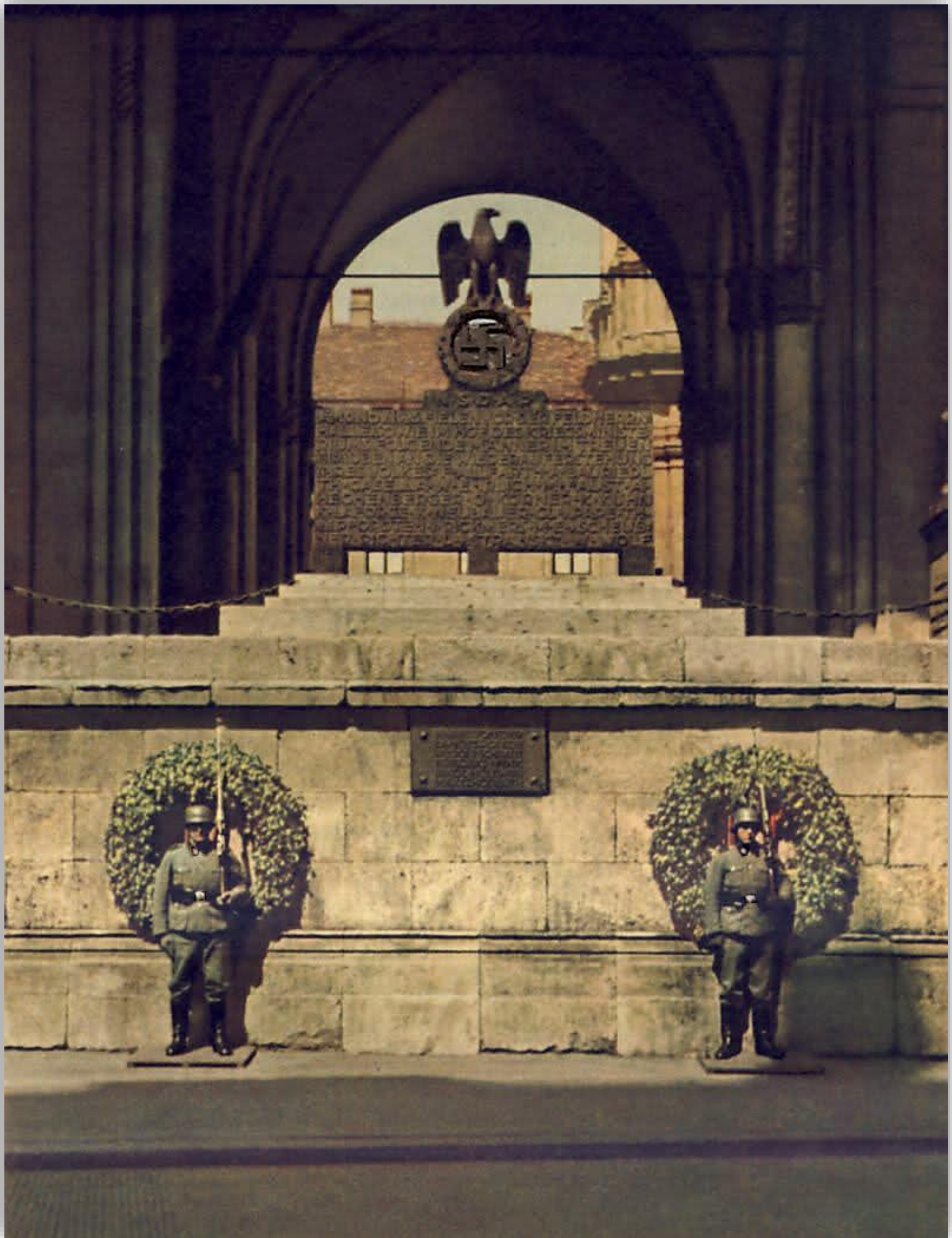
Οι καθοδηγητές του Κόμματος υπόσχονται να υποστηρίξουν ανηλεώς, και αν χρειαστεί, με κίνδυνο της ζωής τους, την εφαρμογή των ανωτέρω σημείων.

Μόναχο, 24 Φεβρουαρίου 1920

Το Πρόγραμμα, που είχε ως μοναδικό στόχο τη διασφάλιση της ζωής και της ύπαρξης του Έθνους μας σε αυτόν τον κόσμο, ήταν η πρώτη πρόταση του Εθνικοσοσιαλιστικού Συμβόλου της Πίστης μας, και θα είναι η τελευταία που θα γραφτεί από κάθε Εθνικοσοσιαλιστή ξεχωριστά, όταν εκείνος φύγει από τούτον τον κόσμο, έχοντας εκπληρώσει την αποστολή του.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

8 Νοεμβρίου 1939

Το Μνημείο στη Φέλντχερνχάλε, στο Μόναχο.

Η Ελευθερία των Γερμανών στο Εσωτερικό και στο Εξωτερικό

του *Ράιχσλαϊτερ* Άλφρεντ Ρόζενμπεργκ

Όποτε γίνεται λόγος για την ελευθερία, έρχονται αυτομάτως στον νου μας κάποιες από τις σφοδρότερες διαμάχες στην παγκόσμια ιστορία. Κατά τον ρου της ιστορίας, λοιπόν, δεν ήταν μόνο οι επαναστάσεις συνδεδεμένες με την ελευθερία, ως σύμμαχος της ιδέας της ελευθερίας, μα ήταν επίσης και οι άγριες τυραννίες· την ελευθερία αποζητούσαν οι αρχαίοι τυραννοκτόνοι, την ελευθερία λαχταρούσαν οι σκλάβοι της αρχαίας Ρώμης, όταν έδωσαν το τελικό χτύπημα ενάντια σε ένα τίμιο σύστημα. Ήταν η ελευθερία της συνείδησης εκείνη η οποία προκάλεσε τον πόλεμο των θρησκευτικών μεταρρυθμιστών ενάντια σε παραδοσιακές αρχές και ήταν η επιστημονική ελευθερία εκείνη που επιζητήθηκε κατά χιλιάδες, από ερευνητές, από τα εργαστήριά τους, εναντίον της μεσαιωνικής εκκλησίας. Επιπροσθέτως, με το ερώτημα αν υφίσταται ανθρώπινη ελευθερία και ελεύθερη βούληση, έχουν καταπιαστεί πάρα πολλοί μεγάλοι φιλόσοφοι. Δείχνει ξεκάθαρο πως όποτε υπήρξε κάποιο τεράστιο κίνημα στη θρησκευτική, επιστημονική ή πολιτική ζωή, εκείνο ήταν πάντοτε άρρηκτα δεμένο με την ιδέα της ελευθερίας. Το γεγονός ότι εκατομμύρια μετά εκατομμυρίων ακολούθησαν αυτήν την ιδέα, πολεμώντας για κείνη σε όλα τα επίπεδα, θα φωτίζει σε μας την έννοια της ελευθερίας για πάντα, παρά τη σκουριά που είναι προσκολλημένη επάνω της.

Κανείς μας δεν τολμάει να πάρει μια δογματική απόφαση για το εάν, ή όχι, ο άνθρωπος είναι ελεύθερος. Οι εκπρόσωποι και των δύο πλευρών υπερασπίζονται σθεναρά τη δική τους οπτική γωνία, εξίσου συγκλονιστικά. Ιδιαίτερα μετά την άνοδο των θετικών επιστημών, η προσπάθεια να συγχωνευθεί ο άνθρωπος με τη φύση συνοδεύεται, όλο και πιο συχνά, από το επιχείρημα ότι η ιδέα της ελεύθερης βούλησης είναι μια ψευδαίσθηση και ότι, συνεπώς, όλα τα αποτελέσματα που έχουν εξαχθεί από αυτήν την ιδέα

θα πρέπει να ακυρωθούν. Μόνο οι στοχαστές οι οποίοι αναγνωρίζουν και τις δύο πλευρές του ζητήματος, όπως επίσης και τα αποτελέσματα των δύο πλευρών, βρίσκονται σε θέση να προσφέρουν μια ιδέα που δύναται να δώσει τη λύση. Πιο συγκεκριμένα, ήταν ο Καντ εκείνος που απέδειξε τις διαπιστώσεις των θετικών-φυσικών επιστημών, κι εκείνος που τοποθέτησε τον άνθρωπο εντός των νόμων της φύσης, σαν κάθε άλλο φυσικό ή ζωντανό φαινόμενο. Όπως ακριβώς ένας επιστήμονας της φυσικής αντλεί φυσικά συμπεράσματα, έτσι κι εκείνος ερεύνησε, το ίδιο σχολαστικά, την εσωτερική φύση της ανθρώπινης ύπαρξης. Τελικά, ο Καντ κατέληξε στο, φαινομενικά παράδοξο, συμπέρασμα ότι ο άνθρωπος είναι παντελώς ανελεύθερος, μα κι, επίσης, ελεύθερος.

Όπως ο Γκαίτε, έτσι και ο Καντ είδε ότι ο άνθρωπος ανήκει σε δύο κόσμους, που αλληλοεπηρεάζονται. Οι απαρχές αυτών των κόσμων είναι διαφορετικές· οι ίδιες τους οι ρίζες δεν μπορούν να εξακριβωθούν. Χωρίς να εκφράζουμε κάποια δογματική άποψη, θα μπορούσαμε να βασιστούμε επάνω στα θεμέλια του Καντ. Πάνω στην ίδια βάση, μπορούμε να πούμε ότι η ανθρώπινη ζωή θεμελιώνεται χάρη σε πολλές επιρροές αυτού του κόσμου και αυτού του περιβάλλοντος. Στο παιχνίδι της ζωής, που δεν πρόκειται να καταλάβουμε ποτέ καθολικά, ο άνθρωπος δεν είναι παρά μια γεφυρωμένη περίοδος ισχύος, όπως κάθε άλλο έμβιο ον. Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε μια αναμφίβολη εσωτερική δύναμη που επιτρέπει στον άνθρωπο να ζει και να πεθαίνει, κατά τρόπο συνειδητό, για μια ιδέα που αποδεικνύει την ύπαρξη μιας συγκεκριμένης ισχύος. Κάτι τέτοιο αντίκειται στις υπόλοιπες αρχές της ύπαρξης, και μας επιτρέπει, κατά συνέπεια, να υποθέσουμε ότι υπάρχει μια ισχύς που βρίσκεται πέρα από την ιδέα του χώρου, του χρόνου και της αιτιότητας. Χωρίς αμφιβολία, δεν υπάρχει τέλεια ελευθερία, ακόμη κι αν αναγνωρίσουμε την ελεύθερη βούληση ως τέτοια. Η ελευθερία εξαρτάται από εξωτερικούς παράγοντες και από ένα εσωτερικό *Γκεστάλτ*[10], στα μάτια μου, όμως, η μόνη πιθανή εκδήλωση της ελευθερίας είναι αυτό καθαυτό το γεγονός. Στη ζωή ενός κράτους, ως εκ τούτου, η ελευθερία δεν εκφράζει τη δυνατότητα να κατορθωθούν τα πάντα, όπως άλλωστε και η ατομική ελευθερία δεν σημαίνει ότι κάποιος μπορεί να δημιουργήσει, να εφεύρει ή να σχηματίσει οτιδήποτε. Αντιθέτως, η ελευθερία θα πρέπει να εκλαμβάνεται σαν ένα *Γκεστάλτ*. Δηλαδή, αυτό σημαίνει ότι η ελευθερία, με την έννοια της δημιουργικής ισχύος, αντιτίθεται στην τυραννία, στο επιβεβλημένο, δηλαδή,

---

[10] Σ.τ.Μτφ.: Gestalt (Σχήμα).

πρότυπο, όπως επίσης αντιτίθεται στην αυθαιρεσία, ήτοι, στο χάος και στην αμορφία, στην απουσία του *Γκεστάλτ*.

Αν εξετάσουμε τις πνευματικές και πολιτικές διαμάχες από αυτήν την οπτική γωνία, δεν θα διακρίνουμε πουθενά ότι μια τάδε ελευθερία είναι ίση με μια δείνα ελευθερία ή με τον ισχυρισμό ότι ο δείνα είναι πραγματικά ελεύθερος. Οι ευκαιρίες για δημιουργία δεν δύναται να δοθούν σε όλους και δεν θα πρέπει να δοθούν σε όλους. Η αληθινή ελευθερία, ως απαίτηση και ευκαιρία, θα πρέπει να συνοδεύεται πάντα από τη βιολογική ισχύ, από τον χαρακτήρα και από μια δημιουργική ψυχή. Υπάρχουν ατομικές οντότητες και υπάρχουν εθνικές οντότητες. Εις ό,τι αφορά τις εθνικές οντότητες, δεν θα πρέπει να επιτραπεί σ' εκείνες ένα μεγάλο εύρος ευκαιριών ελευθερίας. Έτσι λοιπόν, θα ήταν αναγκαίος ένας κατάλληλος περιορισμός, για το όφελος όλων. Μπορεί εύκολα να διαπιστωθεί – από τα έργα και τη μοίρα πολλών φανατικών φιλοσόφων και δημαγωγών – ότι η ελευθερία μπορεί να οδηγήσει σε μια μοιραία αποσταθεροποίηση της εξουσίας, ως η επακόλουθη συνέπεια μιας κινητήριας φιλοδοξίας και μιας παράλογης θέλησης, εγειρόμενες από την έλλειψη εξωτερικών δυνάμεων. Τα χαρακτηριστικά παραδείγματα των Γράκχων, του Ριέντσι, του Μιραμπό και αρκετών άλλων μορφών της σημερινής πολιτικής σκηνής, δείχνουν ξεκάθαρα ότι η ελευθερία και το δίκαιο θα πρέπει να λειτουργούν από κοινού. Αυτή η άποψη εκφράζεται από τη βαθιά πίστη του Γκαίτε ότι: *«Μόνο οι νόμοι θα μας φέρουν την ελευθερία.»*

Οι κατάλληλοι εξωτερικοί δεσμοί είναι εκείνοι που σχηματίζουν την κατάλληλη εσωτερική δημιουργία. Κι εδώ εμφανίζεται, εκ νέου, η παλαιά γερμανική κατανόηση της ελευθερίας, η οποία αντιπροσωπεύεται, στις μέρες μας, από τον Εθνικοσοσιαλισμό. Αυτή η αντίληψη είναι εντελώς διαφορετική από τη *liberté* της Γαλλικής Επανάστασης και από την έξαλλη τρέλα της μαρξιστικής-μπολσεβικικής καταστροφής. Τα άλλα έθνη δεν μπόρεσαν να καταλάβουν ποτέ, στον βαθμό που έπρεπε, αυτήν τη γερμανική αντίληψη της ελευθερίας, όπως και, γενικότερα, δεν έχουν καταφέρει να συλλάβουν την εσωτερική διάσταση της ιδέας της Προσωπικότητας. Κάποτε, ο Γάλλος ιστορικός Γκιζό είπε μια φράση την οποία ο Γκαίτε αγάπησε πολύ: *«Ήταν οι Γερμανοί εκείνοι που εισήγαγαν πρώτοι την ιδέα της προσωπικότητας στα Ευρωπαϊκά έθνη».* Η ιδέα αυτή είναι, πολύ απλά, μια ιδέα του *Γκεστάλτ*, αισθητά διαφορετική από τις εξισωτικές φράσεις και τις μπερδεμένες πολιτικές συνθέσεις. Είναι η Ιδέα της Προσωπικότητας εκείνη η οποία προστατεύει, με συνειδητό τρόπο, την ιδιοσυστασία μας. Κι εκείνη είναι που

στρέφει περιστρεφόμενους κύκλους δημιουργικής δράσης γύρω από έναν, βαθύ και σταθερό, εσωτερικό πυρήνα. Κάτι τέτοιο έχει σαν αποτέλεσμα την επέκταση αυτής της Ιδέας, και ταυτόχρονα, τη διατήρηση της σύνδεσής της με ένα *Κέντρο.* Αυτή η γερμανική αντίληψη της ελευθερίας είναι η ίδια με εκείνη που παρουσίασε ο Μαρτίνος Λούθηρος κατά τον αγώνα του για μια πνευματική και θρησκευτική ελευθερία, για την οποία ήταν διατεθειμένος να ρισκάρει ακόμη και την ίδια του τη ζωή. Ταυτόχρονα, όμως, απαιτούσε ένα άκαμπτο πολιτικό καθεστώς, το οποίο θα ήταν σε θέση να προστατεύσει αυτήν την εσωτερική ελευθερία, απέναντι στους γείτονές μας και απέναντι στις επιλογές τους. Υποστήριζε, επιπροσθέτως, την ατομική επιλογή. Η ίδια ακριβώς άποψη εκφράστηκε και από τον Γκαίτε, όταν εκείνος μίλησε για την ύπαρξη του σεβασμού και, ειδικότερα, του αυτοσεβασμού. Δεν υποστήριξε μια τεχνητή και αλαζονική υπερεκτίμηση των ικανοτήτων ενός ατόμου, μα αναγνώρισε το ακατάλυτο μεταφυσικό κέντρο, χωρίς το οποίο θα ήταν αδύνατον να κατανοηθούν οι έξοχες δημιουργίες στους τομείς της τέχνης, των επιστημών και της πολιτικής ανάπτυξης.

Ουσιαστικά, πρόκειται για την ίδια αντίληψη περί ελευθερίας. Ναι, μπορεί αυτή η αντίληψη να μην είναι πάντοτε φιλοσοφικά συνειδητή, μα τη βλέπουμε σήμερα, με ολοένα και μεγαλύτερη σαφήνεια, στη σχέση μεταξύ αυτών που ορίζουμε ως «προσωπικότητα» και «κοινότητα». Αφενός, λοιπόν, αγωνιζόμαστε για μια κοινότητα εκατομμυρίων Γερμανών, η οποία θα διαμορφώνεται και θα καθοδηγείται με έναν ακλόνητο και σταθερό τρόπο, αφετέρου, όμως, απαιτούμε, την ίδια στιγμή, να υπάρχει διαθέσιμος χώρος για τις εξέχουσες και δημιουργικές προσωπικότητες. Εμείς, δεν πιστεύουμε ότι αυτοί οι δύο στόχοι είναι εχθρικοί μεταξύ τους, παρόλο που άλλα έθνη το πιστεύουν αυτό, από τη στιγμή που γνωρίζουν μονάχα την επιλογή ανάμεσα στην τυραννία και στο χάος. Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα ακολούθησε αυτό το εσωτερικό ένστικτο και κατέληξε σε μια *πολιτική* βάση, μα και στα ίδια συμπεράσματα στα οποία είχαν καταλήξει οι σημαντικοί θρησκευτικοί ηγέτες του λαού μας, οι στοχαστές και οι δοξασμένοι ποιητές μας. Μπορέσαμε να πετύχουμε αυτούς τους δύο προαναφερθέντες στόχους, διότι το Εθνικοσοσιαλιστικό μας Κίνημα ηγείται από *Γερμανούς* και διότι γεννήθηκε για να αγωνιστεί υπέρ της ελευθερίας.

Αν εξετάσουμε το Γερμανικό Έθνος συνολικά, θα παρατηρήσουμε ότι αυτό παρεμποδίζεται και ενοχλείται από εξωτερικές συνθήκες, οι οποίες επηρεάζουν την παγκόσμια ιστορία. Απόλυτη εθνική κυριαρχία δεν δύναται να υπάρξει· ούτε για το γερμανικό, μα ούτε και για κάποιο άλλο έθνος.

Η φυλακή (φρούριο) του Λάντσμπεργκ.

Από τότε που ναυάγησε η μεσαιωνική *Βέλτανσάουνγκ*, είδαμε πολλές διακηρύξεις, θεωρίες τέχνης και φιλοσοφικές σχολές, μα καμία σπουδαία *Βέλτανσάουνγκ*. Μια τέτοια *Βέλτανσάουνγκ*, μια κοσμοθεωρία, δηλαδή, που να δημιουργεί μια εσωτερική ενότητα σε όλους τους τομείς της ζωής, έχει επιτέλους γεννηθεί στον Εθνικοσοσιαλισμό.

ΑΛΦΡΕΝΤ ΡΟΖΕΝΜΠΕΡΓΚ

«Επανάσταση και Εκπλήρωση»

Αναμνηστική πλάκα στο Λάντσμπεργκ.

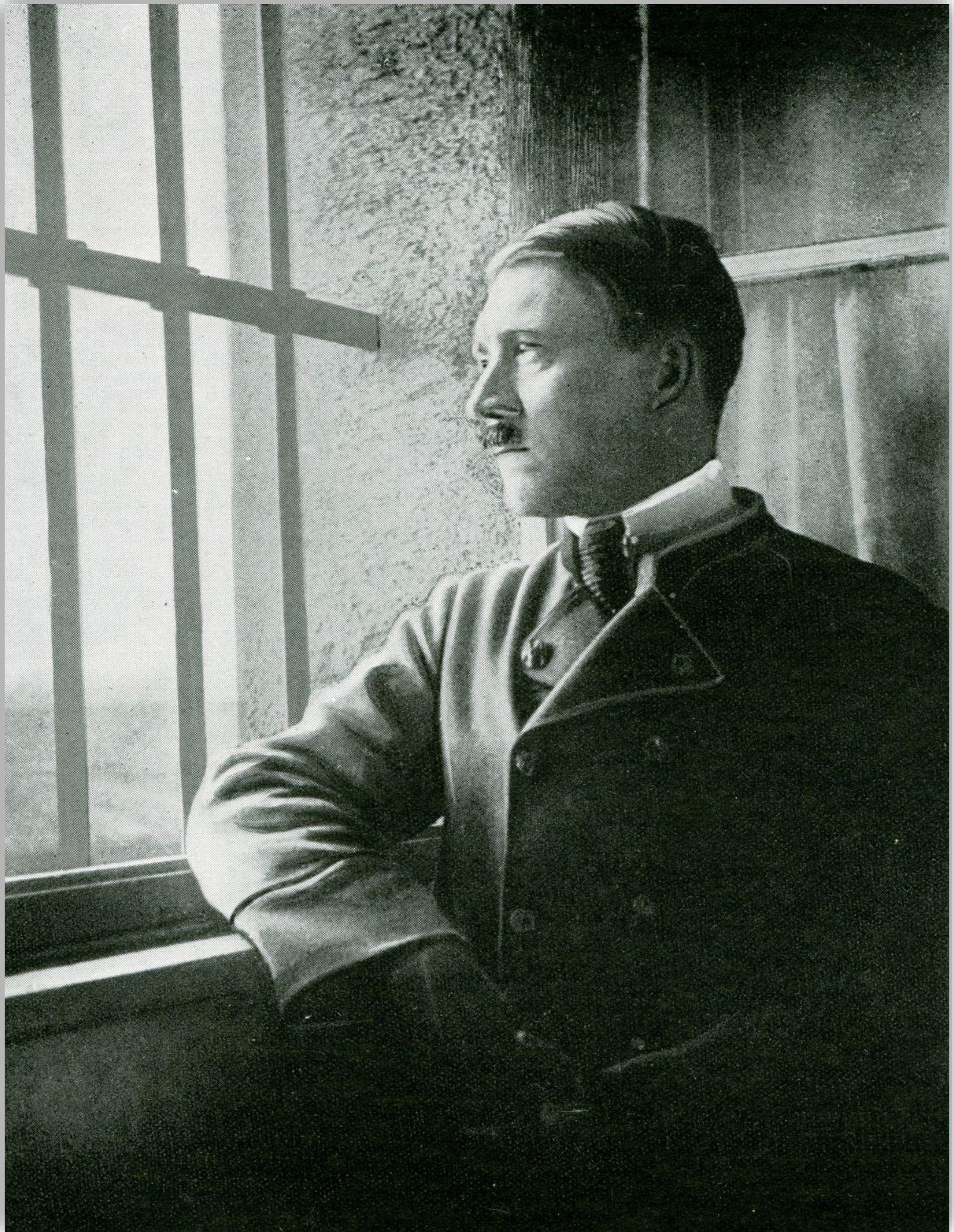
Σύμφωνα με τις πεποιθήσεις μας, η ανυπαρξία συνόρων στον κόσμο θα ήταν κάτι το επιβλαβές, κάτι το επικίνδυνο για τη δημιουργική δύναμη ενός έθνους. Η οριοθέτηση, ο ανταγωνισμός και ο συνεχής έλεγχος, δεν είναι μόνο στοιχεία της ζωής ενός ατόμου, μα είναι, επίσης, στοιχεία της ύπαρξης ενός έθνους. Αυτή η διδακτική και φιλοσοφική σκέψη, από μόνη της, καθιστά σαφές ότι η Γερμανία δεν αγωνίζεται υπέρ μιας παγκόσμιας επικυριαρχίας. Η Εθνικοσοσιαλιστική μας Βέλτανσάουνγκ, που έχει τόσο συχνά καταπολεμηθεί, επιθυμεί μονάχα να δοθεί επιτέλους στη Γη ένα *Γκεστάλτ*. Αυτή η μεταμόρφωση θα έδινε ένα τέλος στην εποχή του χαοτικού φιλελευθερισμού, που παλεύει για έναν κόσμο δημοκρατικού διεθνισμού, από τη μία πλευρά, και στην εποχή του μαρξισμού, από την άλλη, ο οποίος καλεί για μια παγκόσμια επανάσταση του επονομαζόμενου προλεταριάτου. Ο πλανήτης Γη δεν κατοικείται από μια αφηρημένη ανθρωπότητα, μα από αναμφισβήτητες φυλές και έθνη. Αυτά τα έθνη και φυλές έχουν το δικό τους παρελθόν, ενώ η ιστορία τους μπορεί να κατανοηθεί, όλο και καλύτερα, με την εξέταση της εξωτερικής τους ιδιοσυστασίας, με τον τρόπο που αυτή

παρουσιάζεται στην πορεία τους. Έτσι, θα μπορέσουν να αποκαλυφθούν τα κατορθώματά τους και να κατορθώσουν έναν μεγαλύτερο βαθμό επίδοσης.

Σε αυτό το σημείο, συναντούμε έναν φυσικό νόμο. Δεν έχει κανένα νόημα η διαμαρτυρία ενάντια σε αυτόν τον νόμο, καθώς η άρνηση μιας φυσικής πραγματικότητας δεν μεταβάλλει την ύπαρξή της. Είναι δεδομένο ότι στη ροή της εξέλιξης συναντούμε μεγάλα έθνη και μικρά έθνη. Είναι ξεκάθαρο ότι ένα γιγαντιαίο φυτό θα πλησιάσει όλο και πιο πολύ τα ουράνια και ότι οι ρίζες του θα φυτρώσουν όλο και πιο βαθιά μέσα στη γη, εν συγκρίσει με τους μικρούς θάμνους ή τα λουλούδια. Αυτό το γεγονός δεν σχετίζεται με την ομορφιά των μορφών ζωής και τίποτα μειωτικό δεν υπαινίσσεται για τις δημιουργικές δυνατότητες των επονομαζόμενων «μικρών εθνών».

Κάποτε, οι Έλληνες υπήρξαν ένα αριθμητικά μικρό έθνος, μα υπήρξαν οι σπουδαιότεροι δημιουργοί του αρχαίου Ινδο-Γερμανικού πολιτισμού. Για χιλιετίες, η ισχύς της παιδείας τους παρήγαγε μια επίδραση στις συγγενείς γερμανικές φυλές, και αυτή η ισχύς, νέα όσο ποτέ, συνεχίζει να επηρεάζει την εποχή μας, η οποία χαρακτηρίζεται από μια νορδική αφύπνιση. Από την άλλη μεριά, υπήρξαν γιγαντιαία έθνη που απειλούσαν να καταστρέψουν κάθε σύνορο. Με την καταστροφική τους δύναμη, είναι πολύ πιθανό να προετοίμασαν το έδαφος για την αλλαγή των πραγμάτων. Συγκριτικά, όμως, με το παράδειγμα της αρχαίας Ελλάδας, δεν άφησαν πίσω τίποτε άλλο, παρά μια ζοφερή υπενθύμιση της ύπαρξής τους.

Κατά συνέπεια, η πολιτική παιδεία του Γερμανικού Έθνους κυριαρχείται τόσο από τον νόμο των συνόρων, όσο και από το δικαίωμα της αξίωσης μιας ευρωπαϊκής ενότητας. Με την πάροδο των αιώνων, τα άλλα έθνη δεν επιθύμησαν να αδράξουν την ευκαιρία και να εκπληρώσουν αυτήν την αποστολή. Δεν θα πρέπει να είναι ντροπιαστικό για το Γερμανικό Έθνος να αναγνωρίζει τις σφαίρες ενδιαφέροντος και τα δικαιώματά του ανάμεσα στα υπόλοιπα μεγάλα έθνη αυτού του πλανήτη. Η Γερμανία είναι κι αυτή έτοιμη να υπερασπίσει τις δημιουργικές δυνάμεις της. Από την άλλη μεριά, είναι τιμητικό καθήκον για το Γερμανικό Έθνος να φροντίζει με προσοχή τους λαούς εκείνων των μικρών εθνών που προστατεύονται από το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ ή εκείνους τους λαούς που επιθυμούν να προστατευθούν από εμάς. Αν αυτοί οι λαοί έχουν αντιληφθεί το γενικότερο πεπρωμένο τους, τους επιτρέπουμε απλόχερα να συμμετάσχουν σε οτιδήποτε ακολουθήσει την εσωτερική μορφοποίηση της παλαιάς και αξιοσέβαστης ηπείρου μας. Αυτή ήταν η νοοτροπία που δέσποζε, κάποτε, στην αρχαία Ρώμη, για μια σύντομη χρονική περίοδο· τότε που το ισχυρό και κραταιό Ρωμαϊκό Έθνος

Κατά την περίοδο φυλάκισης.

είχε ιδρύσει το κράτος του, αποκρούοντας όλες τις ανατολικές επιρροές. Τότε που οι αυστηροί ρωμαϊκοί νόμοι και η περηφάνια του Ρωμαίου πολίτη αποτελούσαν ένα αξιέπαινο παράδειγμα της αρχαίας Ινδο-Γερμανικής νοοτροπίας.

Την περίοδο της μεσαιωνικής Γερμανίας, πολλές μικρές πόλεις είχαν οργανώσει τη ζωή τους κατά έναν τέτοιον τρόπο, που η εξωτερική δύναμη συνδυαζόταν με μια εσωτερική δημιουργική χαρά. Η Πρωσία, παρόλο που παρενοχλήθηκε από πολλούς εχθρούς, υπήρξε, σε πολλούς τομείς, ένα παράδειγμα της νορδικής-γερμανικής προσπάθειας να συνδυάσει τον νόμο με την ελευθερία. Το αυστηρό Τάγμα των Φρειδερίκων συνδεόταν στενά με τις ιδέες που διακήρυττε ο Καντ και άλλοι σπουδαίοι Γερμανοί. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο στο Γερμανικό Έθνος η ιδέα της ελευθερίας συνδεόταν πάντοτε με *καθήκοντα*, παρά με *δικαιώματα*. Κάποτε, ένας Γερμανός φιλόσοφος έκανε την εξαιρετική παρατήρηση ότι η ελευθερία δεν υπήρξε ποτέ ένα ζήτημα του *«είμαι ελεύθερος από»*, μα ότι ήταν πάντοτε ένα ζήτημα του *«είμαι ελεύθερος να κάνω»*. Αυτή είναι μια σημαντική παρατήρηση, που αποκαλύπτει μια ολόκληρη νοοτροπία. Ο Γερμανικός Αγώνας δεν είναι ένας Αγώνας για ελευθερία κατά την έννοια της «ελευθερίας από υποχρεώσεις». Είναι ένας αγώνας για μια *αποστολή*, δηλαδή, είναι ένα σπουδαίο καθήκον, στο οποίο προσπαθούμε να ανταποκριθούμε. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το Γερμανικό Έθνος είναι το πιο επαναστατικό έθνος στην Ευρώπη, και, την ίδια στιγμή, το έθνος απ' όπου εκπήγασαν όλες οι διαφωτιστικές ιδέες της εσωτερικής ελευθερίας. Είμαστε βαθιά πεπεισμένοι ότι οι συνειδητές εσωτερικές αξίες των Γερμανών – Τιμή, Αφοσίωση, Πίστη και Υπερηφάνεια – αντιπροσωπεύουν τα βασικά στοιχεία όλων των ευρωπαϊκών πληθυσμών. Ως εκ τούτου, η πολιτική μας δύναμη δικαιολογείται, διότι προστατεύει αυτές τις αξίες.

Μελετώντας τη βάση του Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος στη Γερμανία, ανακαλύπτουμε μια μυστήρια δομή. Το Κίνημα ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 1918, ως μια εσωτερική διαμαρτυρία ενάντια στην ταπείνωση της Γερμανίας. Ξαφνικά, εκατομμύρια ανθρώπων που δεν είχαν, προηγουμένως, ακούσει τις σειρήνες, είδαν ότι η καθημερινότητά τους, η προσωπική, εργασιακή και πολιτική τους ζωή υπονομευόταν και καταστρεφόταν από αναγνωρισμένες ξένες φυλές και αρχές, οι οποίες ήταν, υποτίθεται, θεωρητικές. Έτσι, μας προσέγγισε η Μοίρα και απαίτησε μια διαζευκτική, τελεσίδικη απάντηση. Όλοι έπρεπε να εξηγήσουν με ειλικρίνεια το τι συνέβαινε, κι έτσι όπως πρόοδευε ο Αγώνας του *Φύρερ*, είχε φτάσει η στιγμή κατά την οποία όλοι

έπρεπε να δώσουν λογαριασμό για το σύνολο της γερμανικής ιστορίας και τις δυνάμεις πίσω από αυτήν. Η ίδια η ζωή της Γερμανίας απαιτούσε απαντήσεις, απαντήσεις που πολλοί από εμάς μπορεί να μην ήμασταν έτοιμοι να δώσουμε το 1919. Μια παράδοση που ήθελε να συνεχίζει να κυβερνά τη Γερμανία, κατέρρευσε με έναν δογματικό τρόπο, είτε επειδή οι εκπρόσωποί της είχαν χάσει τη δημιουργική τους δύναμη, είτε επειδή η πολιτική παρακαταθήκη που εκείνοι ίσως κάποτε κατείχαν, δεν μπορούσε, πια, να επιβιώσει.

Ήταν ο Εθνικοσοσιαλισμός εκείνος ο οποίος ξεχώρισε, με τα δυνατά του χέρια, και από την ίδια τη γερμανική ιστορία, τις ποικίλες σπουδαίες προσωπικότητες, παρουσιάζοντάς τες με έναν τρόπο μεταφορικό, υπέρ της αιώνιας ανάπτυξης του Γερμανικού Έθνους. Ανά τους αιώνες, και με διαφορετικές εκφάνσεις, αυτές οι μεταφορές ενσωμάτωναν και προάσπιζαν την ίδια νοοτροπία που έχει σήμερα, στον εικοστό αιώνα, ζωντανέψει, χάρη στην ίδια τη μορφή αυτών των μεταφορών. Μέχρι το 1933, αυτός ο Αγώνας για έναν γερμανικό τρόπο ζωής ήταν ένας Ευρωπαϊκός Αγώνας, που το 1939 έγινε ένας Παγκόσμιος Πόλεμος τεραστίων διαστάσεων. Σε αυτόν τον πόλεμο, το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα στέκει δυνατότερο από ποτέ. Σε αυτόν των Αγώνα των τελευταίων ετών, βλέπουμε την τελική μας δοκιμασία, την τελική μας ευθεία, την τελευταία μας ευκαιρία. Η επίγνωση της ιστορικής μας θέσης και των αναγκαίων συγκρούσεων που αυτή επιφέρει, παράγει μια εσωτερική γαλήνη που μπορεί να βρεθεί μόνο στις καρδιές των ανθρώπων που πιστεύουν ολοσχερώς στην αποστολή τους.

Ανάμεσα στα αφελή δημοκρατικά έθνη που είχαν, αρχικά, προσκληθεί να βοηθήσουν στη διαδικασία της οργάνωσης του κόσμου, και τα οποία ήταν εκτεθειμένα στη ζωώδη και χαοτική νοοτροπία της μπολσεβικικής Ανατολής, η Εθνικοσοσιαλιστική Επανάσταση είναι η εμπροσθοφυλακή των 80 εκατομμυρίων Γερμανών, η οποία είναι η μεγαλύτερη συσσώρευση Ινδο-Γερμανικής ισχύος, Ινδο-Γερμανικής νοοτροπίας και θέλησης για ελευθερία. Νιώθουμε ότι είμαστε οι συνεχιστές εκείνων των αρχαίων ηρώων της Ινδίας που κάποτε εκπροσωπούσαν, στις αχανείς επικράτειες της Ανατολής, την – ακόμη ασυνείδητη – Ευρώπη. Νιώθουμε ότι είμαστε οι συνεχιστές εκείνων των Ιρανών που ήταν οι πρώτοι που σχημάτισαν μια ενιαία θρησκευτική θεώρηση της ζωής. Νιώθουμε ότι είμαστε οι *«μικροί αδελφοί»* εκείνων οι οποίοι έχτισαν τον Παρθενώνα στην Αθήνα, ότι είμαστε στενά συνδεδεμένοι με τους τρανούς κατοίκους της αρχαίας Ρώμης, και πάνω απ' όλα, ότι είμαστε οι άμεσοι κληρονόμοι της λαμπρής γενιάς των Γερμανών *Κάιζερ.*

Επίσης, νιώθουμε ότι είμαστε οι υπερασπιστές μιας ένδοξης πολιτισμικής κληρονομιάς που εκπροσωπείται στις μέρες μας από σύμβολα όπως το Μαρίενμπουργκ, το Βίττενμπεργκ, το Πότσνταμ, το Κένιγκσμπεργκ, η Βαϊμάρη, το Μπαϊρόιτ. *Είμαστε βαθιά πεπεισμένοι ότι η σημερινή Γερμανία βρίσκεται ακόμη εκεί, στην Ανατολή, μαζί με τους Συμμάχους της, υπερασπιζόμενοι από τον Όμηρο, όπως επίσης και από τον Αύγουστο, τους Χοενστάουφεν, τον Μπετόβεν και τον Γκαίτε.*

Αυτό που *εμείς* εννοούμε με τη λέξη ελευθερία, θα πρέπει να είναι οι γνωστές, και βαθιά εμπεδωμένες, δημιουργικές δυνατότητες, εντός του πλαισίου του νόμου: δηλαδή, θα πρέπει να είναι ο βέβαιος περιορισμός της αυθαιρεσίας. Παρά τις κοινές, ανθρώπινες συμπεριφορές που δύνανται να μας επηρεάσουν, δεν έχουμε στο νου μας την καταστροφή ή την παγκόσμια, καθολική, κυριαρχία σε θρησκευτικό, οικονομικό ή πολιτικό επίπεδο. Αντιθέτως, εμείς, οι Εθνικοσοσιαλιστές, προσβλέπουμε σε ένα συγκροτημένο Σύμπαν, σε κρατικά συστήματα καθορισμένα από τις ίδιες τις φυλές και σε μια οργανική-δημιουργική δομή της Ευρώπης, βασισμένη σε βιολογικούς παράγοντες και στην πολιτική αποτελεσματικότητα των, άρρηκτα δεμένων μεταξύ τους, εθνών, στον ζωτικό χώρο που θα έχει καθοριστεί από τη Μοίρα.

Συνεπώς, δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται ως πολιτικό σλόγκαν όταν λέμε πως, σήμερα, η Γερμανία αντιπροσωπεύει την Ευρώπη. Αντιθέτως, αυτός ο ισχυρισμός δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια συμβολική σύνοψη βαθιών αισθημάτων, μιας ανώτερης συνείδησης, μιας ιστορικής αποστολής. Ελπίζουμε, και γνωρίζουμε, ότι μια μέρα τα επιτεύγματα του Γερμανικού Έθνους, η αφοσίωσή του, η πειθαρχία του και η αποστολή για την οποία εργαζόμαστε, θα εκτιμηθούν από τα υπόλοιπα έθνη με ιδιαίτερο σεβασμό, τον οποίο ειλικρινά πιστεύουμε ότι αξίζουμε. Ας είναι η ισχύς και τα ιδανικά, η ελευθερία και το καθήκον, αχώριστα δεμένα μεταξύ τους, και η μεγάλη στιγμή της Γερμανίας να είναι ταυτόχρονα η στιγμή της αναγέννησης για τα υπόλοιπα δημιουργικά Έθνη της Ευρώπης.

Το κελί του Φύρερ στο Λάντσμπεργκ.

Αν η ελευθερία στερείται όπλων, τότε, θα πρέπει να τα αναπληρώσουμε με τη δύναμη της θέλησης.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ
Λάντσμπεργκ, 5 Νοεμβρίου 1925

Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei

Nationalsozialisten! Alte Parteigenossen u. Genossinnen!

Freitag den 27. Februar 1925, abends 8 Uhr findet im Münchener Bürgerbräu-Keller Rosenheimerstraße

zur Wiederbegründung der Nationalsozialistischen Deutschen Arbeiterpartei die erste

Große öffentl. Massenversammlung

statt / Es wird sprechen: Pg.

Adolf Hitler

über:

Deutschlands Zukunft und unsere Bewegung

Eintritt zur Deckung von Saal- und Plakatunkosten 1 Mk. Der Ueberschuß soll die Bildung des Kampfschatzes der Bewegung einleiten.

Juden haben keinen Zutritt

Einberufer: Amann

Karten im Vorverkauf ab Donnerstag den 26. Februar 1925 Thierschstr. 15/o (Buchhandlung) erhältlich.

Das Kampfblatt d. Nationalsozialistischen Bewegung Großdeutschlands ist der „Völkische Beobachter“, Herausgeber Adolf Hitler

Προπαγανδιστική αφίσα για μια ομιλία του Χίτλερ, 1925.

Ο Φύρερ, κρατώντας την Blutfahne της 9ης Νοεμβρίου,
τη Σημαία της Εφόδου, του Κινήματος.

Η Πίστη κινεί βουνά, η Πίστη απελευθερώνει έθνη και η Πίστη μπορεί να δυναμώσει και να ανυψώσει έθνη, ανεξάρτητα από την ταπείνωση που έχουν, προηγουμένως, υποστεί. Όταν η Γερμανία βρέθηκε στον βυθό, εμείς υψώσαμε τη Σημαία. Όταν η Γερμανία ταπεινώθηκε περισσότερο από ποτέ, εμείς υψώσαμε τη Σημαία της Πίστης, τη Σημαία του Καθήκοντος για τη Γερμανία μας.
Δεν είπαμε *«Ντρεπόμαστε που είμαστε Γερμανοί»*, μα
«Είμαστε πιο περήφανοι από ποτέ που είμαστε Γερμανοί!».
Δεν αναρωτηθήκαμε ποτέ τι άλλο θα μας προσφέρουν και, πραγματικά, δεν υπολογίσαμε ποτέ τι μας προσέφεραν. Πιστέψαμε στη Γερμανία και παραμείναμε Πιστοί, μέσα απ' όλες τις στερήσεις, τους κινδύνους, τα δεινά και τις συμφορές.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

1 Μαρτίου 1935

Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος, Νυρεμβέργη, 1927.

Η έδρα της ηγεσίας του Κόμματος: Braunes Haus, Μόναχο, 1930.

Η Σημαία Ψηλά

Με αυτά τα 25 Σημεία του Προγράμματος, δόθηκε στο Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα μια βάση, η οποία θα πρέπει να παραμείνει ακλόνητη. Δεν θα πρέπει τα τωρινά ή τα μελλοντικά μέλη του Κινήματός μας να προβούν σε μια επικριτική αναθεώρηση αυτών των αρχών, μα να αφοσιωθούν σε αυτές τις αρχές ολοκληρωτικά. Διαφορετικά, η επόμενη γενιά θα νιώσει πως κι αυτή, εξ ίσου, θα δικαιούται να κάνει τροποποιήσεις στο εσωτερικό του Κόμματος, σπαταλώντας έτσι ενέργεια, αντί να επιστρατεύει νέα μέλη για το Κίνημα, δηλαδή, νέες δυνάμεις. Για την πλειοψηφία των συνοδοιπόρων μας, η ουσία του Κινήματός μας δεν βρίσκεται στις απλές λέξεις των αρχών μας, μα στο νόημα που εμείς προσδίδουμε σε αυτές τις αρχές. (σελ. 513-514) Έτσι λοιπόν, με τη μορφή μιας επέλασης, με την ανάπτυξη μιας νέας *Βέλτανσάουνγκ* και με μια φανατική, ανένδοτη υπεράσπιση αυτών των αρχών, θα καταφέρουμε να χτίσουμε σκαλοπάτια για το Έθνος. Έτσι, μέσω αυτών, μια μέρα, το Έθνος μας θα μπορέσει να ανέβει επάνω στον Ναό της Ελευθερίας. (σελ. 415)

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

«Ο Αγών Μου»

Ο Χορστ Βέσελ, επικεφαλής των Ταγμάτων Εφόδων του, κατά τη διάρκεια του Εθνικού Συνεδρίου του 1929.

Η σημαία ψηλά!
Οι γραμμές, σφιχτά κλειστές!
Οι SA βαδίζουν
με σιωπηλά, σταθερά βήματα.
Σύντροφοι που έπεσαν νεκροί
από Κόκκινους και αντιδραστικούς,
βαδίζουν με το Πνεύμα τους,
μέσα στις γραμμές μας!

Ανοίξτε τον δρόμο,
για τα φαιά τάγματα
Ανοίξτε τον δρόμο, για τον άνδρα
των Ταγμάτων Εφόδου!
Εκατομμύρια, πλέον, κοιτάζουν,
με ελπίδα τη Σβάστικα.
Ανατέλλει η ημέρα
για Ελευθερία και Ψωμί!

Το κάλεσμα ηχεί,
για τελευταία φορά!
Στέκουμε, πλέον, έτοιμοι,
έτοιμοι να αγωνιστούμε!
Σύντομα, οι σημαίες του Χίτλερ
θα κυματίζουν πάνω
από τα οδοφράγματα.
Η σκλαβιά μας,
δεν θα διαρκέσει για πολύ!

ΧΟΡΣΤ ΒΕΣΕΛ

Η Ο Δρ. Γκαίμπελς το 1928, κατά τον Αγώνα για το Βερολίνο.

Η Εθνικοσοσιαλιστική Επανάσταση

του *Ράιχσλαϊτερ* Δρ. Γκαίμπελς

Πραγματοποιήσαμε μια ολοκληρωμένη επανάσταση, η οποία επηρέασε και βελτίωσε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής. Μετέβαλλε και ανοικοδόμησε τις σχέσεις των πολιτών μεταξύ τους, όπως επίσης και τη συμπεριφορά του λαού προς το Κράτος και προς τα διάφορα υπαρξιακά ζητήματα. Στην πραγματικότητα, η επανάσταση ήταν η ίδια η ανακάλυψη της νέας *Βέλτανσάουνγκ*. Μετά από δεκατέσσερα χρόνια αντίστασης και αγώνα, εκείνη ήταν που κατάφερε να δώσει στο Γερμανικό Έθνος ένα νέο εθνικό πνεύμα. Όλα όσα έχουν συμβεί από τις 30 Ιανουαρίου 1933 και μετά, είναι απλά η ορατή έκφανση της επαναστατικής διαδικασίας. Ωστόσο, δεν ξεκίνησε τότε η επανάσταση. Απλά ολοκληρώθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο. Ήταν ο υπαρξιακός αγώνας ενός έθνους έτοιμου να καταρρεύσει, λόγω του

Οι Αιώνιοι Φρουροί.

Το να αφιερώνεις τη ζωή σου προς όφελος της κοινότητας, είναι η ανώτερη απ' όλες τις θυσίες.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ
«Ο Αγών Μου»

Ehrentempel. Οι Ναοί της Τιμής, στο Κένιγκσπλατζ του Μονάχου.

Αν ο αγώνας για μια *Βέλτανσάουνγκ* δεν άγεται από αφοσιωμένους ήρωες, από πολεμιστές που απαρνούνται τον θάνατο, τότε, εκείνη θα εξαφανιστεί ολοσχερώς.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

«Ο Αγών Μου»

παραδοσιακού τρόπου ζωής, αλλά και των απαρχαιωμένων θέσεων που εξέφραζε.

Οι επαναστάσεις ακολουθούν τους δικούς τους νόμους, τη δική τους δυναμική. Όταν, κατά την εξέλιξή τους, ξεπεράσουν ένα ορισμένο σημείο, εκείνες θα βρεθούν πέρα από την ανθρώπινη επιρροή, ακολουθώντας μόνο τους νόμους εκείνους χάρη τους οποίους γεννήθηκαν. Η φύση κάθε αληθινής επανάστασης γνωρίζει μονάχα την πλήρη αφοσίωση. Δεν κάνει συμβιβασμούς. Είτε μάχεται για να προχωρήσει μέχρι τον στόχο της, όπου σε αυτήν την περίπτωση θα διαρκέσει και θα αντέξει, είτε θα ικανοποιηθεί με πρόσκαιρες επιτυχίες, όπου σε αυτήν την περίπτωση θα ήταν καλύτερα αυτή να μην είχε ξεκινήσει ποτέ. Οι επαναστάσεις δεν υπήρξαν ποτέ ένα απλό πολιτικό ζήτημα· εκτείνονται σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής. Επηρεάζουν την οικονομία, όπως, επίσης, την τέχνη και τις επιστήμες. Είναι *πολιτική*, με μια ανώτερη έννοια της λέξης από τη συνηθισμένη.

Κάθε επανάσταση έχει την τάση της· έναν στόχο που θέτει, έναν στόχο για τον οποίο αγωνίζεται παθιασμένα. Δεν θα αναπαυθεί προτού αυτός ο στόχος επιτευχθεί, και από τη στιγμή που επιτευχθεί, θα αγρυπνά για την ανάπτυξή του και την ασφάλειά του. Σε αυτήν την περίπτωση, μολαταύτα, ο όρος *«τάση»* σημαίνει πολλά περισσότερα από τα όσα εκφράζονται στην τετριμμένη ερμηνεία του. Η τάση, ως εκ τούτου, δεν είναι ούτε κάτι καλό, ούτε κάτι κακό· ούτε επιβεβαιώνεται, ούτε διαψεύδεται. Αυτό που είναι καθοριστικό, είναι ο στόχος της τάσης.

Αν ο στόχος είναι σπουδαίος, τότε και η τάση θα μοιραστεί αυτήν τη σπουδαιότητα. Αν ο στόχος είναι ασήμαντος, τότε η τάση θα αποσυρθεί, θα γίνει ένα απλό φάντασμα. Οι επαναστάσεις που προξενούν μια ιστορική αλλαγή, τεραστίων διαστάσεων, αποκαλύπτουν και μια τάση παρόμοιας σπουδαιότητας. Αυτή θα πρέπει να γίνει αποδεκτή, όταν και η επανάσταση γίνει αποδεκτή. Με άλλα λόγια, όποιος εναντιωθεί στην τάση, εναντιώνεται παράλληλα και στην επανάσταση, και αργά ή γρήγορα, θα πνιγεί στη δίνη της.

Ο στόχος της επανάστασής μας, λοιπόν, ήταν να ενώσουμε τον λαό σε ένα Γερμανικό Έθνος. Όλοι οι ενάρετοι Γερμανοί λαχταρούσαν, εδώ και δυο χιλιάδες χρόνια, τη διεκπεραίωση αυτής της διαδικασίας. Προσπάθησαν πολλές φορές να πετύχουν αυτόν τον στόχο, με νόμιμα μέσα, μα όλες αυτές οι προσπάθειες αποδείχθηκαν μάταιες. Η επιτυχία κατορθώθηκε μόνο μετά το παθιασμένο ξέσπασμα εθνικών αισθημάτων. Ήταν ένα αυθόρμητο και μαγευτικό ξέσπασμα, που γινόταν ολοένα και αγριότερο, όσο αυτό

συγκρατούνταν από τεχνητά φράγματα. Αυτό που δεν μπορούσε να καταφέρει, και που δεν επιθυμούσε, η κορυφή, η εξουσία, το κατάφερε η βάση, από κάτω προς τα επάνω. Για μια στιγμή, το Γερμανικό Έθνος ήταν το πιο ανοργάνωτο έθνος στον κόσμο, με διαλυμένα τα συστατικά του στοιχεία, σχεδόν κονιορτοποιημένο λόγω των πολιτικών κομμάτων και ιδεολογιών. Η Γερμανία δεν είχε καμία, απολύτως, επιρροή στη διεθνή πολιτική σκηνή. Ήταν αφοπλισμένη, ήδη, από το 1918, ενώ δεν είχε τη θέληση να υψώσει το ανάστημά της απέναντι στα άλλα έθνη. Αυτό το Γερμανικό Έθνος, στη συνέχεια, εγέρθηκε, με μια ξεχωριστή εκδήλωση ισχυρής εθνικής πίστης, και κατόρθωσε την επίτευξη μιας ενότητας, την οποία λίγοι θεωρούσαν εφικτή. Άλλοι, πάλι, χαμογέλασαν, θεωρώντας την απίθανη και ενάντια, τόσο στην πραγματικότητα, όσο και στην ιστορία.

Σήμερα, δεν είμαστε ακόμη σε θέση να εκτιμήσουμε την πλήρη ιστορική σημασία αυτής της διαδικασίας, ενός έθνους, δηλαδή, που βρίσκεται σε ανάπτυξη. Αν κι εμείς ήμασταν εκείνοι που προετοιμάσαμε το έδαφος γι' αυτήν τη διαδικασία, στεκόμαστε τώρα μπροστά της με έναν εμβρόντητο θαυμασμό, χωρίς να έχουμε συνειδητή επίγνωση του μεγέθους και της μελλοντικής σημασίας της. Μέσα από την επανάστασή μας, υπερνικήσαμε το ανίσχυρο παρελθόν της Γερμανίας και προσθέσαμε έναν νέο, ιδιαίτερο, χαρακτήρα στη γερμανική φύση. Το Γερμανικό Έθνος βρήκε ξανά τον εαυτό του και δεν θα καταστεί ποτέ εφικτό να μιλήσει κανείς για τη Γερμανία, δίχως να λάβει υπ' όψιν του αυτήν την επανάσταση.

Ο Φύρερ χαιρετά έναν άνδρα που τραυματίστηκε στο Μέτωπο εναντίον των Κόκκινων.

Αν παραμείνουμε εμείς δυνατοί,
τότε και ο λαός θα παραμείνει δυνατός.
Θα είμαστε, ως Έθνος, ασφαλείς,
όσο το Κόμμα παραμένει ακλόνητο και δυνατό.
Μα δεν θα πρέπει να περιμένουμε ένα θαύμα:
θαύματα, με την κοινή αντίληψη, δεν γίνονται.
Δημιουργούνται από τον Ιδεαλισμό,
τη Θυσία και την Αφοσίωση.
Το σημερινό μας σύνθημα είναι ίδιο με το χθεσινό
και θα είναι παντοτινό: *Συνεχίστε να βαδίζετε!*
Αν εμείς είμαστε βέβαιοι για τη δύναμή μας,
τότε οι άλλοι ας κάνουν ό,τι επιθυμούν,
όταν εμείς, θα χτίζουμε τη δημιουργία μας,
το Ράιχ!

ΔΡ. ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ

Κατάλογος Προς Τιμήν Εκείνων που Θυσίασαν το Αίμα τους για το Κίνημα

1923

9.11. Felix Allfarth München

9.11. Andreas Bauriedl München

9.11. Theodor Casella München

9.11. Wilhelm Ehrlich München

9.11. Martin Faust München

9.11. Anton Hechenberger München

9.11. Oskar Körner München

9.11. Karl Kuhn München

9.11. Karl Laforce München

9.11. Kurt Neubauer München

9.11. Klaus von Pape München

9.11. Theodor von der Pfordten München

9.11. Johann Rickmers München

9.11. Max Erwin von Scheubner-Richter München

9.11. Lorenz Ritter von Stransky München

9.11. Wilhelm Wolf München
26. 2. Karl Winter - Steinen (Baden)

1. 5. Daniel Sauer - Sickershausen

26. 5. Albert Leo Schlageter - Düsseldorf

21. 6. Ludwig Knickmann - (Westfalen)

24. 9. Erich Kunze - Podelwitz bei Leipzig
26.12. Dietrich Eckart - Berchtesgaden

1924

5. 3. Rudolf Eck - Gehren (Thüringen)

21. 3. Willi Dreyer - Berlin

1. 7. Rudolf von Henke - Hindenburg (O.S.)

20. 9. Friedrich Just - Roggenstorf (Mecklenburg)

5.12. Artur Prack - Waldfischbach bei Pirmasens

1925

26. 4. Fritz Kröber - Durlach (Baden)

28. 6. Matthias Mann - Rosenheim

9. 8. Werner Doelle - Berlin

1926

21. 2. Fritz Renz - Altlandsberg

8. 6. Franz Kortyka - Mechtal (O.S.)

26. 9. Harry Anderssen - Berlin

27. 9. Emil Müller - Germersheim

1927

13. 2. Otto Senft - Dortmund

6. 3. Wilhelm Wilhelmi - Nastätten

10. 4. Karl Ludwig - Wiesbaden

26. 5. Georg Hirschmann - München

11. 9. Eugen Eichhorn - Ölsnitz (Vogtland)

1928

19. 4. Bernhard Gerwert - Sythen bei Haltern (Westfalen)

23. 4. Gottfried Thomae - Essen

2. 5. Heinrich Wölfel - Nürnberg

13. 5. Heinrich Kottmann - Pfungstadt (Hessen)

17.11. Hans Kütemeyer - Berlin

1929

8. 2. Heinrich Limbach - Podelwitz bei Leipzig

7. 3. Hermann Schmidt - Wöhrden

7. 3. Otto Streibel - Wöhrden

2. 8. Katharina Grünewald - Nürnberg

5. 8. Erich Jost - Nürnberg

20. 8. Franz Janisch - Vösendorf bei Vienna

19.10. Heinrich Bauschen - Duisburg

20.10. Karl Rummer - Schwarzenbach am Wald

4.11. Gerhard Weber - Berlin

8.12. Friedrich Meier - Kyritz (Prignitz)

14.12. Walter Fischer - Berlin

1930

23. 2. Horst Wessel - Berlin

16. 3. Edmund Behnke - Berlin

16. 3. Kurt Günther - Chemnitz

12. 5. Franz Engel - Stargard (Pommern)

27. 7. Heinrich Messerschmidt - Kassel

3. 8. Adalbert Schwarz - Vienna

3. 8. Günther Wolf - Beuthen (O.S.)

9. 8. Karl Paas Haan - bei Solingen

7. 9. Heinrich Dreckmann - Hamburg

11. 9. Heinz Oetting - Essen

13. 9. Hans Kießling - Schwarzenbach am Wald

18.10. Karl Taube - Rosenberg (O.S.)

21.11. Josef Hilmerich - Düsseldorf

4.12. Theodor Sanders - Hagen (Westfalen)

7.12. Adolf Höh - Dortmund

18.12. Klaus Clemens - Bonn

22.12. Julius Hollmann - Wuppertal-Barmen

1931

1. 1. Ernst Weinstein - Stuttgart

23. 1. Paul Thewellis - Düren (Rheinland)

30. 1. Richard Selinger - Niesky (O.L.)

12. 2. Rudolf Schröter - Leipzig

28. 2. Gerhard Bischoff - Steinseifersdorf

14. 3. Fritz Felgendreher - Essen

16. 3. Adolf Gerstenberger - Karlsmarkt (Schlesien)

30. 3. Karl Broeske - Dinslaken (Rheinland)

30. 3. Josef Felzen - Wittlich (Bezirk Trier)

27. 4. Karl Freyburger Deutsch - Eylau (Ostpreußen)

23. 5. Fritz Tschierse - Königsberg (Preußen)

25. 5. Paul Billet - Karlsruhe (Baden)

26. 5. Gerhard Liebsch - Dühringshof (Brandenburg)

7. 6. Heinrich Gutsche - Chemnitz

7. 6. Edgar Steinbach - Chemnitz

16. 6. Josef Weber - Ebersberg (Oberbayern)

19. 6. Edgar Müller - Neiße (O.S.)

21. 6. Johann Gossel - Bremen

2. 7. Walter Blümel - Leipzig

2. 7. August Sievert - Peine

6. 7. Karl Fiedler Crossen a. d. Oder

18. 7. Hans Kersten - Ünze (Brandenburg)

20. 7. Bruno Schaffrinski - Pollwitten (Ostpreußen)

2. 8. Alfred Rühmling - Wittstock a. d. Dosse

15. 8. Herbert Grobe - Limbach (Sachsen)

17. 8. Hans Hoffmann - Berlin

3. 9. Johannes Mallon - Bergen a. Rügen

4. 9. Karl Vobis - Düsseldorf

9. 9. Hermann Thielsch - Berlin

20. 9. Gustav Seidlitz - Meseritz

5.10. Erich Garthe - Essen

11.10. Kurt Nowack - Berlin

18.10. Heinrich Böwe - Berlin

29.10. Max Gohla - Paulsdorf (Schlesien)

1.11. Albert Müller - Remscheid

5.11. Erwin Moritz - Berlin

9.11. Wilhelm Decker - Bremen

9.11. Karl Radke - Eutin

11.11. Martin Martens - Neumünster (Schleswig-Holstein)

11.11. Walter Thriemer - Lugau i. Erzgebirge

15.11. Horst Hoffmann - Kahlbude (Danzig)

17.11. Hans Hobelsberger - Worms

20.11. Egidius Geurten - Aachen

1932

1. 1. Kurt Wietfeld - Völpke

9. 1. Franz Czernuch - Hindenburg (O.S.)

10. 1. Richard Menzel - Rendsburg

19. 1. Arnold Guse - Essen

19. 1. Ernst Schwartz - Berlin

23. 1. Bruno Schramm - Zülz (O.S.)

24. 1. Herbert Norkus - Berlin

4. 2. Fritz Beubler - Nägelstedt

7. 2. Georg Preiser - Berlin

8. 2. Arno Kalweit - Kraupischken

8. 2. Hans Karner - Schützen a. Gebirge

14. 2. Heinrich Heißinger - Hamburg

17. 2. Walter Gornatowski - Klein-Gaglow b. Cottbus

20. 2. Franz Becker - Saarau (Kreis Schweidnitz)

20. 2. Wilhelm Sengotta Massen- Bezirk Dortmund

22. 2. Artur Wiegels - Schwinde a. d. Luhe

29. 2. August Brackmann - Tessin (Mecklenburg)

6. 3. Otto Ludwig - Berlin

8. 3. Willi Thielsch - Breslau

11. 3. Karl Panke Bobersberg - Kreis Crossen

14. 3. Erich Jaenecke - Gardelegen

4. 4. Max Beulich - Mittweida

8. 4. Ludwig Frisch - Chemnitz

8. 4. Friedrich Hellmann - Berlin

10. 4. Heinz Brands - Hamburg

10. 4. Harry Hahn - Hamburg

17. 4. Silvester Gratzl - St. Andrä i. Lavanttal

23. 4. Johann Broweleit - Hamborn

23. 4. Johann Lüchtenborg - Harkebrügge (Oldenburg)

24. 4. Udo Curth - Berlin

5. 5. Paul Stenzhorn - Oberhausen a. d. Nahe

27. 5. Silvester Fink - Innsbruck

31. 5. Jodokus Kehrer - Burscheid Bezirk Düsseldorf

3. 6. Emil Erich Fröse - Lünen

19. 6. Hans Hilbert W. - Barmen

20. 6. Wilhelm Hambückers - Übach

20. 6. Kurt Hilmer - Erkrath (Rheinland)

22. 6. Helmut Köster - Berlin

23. 6. Heinrich Habenicht - Dortmund

26. 6. Fritz Borawski - Wattenscheid

30. 6. Werner Gerhardt - Zeitz

30. 6. Hermann Zapp - Kaiserslautern

1. 7. Hans Steinberg - Berlin

2. 7. Friedrich Karpinski - Essen

5. 7. Hans Handwerk - Frankfurt am Main

5. 7. Walter Ufer Dortmund - Eving

10. 7. Ludwig Decker - Beverungen

10. 7. Georg Konjetzke - Ohlau

10. 7. Herbert Stanetzki - Ohlau

11. 7. Heinrich Grasmeher - Steeden a. d. Lahn

12. 7. Kurt Kreth - Köslin

12. 7. Günther Roß - Köslin

17. 7. Friedrich Schröder - Berlin

17. 7. Ullrich Massow - Greifswald

17. 7. Bruno Reinhard - Greifswald

17. 7. Herbert Schumacher - Greifswald

17. 7. Helene Winkler - Hamburg-Altona

17. 7. Heinrich Koch - Hamburg-Altona

18. 7. Peter Büddig - Hamburg-Altona

18. 7. Herbert Härtel - Groß - Rosen

27. 7. Robert Bitzer - Wiehl

28. 7. Johann Raskin - Eilendorf (Rheinland)

29. 7. Erich Sallie - Wiederitzsch

30. 7. Otto Reinke - Königsberg (Preußen)

31. 7. Peter Kölln - Itzehoe

31. 7. Fritz Schrön - Essen

1. 8. Axel Schaffeld - Braunschweig

3. 8. Johannes Reifegerste - Frohburg (Sachsen)

3. 8. Fritz Schulz - Berlin

30. 8. Herbert Gatschke - Berlin

6. 9. August Aßmann - Graz

7. 9. Josef Laß - Leoben

10.10. Gregor Schmid - Stuttgart

16.10. Alfred Kindler - Leipzig

16.10. Josef Staller - Vienna

20.10. Karl Heinzelmann - Hamburg

22.10. August Pfaff - Castrop-Rauxel

23.10. Helmut Barm Bochum - Langendreer

27.10. Richard Harwik - Berlin

3.11. Heinrich Hammacher - Duisburg-Meiderich

4.11. Kurt Reppich - Berlin

5.11. Johann Cyranka - Hamburg

7.11. Oskar Mildner - Chemnitz

25.11. Erwin Jänisch - Berlin

28.11. Eduard Elbrächter - Brackwede

9.12. Ernst Bich - Barmen

25.12. Vinzenz Szczotok - Bottrop

1933

1. 1. Walter Wagnitz - Berlin

8. 1. Erich Sagasser - Berlin

13. 1. Erich Stenzel - Berlin

18. 1. Hans Bernsau - Iserlohn

20. 1. Fritz Wetekam - Düsseldorf

31. 1. Hans Maikowski - Berlin

1. 2. Rudolf Brügmann - Lübeck

1. 2. Josef Marcus - Homberg (Niederrhein)

1. 2. Leopold Paffrath - Homberg (Niederrhein)

3. 2. Karl Guwang - Sinzheim

5. 2. Paul Paßmann - Bochum

5. 2. Friedrich Schreiber - Dormagen

11. 2. Franz Cieslik - Hecklingen (Anhalt)

12. 2. Paul Berck - Eisleben

15. 2. Franz Müller - Siegburg

19. 2. Kurt von der Ahé - Berlin

22. 2. Gerhard Schlemminger - Berlin

25. 2. Walter Spangenberg - Köln

25. 2. Winand Winterberg - Köln

26. 2. Otto Blöcker - Hamburg

26. 2. Christian Crößmann - Lindenfels i. Odenwald

28. 2. Josef Bleser - Frankfurt am Main

28. 2. Eduard Felsen - Berlin

1. 3. Josef Cibulski - Bochum-Weitmar

3. 3. Julius Hofmann - Düsseldorf

3. 3. Josef Kristandl - Graz

3. 3. Andreas Weidt - Höchst i. Odenwald

4. 3. Friedrich Heine - Duisburg

5. 3. Fritz Geisler - Breslau

6. 3. Kurt Eckert - Berlin

6. 3. Kurt Hausmann - Schönebeck a. d. Elbe

8. 3. Franz Kopp - Berlin

8. 3. Herbert Welkisch - Breslau

15. 3. Gustav Lehmann - Schönebeck-Felgeleben

17. 3. Peter Frieß - Lindenfels i. Odenwald

17. 3. Emil Trommer - Hamburg-Altona

4. 4. Otto Schmelzer - Güdingen a. d. Saar

29. 4. Johannes Loch - Raudten

1. 5. Franz Ertl - Altheim (Oberdonau)

21. 5. Josef Wiesheier - Gaiganz

28. 5. Heinrich Stollenwerk - Düsseldorf

4. 6. Paul Ulrich - Düsseldorf

11. 6. Matthias Schwarz - Miesenbach (Steiermark)

21. 6. Walter Apel - Berlin

22. 6. Robert Gleuel - Berlin

27. 6. Wilhelm Klein - Berlin

29. 6. Gerhard Landmann - Braunschweig

1. 8. Johann Kantner - St. Jakob a. Pillersee

14. 8. Paul Scholpp - Stuttgart

15. 8. Wilhelm Koziollek – Wanne-Eickel

18. 9. Johann Huber - Wolfsegg

18. 9. Franz Seiringer - Wolfsegg

23. 9. Ernst Hemmer - Neunkirchen a. d. Saar

1.10. Alfred Manietta - Leipzig

6.10. Josef Woltmann - Buer - Erle

8.10. Franz Dornauer - Mayrhofen

28.10. Walter Dokter - Malen (Schlesien)

1934

10. 1. Karl Karner - Klagenfurt

10. 1. Josef Rabitsch - Klagenfurt

12. 2. Helmut Schott - Graz

13. 2. Siegfried Schott - Graz

11. 3. Matthias Lang - Mörbisch a. See

19. 4. Peter Briggl - Sattnitzberg

26. 4. Johann Schleinzer - Wisperndorf

13. 5. Erich Teßmer - Lünen - Horstmar

17. 6. Franz Köstlinger - Neumarkt i. Hausruck

18. 6. Kurt Elsholz - Gollmütz

22. 7. Alois Petschnig - St. Johann a. Brückl

24. 7. Willibald Egger - Weißenbach b. Liezen

25. 7. Josef Ehgartner - Frauenthal

25. 7. Anton Frangesch - Stainz

25. 7. Erich Schredt - Vienna

26. 7. Johann Brandstätter - Gailberg (Kärnten)

26. 7. August Brunotte - Gleisdorf

26. 7. Michael Dietrich - Raßnitz

26. 7. Ernst Dreher - am Pyhrnpaß

26. 7. Erich Felice - Judenburg

26. 7. Wilhelm Fischbacher - Pichl-Gleiming

26. 7. Paul Gragger - Schwanberg

26. 7. Franz Grünwald - Pichl-Gleiming

26. 7. Vinzenz Hagen - Dobl

26. 7. Alois Hanschitz - Marolla

26. 7. Matthias Höflehner - Untermandling

26. 7. Franz Hofstätter - Twimberg

26. 7. Josef Honomichl - Innsbruck

26. 7. Georg Hudelist - Marolla

26. 7. Simon Joham - Wolfsberg (Kärnten)

26. 7. Hubert Kopp - Wolfsberg (Kärnten)

26. 7. Johann Leidenfrost - Schladming

26. 7. Franz Maier - Lind

26. 7. Wilhelm Marchl - Niederwölz

26. 7. Herbert Mayer - Wolfsberg (Kärnten)

26. 7. Siegfried Mayer - Leoben

26. 7. Hubert Miller - Schladming

26. 7. Ferdinand Moser - Lind

26. 7. Rupert Mußbacher - St. Michael b. Leoben

26. 7. Alois Pendl - Leoben

26. 7. Roman Present - Lind

26. 7. Franz Rebernig - Marolla

26. 7. Engelbert Regner - Kollerschlag

26. 7. Richard Reif - Sachendorf

26. 7. Max Reiner - Messendorf

26. 7. Ludwig Ritzinger - Raßnitz

26. 7. Franz Saurer - Ilz

26. 7. Johann Schnedl - Thalheim

26. 7. Gottfried Sekanek - Messendorf

26. 7. Johann Six - Wolfsberg (Kärnten)

26. 7. Adolf Strohmayer - Klachau

26. 7. Oskar Wengust - Leoben

26. 7. Raimund Willibald - Sachendorf

26. 7. Josef Winkler - Wolfsberg (Kärnten)

26. 7. Engelbert Zauner - Schladming

27. 7. Johann Bras - Millstatt

27. 7. Franz Brunnbauer - Kollerschlag

27. 7. Franz Grundner - Seekirchen

27. 7. Johann Hebenstreit - Feldkirchen (Kärnten)

27. 7. Alfred Janko - Salzburg

27. 7. Franz Kerschbaumer - Eisenerz

27. 7. Michael Ladinig - Wieting

27. 7. Hermann Maier - Zauchen bei Eisenkappel

27. 7. Leo Mardaunig - St. Veit a. d. Glan

27. 7. Anton Nikolavcic - Feldkirchen (Kärnten)

27. 7. Friedrich Obermüller - Kollerschlag

27. 7. Ernst Oberzaucher - Greifenburg

27. 7. Bruno Palka - St. Veit a. d. Glan

27. 7. Franz Pöllinger - St. Veit a. d. Glan

27. 7. Joh. Probst - Straden (Steiermark)

27. 7. Karl Rest - Kaindorf i. Gurktal

27. 7. Gottlieb Salbrechter - Landbrücken

27. 7. Stefan Scheiber - Feldkirchen (Kärnten)

27. 7. Johann Schenner - Pichl-Gleiming

27. 7. Arthur Seeber - St. Veit a. d. Glan

27. 7. Lorenz Tamegger - Kaindorf i. Gurktal

27. 7. Karl Traint - Bad Ischl

27. 7. Rupert Wallner - Seekirchen

27. 7. Julius Wasserfaller - Kaindorf i. Gurktal

27. 7. Georg Weneditsch - Kaindorf i. Gurktal

27. 7. Karl Wrießnig - Völkermarkt

28. 7. Franz Armstorfer - Lamprechtshausen

28. 7. Johann Brenner - Schönweg

28. 7. Eduard Geiger - Predlitz

28. 7. Josef Golger - Predlitz

28. 7. August Gruber - Millstatt

28. 7. Johann Lanz - Sachendorf

28. 7. Josef Maislinger - Lamprechtshausen

28. 7. Viktor Maro - St. Veit a. d. Glan

28. 7. Leo Mitterer - St. Veit a. d. Glan

28. 7. Lorenz Neumüller - Ilz

28. 7. Felix Petutschnig - Predlitz

28. 7. Eduard Ranacher - Kaindorf i. Gurktal

28. 7. Johann Smerslak - Predlitz

28. 7. Johann Stocker - St. Veit a. d. Glan

28. 7. Willibald Stromberger Predlitz

28. 7. Johann Tasotti - Kaindorf i. Gurktal

28. 7. Fritz Walcher - Pichl - Gleiming

28. 7. Wilhelm Walten - Predlitz

28. 7. Kilian Widmann - Lamprechtshausen

28. 7. Johann Wimmer - Lamprechtshausen

29. 7. Josef Weilbuchner - Lamprechtshausen

29. 7. Martin Deubler - Goisern

30. 7. Hugo Pliem - Mitterndorf

30. 7. Christian Wallner - Seekirchen

31. 7. Gunther Fischerauer - Donawitz

31. 7. Franz Holzweber - Vienna

31. 7. Otto Planetta - Vienna

1. 8. Friedrich Wurnig - Innsbruck

3. 8. Josef Pichler - Kaindorf i. Gurktal

7. 8. Ernst Feike - Vienna

7. 8. Friedrich Hernler - Feldkirchen (Kärnten)

10. 8. Joh. Mischitz - Spittal a. d. Drau

11. 8. Franz Natschläger - Lamprechtshausen

13. 8. Josef Hackl - Vienna

13. 8. Franz Leeb - Vienna

13. 8. Ludwig Maitzen - Vienna

13. 8. Fritz Stocker - Pichl - Gleiming

13. 8. Erich Wohlrab - Vienna

18. 8. Johannes Domes - Vienna

20. 8. Franz Saureis - Bad Ischl

20. 8. Franz Unterberger - Bad Ischl

22. 8. Rudolf Erlbacher - Steinach a. d. Enns

29. 8. Franz Ebner - St. Gallen (Steiermark)

19. 9. Andreas Radauer - Straßwalchen

28. 9. Lorenz Serwazi - Köln

29. 9. Gerhard Kauffmann - Berlin

3.10. Josef Kaiser - Leoben

8.11. Josef Führer - Weiding

18.11. Josef Wallner - Eisenerz

1935

15. 1. Ralph Baberadt - Hamburg

13. 3. Rupert Hauser - Salzburg

30. 3. Martin Demmig - Breslau

11. 4. Ernst Aitzetmüller - Grünau

11. 4. Karl Unrathinger - Grünau

24. 4. Kurt Blankenberg - Wriezen a. d. Oder

4. 6. Karl Tiefling - Viennaer - Neustadt

21. 6. Kurt Flatzeck - Chemnitz

23. 6. Franz Kausl - Gut a. Steg

20. 7. Johann Weißburger - Klagenfurt

16. 8. Emil Pessarra - Darkehmen

11. 9. Adolf Wiedermann - Wolfsberg (Kärnten)

7.11. Matthias Nöhmer - Ebensee

1936

26. 1. Alois Schrifl - Wimpassing

4. 2. Wilhelm Gustloff - Davos

8. 3. Fritz Eibers - Bremen

10. 3. Johann Maynollo - Glaubendorf

10. 3. Bernhard Schlothan - Wanne-Eickel

2. 5. Gustav Neupauer - Graz

23. 5. Franz Foisner - Unterwaldschlag

31. 5. Franz Scotkiewicz - Peine

13. 6. Günther Deskowski - Danzig

13. 6. Ernst Ludwig - Danzig

16. 6. Paul Fressonke - Danzig

19. 7. Hans Hahner - Barcelona

24. 7. Wilhelm Gätje - San Martin

24. 7. Helmuth Hofmeister - San Martin

24. 7. Günther Swalmius-Dato - San Martin

24. 7. Thomas Treiz - San Martin

30. 7. Heinz Voß - Gijon

11.11. Friedrich Lothar Güdde - Derio bei Bilbao

24.11. Julius Steininger - Duisburg-Meiderich

1937

17. 1. Friedrich Mödlhammer - Eßling

16. 3. Alfred Schroer - Essen

29. 3. Matthias Waltl - Zell a. See

9.10. Martin Rosenburg - Magdeburg

17.11. Richard Scheuch - Vienna

1938

15. 4. Jakob Paaß - Remscheid

23. 7. Karl Kennerknecht - Heidelberg

9.11. Ernst vom Rath - Paris

1939

8. 1. Hugo Sommeregger - Sachsenburg (Kärnten)

8.11. Michael Wilhelm Kaiser - München

8.11. Emil Kasberger - München

8.11. Franz Lutz - München

8.11. Leonhard Reindl - München

8.11. Eugen Schachta - München

8.11. Michael Schmeidl - München

8.11. Wilhelm Weber - München

9.12. Otto Schmidt - Duisburg

1940

7. 2. Karl Roos - Straßburg

1941

1.11. Herbert Kramer - Berlin

1942

4. 6. Reinhard Heydrich - Prag

Θα ζείτε για πάντα, χάρη σε αυτά για τα οποία δώσατε τη ζωή σας.

Μην το ξεχάσετε ποτέ!

ΘΕΛΟΥΜΕ

Θέλουμε να εδραιώσουμε, εκ νέου, την ενότητα του πνεύματος και της θέλησης του Γερμανικού Έθνους.

Θέλουμε να διατηρήσουμε το αιώνιο θεμέλιο της ζωής μας, που είναι η γερμανικότητά μας, κι επίσης, τις δυνάμεις και τις αξίες της.

Θέλουμε η οργάνωση και η ηγεσία του κράτους να υποταχθούν σε αυτές τις αρχές, που πάντοτε υπήρξαν οι προϋποθέσεις της μεγαλοπρέπειας του Έθνους μας.

Θέλουμε να καλλιεργήσουμε, με σεβάσμια αφοσίωση, τις τρανές παραδόσεις του Έθνους μας, την ιστορία και τον πολιτισμό του, σαν να ήταν μια ανεξάντλητη πηγή εσωτερικής δύναμης και πιθανής ανανέωσης για τους δύσκολους καιρούς.

Θέλουμε η εμπιστοσύνη μας να χτιστεί επάνω σε έναν υγιή τρόπο ζωής, βασισμένο στις φυσικές και ορθές αρχές και στη συνεχή πολιτική ανάπτυξη, εντός κι εκτός της Γερμανίας.

Θέλουμε να αντικατασταθεί η συνεχής αστάθεια με μια ισχυρή κυβέρνηση, με μια κυβέρνηση που θα επιστρέψει στον λαό μας την ακλόνητη εξουσία που του ανήκει.

Θέλουμε να επιτραπούν όλες οι ενέργειες, τόσο σε ατομικό, όσο και σε κοινωνικό ή οικονομικό επίπεδο, που, κατά τη διάρκεια των χιλιετιών, αποδείχθηκαν χρήσιμες για την ευημερία των ανθρώπων.

Θέλουμε να αποκαταστήσουμε την πρωτοκαθεδρία της Πολιτικής, η οποία καλείται να οργανώσει και να κατευθύνει την επιβίωση του Έθνους.

Θέλουμε να συμπεριλάβουμε την πραγματική, ζωτική δύναμη του Λαού, από τη στιγμή που εκείνη είναι ο κυρίαρχος παράγοντας του μέλλοντος της

Γερμανίας. Επίσης, θα κάνουμε ειλικρινείς προσπάθειες να αποκλειστούν όλοι όσοι προσπαθούν να βλάψουν το Έθνος.

Θέλουμε να οικοδομήσουμε μια πραγματική κοινότητα, που θα προέρχεται από τις γερμανικές ρίζες της, από την επαρχία, από τον επαγγελματικό κλάδο και από τις προηγούμενες κοινωνικές τάξεις. Σε αυτήν την κοινότητα, θα πρέπει να υπάρχει μια ισορροπία συμφερόντων, που θα εξασφαλίσει ένα ασφαλές μέλλον σε ολόκληρο το Έθνος. Οι αγρότες, οι εργάτες και οι πολίτες θα πρέπει να ενωθούν εκ νέου, ώστε να σχηματίσουν το Γερμανικό Έθνος. Κατά συνέπεια, αυτό το Έθνος θα οφείλει να προστατεύει με αφοσίωση την Πίστη, τον Πολιτισμό, την Τιμή και την Ελευθερία μας.

Ο ΦΥΡΕΡ

Την Ημέρα του Πότσνταμ, 21 Μαρτίου 1933

Πορεία μέσα από την Πύλη του Βρανδεμβούργου, την ημέρα ανάληψης της εξουσίας.

Ο Φύρερ απαιτεί:

Σύντροφε και μέλος του Κόμματος: Μην ξεχάσεις ποτέ ότι είσαι ένας υπέρμαχος και εκπρόσωπος του Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος και της Βέλτανσάουνγκ μας.

Ο μη εξοικειωμένος θα διαμορφώσει την άποψή του για το Κίνημα σύμφωνα με την εντύπωση που εσύ θα του δώσεις. Συνεπώς, θα πρέπει να είσαι Εθνικοσοσιαλιστής σε όλες σου τις πράξεις, σε ό,τι κάνεις και δεν κάνεις!

Στους υπόλοιπους, να είσαι ένα πρότυπο ανδρείας, αυτοθυσίας και πειθαρχίας!

Να είσαι επιμελής, εργατικός και συνεσταλμένος. Να συμπεριφέρεσαι στους υφισταμένους σου όπως σε συντρόφους σου, και όχι σαν να ήταν υποζύγια. Μην τους αντιμετωπίζεις σαν αντικείμενα εκμετάλλευσης, μα σαν συμπολεμιστές σου, σαν συναδέλφους σου στον εθνικό, υπαρξιακό μας αγώνα! Μην τους συμπεριφέρεσαι με έναν τρόπο που εσύ, σαν Γερμανός, σαν Εθνικοσοσιαλιστής, δεν θα ήθελες ποτέ να βιώσεις. Να θυμάσαι πάντα ότι δεν είσαι ένας αφέντης σκλάβων, μα ένας καθοδηγητής. Μην ξεχάσεις ποτέ τι σου οφείλουν και τι τους οφείλεις.

Σε ό,τι κι αν κάνεις, δράσε λες και κομίζεις τη Μοίρα όλου του έθνους στις πλάτες σου. Μην περιμένεις από τους άλλους αυτό που εσύ δεν είσαι έτοιμος να δώσεις ή να κάνεις, και να είσαι πάντοτε ένα παράδειγμα προς μίμηση για τους συντρόφους σου!

Ως καθοδηγητής, να είσαι υπεύθυνος όταν εκτελείς τα καθήκοντά σου και να είσαι αποφασισμένος όταν δίνεις οδηγίες. Να είσαι εξυπηρετικός και καλός με τους υφισταμένους σου. Να μην είσαι, ποτέ, στενόμυαλος με τα ελαττώματα της ανθρώπινης φύσης. Να αντιλαμβάνεσαι γρήγορα τις

ανάγκες των άλλων, και να είσαι, ο ίδιος, συγκρατημένος! Να μην μεθάς ποτέ!

Εκπλήρωνε τα καθήκοντά σου για το Κίνημα, και να έχεις πάντα κατά νου ότι τα σπουδαιότερα επιτεύγματα μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο από άνδρες οι οποίοι είναι διατεθειμένοι να υποτάξουν το ίδιο τους το «εγώ», προς όφελος σημαντικότερων κοινών αναγκών και ευεργεσιών. Σε ό,τι κι αν κάνεις, να είσαι πάντα το παράδειγμα στους συμπατριώτες και συντρόφους σου, να είσαι αυτό που θα ήθελες να γίνουν. Κοίταξε ακόμη και τον τελευταίο από τους συμπατριώτες σου ως κάποιον που μοιράζεται το Αίμα σου, κάποιον με τον οποίο είσαι σε αυτή τη Γη, μοιραία, άρρηκτα δεμένος. Συνεπώς, εκτίμησε τον τελευταίο Γερμανό οδοκαθαριστή, περισσότερο κι απ' τον βασιλιά ενός ξένου έθνους!

Ποτέ μην ξεχνάς ότι σε αυτή τη Γη, η ελευθερία ενός έθνους είναι το ύψιστο αγαθό. Δεν δύναται να υπάρξει ζωή χωρίς ελευθερία, και η απώλεια της ελευθερίας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με ομιλίες ή με έργα, μα με έναν Αγώνα γεμάτο θυσίες. Να θυμάσαι ότι μόνο ένας λαός, και όχι μια κοινωνική τάξη, μπορεί να ηγηθεί αυτού του Αγώνα για ελευθερία! Η αποστολή του Κινήματός μας είναι να υπερβεί όλες τις κοινωνικές τάξεις και να σχηματίσει έναν λαό ο οποίος θα καταστεί ικανός κι έτοιμος να πετύχει το καλύτερο.

Αν αγωνίζεσαι υπέρ του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος, αγωνίζεσαι υπέρ του λαού σου.

Μόναχο, 9 Ιανουαρίου 1927 Αδόλφος Χίτλερ

Η πρώτη φτυαριά: «Ξεκινήστε!»

Τα Καθήκοντα του Πολιτικού Καθοδηγητή και του Φορέα των Αρχών

του *Ράιχσοργκανιζατσιονσλάιτερ*[11] Δρ. Ρόμπερτ Λάι

Στόχος και αποστολή της Εθνικοσοσιαλιστικής μας Θελήσεως, είναι να εδραιώσουμε ένα αιώνιο Γερμανικό Έθνος. Κάθε Γερμανός οφείλει να ξεκαθαρίσει μέσα του ότι έχει σταλθεί από τον Θεό για να βοηθήσει τον γερμανικό λαό και για να εξασφαλίσει την ύπαρξη του Γερμανικού Έθνους.

Μπροστά σε όλα τα ανθρώπινα ιδανικά, είναι πρωταρχικό μας μέλημα να καταστήσουμε τη Γερμανία όσο δυνατόν ισχυρότερη γίνεται, έτσι ώστε να είμαστε σε θέση να υπερασπιζόμαστε για πάντα αυτή τη γη, σε αυτόν τον κόσμο. Αν υπάρχουν κι άλλα έθνη ή φυλές που σκέφτονται το ίδιο, αυτό δεν μας ενοχλεί. Είμαστε πεπεισμένοι ότι η ποιότητα της Φυλής μας και η αξία του Έθνους μας θα εξασφαλίσουν για πάντα την ύπαρξή μας, αρκεί οι Γερμανοί να σκέφτονται με τον τρόπο που ανέφερα μόλις προηγουμένως. Στη γερμανική ιστορία, υπήρξαν σκαμπανεβάσματα, και φάνηκε πολλές φορές ότι η ανάπτυξη του Γερμανικού Έθνους θα έφθανε στο τέλος της. Στη γερμανική ιστορία, υπήρξαν στιγμές – και η δικιά μας γενιά έζησε μια τέτοια – κατά τις οποίες το Γερμανικό Έθνος βρέθηκε τόσο χαμηλά, που η σκέψη και μόνο αυτών των στιγμών μας κάνει να ανατριχιάζουμε. Δεν ζούμε πια μπροστά στο χείλος μιας αβύσσου, μα η ντροπιαστική προδοσία της 9ης Νοεμβρίου του 1918, αποδεικνύει αυτό που θέλω να πω. Βρισκόμασταν κάτω, θαμμένοι. Σήμερα, μοιάζει με θαύμα το ότι αυτό το έθνος κατάφερε να αναδυθεί ξανά. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο όλοι οι Γερμανοί, τώρα

[11] Σ.τ.Μτφ.: Επικεφαλής του Οργανωτικού Τομέα του Ράιχ.

και για πάντα, θα πρέπει να ευχαριστούν τη Μοίρα που, στην πιο κρίσιμη στιγμή, στη στιγμή μιας επείγουσας ανάγκης και βαθιάς κατάθλιψης, μας έστειλε έναν Ηγέτη που έσυρε επάνω, για μία ακόμη φορά, το Γερμανικό Έθνος, και που μας έδειξε τον δρόμο για μια νέα άνοδο.

Ποιο υπήρξε, πραγματικά, το μεγαλύτερο επίτευγμα του *Φύρερ*; Πέρα από την ιδιοφυία του και τις τεράστιες επιτυχίες του ως πολιτικός, ως διοικητής και ως ένας ηγέτης του λαού, ο μεγαλύτερος άθλος του είναι το ότι υπήρξε ο πρώτος στην ιστορία που έχει προσφέρει πραγματική καθοδήγηση στον γερμανικό λαό. Αναμφίβολα, το Έθνος είχε πάντα μια δημόσια διοίκηση – η οποία δεν ήταν πάντοτε καλή και καθαρή – πολύ συχνά, ωστόσο, ο γερμανικός λαός καθοδηγούνταν μονάχα στα λόγια. Όλες αυτές οι προηγούμενες απόπειρες, είτε απέτυχαν την ίδια στιγμή που άρχισαν να κυβερνούν, είτε χρησιμοποιήθηκαν από ξένα στοιχεία για να εξασφαλίσουν τόσο την κυριαρχία τους επάνω στο Έθνος, όσο και τη διευκόλυνση της προώθησης ξένων ιδανικών και στόχων. Μα ήταν το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα εκείνο που, για πρώτη φορά, παρείχε ορθή γερμανική καθοδήγηση, βασισμένη στο Αίμα και τη Φυλή. Η εξωτερική έκφραση αυτής της καθοδήγησης είναι το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα. Σε αυτό το Κόμμα έχουν ενωθεί, επιλεκτικά, και με βάση την ποιότητα, όλες εκείνες οι φυλετικές αξίες οι οποίες θεωρούνται οι καλύτερες του Έθνους.

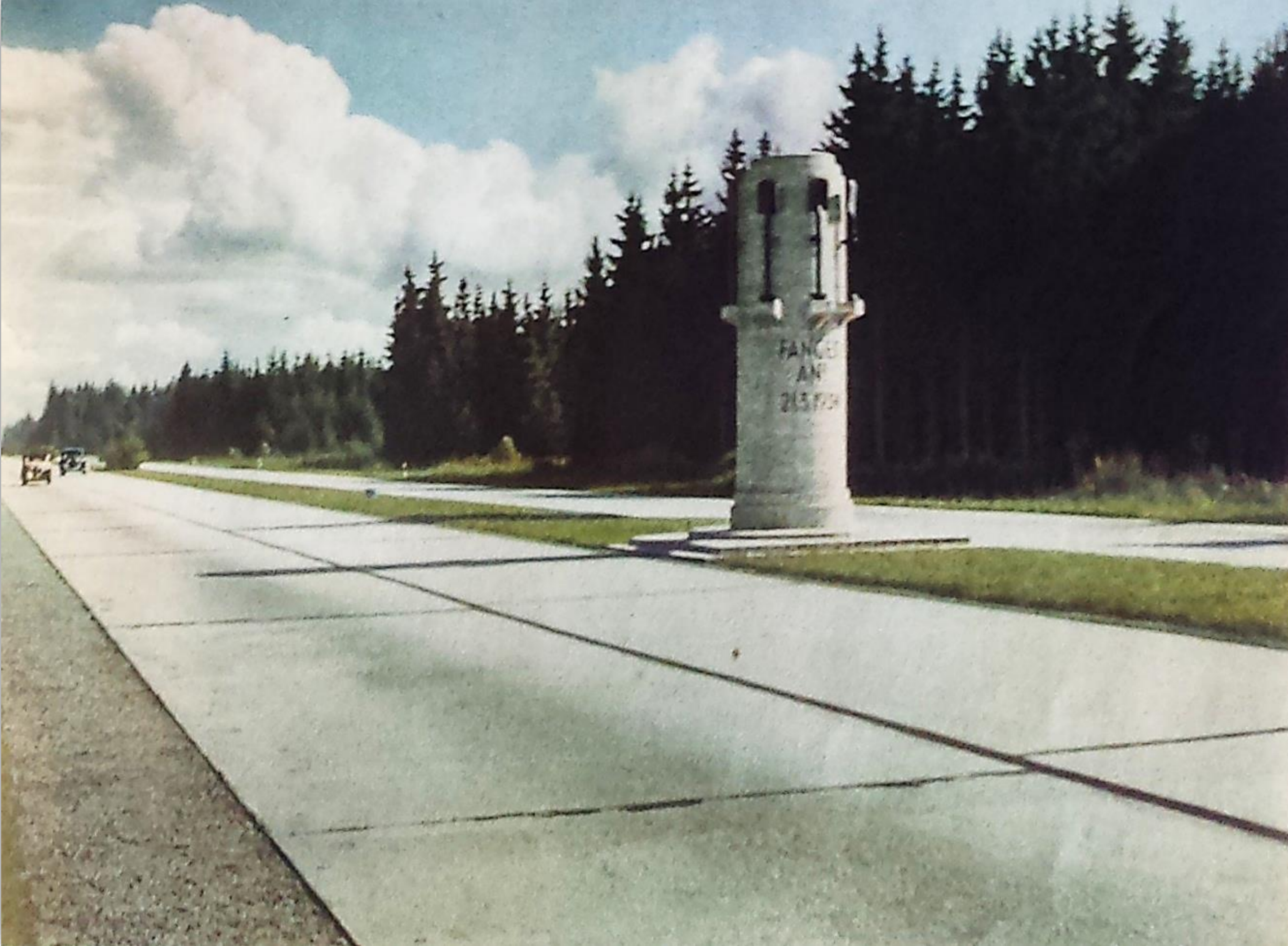
Αυτή η επιλογή, επίσης, έγινε χάρη στις καλύτερες μεθόδους που θα μπορούσε ποτέ να χρησιμοποιήσει ένα κόμμα. Ήταν ο Εθνικοσοσιαλιστικός Αγώνας εκείνος που εμπόδισε τα νωθρά, οκνηρά και βολεμένα στοιχεία να γίνουν μέλη του Κόμματος. Μονάχα άνδρες με θάρρος, επιμονή και ζήλο, προσελκύονται από τα ιδανικά του Εθνικοσοσιαλισμού, παραμένοντας πιστοί σε αυτά, για πάντα. Ήταν λες κι ένας μαγνήτης είχε διαλέξει τους φυλετικά πολυτιμότερους, έχοντας πρώτα ανιχνεύσει όλο το έθνος, όλα τα στρώματα κι επαγγέλματα, όλες τις κοινωνικές θέσεις και τάξεις, όλες τις φυλές, τις φρατρίες και τις οικογένειες.

Στο κάθε άτομο ξεχωριστά, το Κόμμα δεν είχε να προσφέρει κανένα υλικό όφελος. Το Κόμμα απαιτούσε μονάχα θυσίες από όλους, θυσίες περιουσίας και αίματος. Οι πολλοί πεσόντες και πληγωμένοι σύντροφοι του Κινήματος είναι ένα καλό παράδειγμα για τα όσα οι ιδέες απαιτούν από έναν άνθρωπο. Διότι για τον Αγώνα, και για την επιτυχία της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας, ισχύει απόλυτα η παρακάτω πρόταση: *Μια ιδέα κερδίζει την αξία της από όλους εκείνους που είναι πρόθυμοι να θυσιάσουν· εκείνοι, στη συνέχεια, θα ανταμειφθούν από τη Μοίρα.* Σύμφωνα με αυτήν την άποψη, θα μπορούσε

Μια ματιά από το γαϊτανάκι της Πρωτομαγιάς στο Λουστγκάρτεν του Βερολίνου, κατά την Εθνική Ημέρα του Γερμανικού Λαού.

Μια ματιά από το γαϊτανάκι της Πρωτομαγιάς στο Λουστγκάρτεν του Βερολίνου, κατά την Εθνική Ημέρα του Γερμανικού Λαού.

Το πρώτο οδόστρωμα του συστήματος αυτοκινητόδρομων του Ράιχ.

Εάν πρόκειται να ξεκινήσεις έργα που απαιτούν δεκαετίες για να υλοποιηθούν, θα πρέπει να έχεις πίστη στο μέλλον ενός έθνους. Θα πρέπει να πιστέψεις στον Αδόλφο Χίτλερ.

ΔΡ. ΤΟΤ ᛣ

να λεχθεί ότι το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα έχει ανοίξει έναν λογαριασμό στο όνομα της Μοίρας, τόσο μεγάλο και μοναδικό, που μονάχα χίλια χρόνια Εθνικοσοσιαλιστικής Ιστορίας και Ανάπτυξης θα μπορέσουν να τον ξεπληρώσουν.

Δεν αρκεί, απλά, να συγκεντρωθούν εκατοντάδες ή χιλιάδες μέλη και να αράξουν ένα εκατομμύριο άνθρωποι στο Κίνημα. Για να επιτευχθούν καλύτερες επιδόσεις, μα και για να εργαστούν για μια μεγαλύτερη επιτυχία, είναι ζωτικό τα μέλη να ταξινομηθούν καταλλήλως και να οργανωθούν σύμφωνα με τα ταλέντα και τις ικανότητές τους. Η προϋπόθεση για την πραγματική αποτελεσματικότητα είναι η λογική οργάνωση, που θα επιτρέπει στο άτομο να ξεδιπλώσει, με ανώτερο τρόπο, τις δυνατότητές του. Αυτό ισχύει, φυσικά, και για το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα.

Το NSDAP είναι ένα πεδίο ισχύος που, από έναν συγκεκριμένο πολιτικό πυρήνα, μέσα από τα παρακλάδια και τους συνδέσμους του, εξαπλώνεται προς ολόκληρο το Γερμανικό Έθνος. Στο κέντρο αυτού του πεδίου ισχύος, βρίσκουμε τον Φορέα των Αρχών[12], δηλαδή, τον τοπικό Κυβερνήτη του *Φύρερ*, τον οποίο περιστοιχίζει ένας κύκλος πολιτικών εμπειρογνωμόνων που θα τον βοηθήσουν να αντιμετωπίσει όποιο πρόβλημα τυχόν προκύψει, αλλά και να ανταποκριθεί σε οποιοδήποτε ζήτημα αφορά τον λαό.

Όλα όσα σχετίζονται με την ηγεσία του Έθνους, αφορούν τον Φορέα των Αρχών του NSDAP, και δεν υπάρχει κάποιο ζήτημα που να μην μπορεί εκείνος να αντιμετωπίσει, όσο εύκολο, δύσκολο ή τεράστιο κι αν φαίνεται αυτό. Ο λαός θα πρέπει να είναι απόλυτα διαβεβαιωμένος περί αυτού και να νιώθει άνετος με το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα και με τον *Φύρερ*. Θα πρέπει να μείνει βέβαιος ότι αυτό το Κίνημα δρα, νιώθει και σκέφτεται υπέρ του λαού, ότι παίρνει μέρος σε όλα όσα αφορούν τον λαό, σε όλες τις χαρές και λύπες του. Το έθνος είναι ένα παιδί, ειδικά αν είναι όσο νέο όσο το Γερμανικό Έθνος, και συνεπώς, οφείλει να έχει τη μεταχείριση ενός παιδιού. Αυτό σημαίνει ότι το Κόμμα ανησυχεί, φροντίζει και εργάζεται για τον λαό, σαν να ήταν ένας καλόκαρδος πατέρας ή δύο αφοσιωμένοι γονείς. Η ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη που χτίζεται με αυτόν τον τρόπο, θα πρέπει να γίνει μια απαραίτητη προϋπόθεση για το Κόμμα και για τους Πολιτικούς Καθοδηγητές του, και ειδικότερα για τον Φορέα των Αρχών, εάν εκείνοι θέλουν να ολοκληρώσουν με επιτυχία την καθοδηγητική αποστολή τους. Αυτή η εμπιστοσύνη είναι βασισμένη στην Εξουσία και στην Αρχή, και

[12] Σ.τ.Μτφ.: Hoheitsträger.

Επάνω: *Ο Φύρερ, με τους εργάτες του.*

Κάτω: *Η Υπηρεσία Εργασίας του Ράιχ (Reichsarbeitsdienst, RAD), σε κάποιο αναπτυξιακό έργο.*

την εκφράζει ο όρος *«Φορέας των Αρχών του Κόμματος»*. Η Εξουσία είναι ένας σπάνιος θησαυρός, η μοναδική εγγύηση ότι ένα έθνος μπορεί, πραγματικά, να καθοδηγηθεί. Έτσι λοιπόν, δικαίως λέγεται ότι μια περίοδος χωρίς έναν *Κάιζερ* είναι η πιο φρικτή εμπειρία. Είναι καταστροφικό για ένα έθνος όταν οι ηγέτες του αποτυχαίνουν ή όταν υπάρχει μηδενική ηγεσία. Η Εξουσία, λοιπόν, είναι η προϋπόθεση κάθε ζωντανής κοινότητας – κάθε είδους ή φυλής – κι επομένως, η προϋπόθεση της πρόνοιας, της ιδιοκτησίας, των μισθών· με μια φράση: των συνολικών συνθηκών διαβίωσης.

Δίχως Εξουσία, δεν δύναται να υπάρξει κανένας πολιτισμός, και η χαρά μετατρέπεται σε ζωώδη ένστικτα· όταν έχει χαθεί η Εξουσία, η ομορφιά και η μεγαλοπρέπεια γίνονται πράγματα ανέφικτα. Συνεπώς, ο τίτλος *«Φορέας των Αρχών του Κόμματος»* είναι ο ανώτερος και ο πιο έξοχος τίτλος που έχει να προσφέρει το Έθνος. Ο *Φύρερ* κατέχει την ανώτερη εξουσία που έχει λάβει ποτέ Γερμανός σε αυτό το Έθνος. Αυτή η Εξουσία προέρχεται από την απεριόριστη πίστη του γερμανικού λαού προς τον *Φύρερ* τους, τον *Αδόλφο Χίτλερ*, και όλοι οι *Ράιχσλαϊτερ*, οι *Γκάουλαϊτερ*, οι *Κράισλαϊτερ* και οι *Όρτσγκρουπενλαϊτερ* είναι όλοι ευτυχείς, και είναι τιμή τους που έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν για το Κόμμα. Η εξουσία όλων τους προέρχεται από την Εξουσία του Αδόλφου Χίτλερ, και ο γερμανικός λαός νιώθει την εμπιστοσύνη που χαίρουν από τον *Φύρερ* όλοι οι Πολιτικοί Καθοδηγητές και Φορείς των Αρχών.

Η εμπιστοσύνη του Φύρερ είναι η ίδια μας η Εξουσία. Είναι καθήκον μας να κερδίσουμε αυτήν την εμπιστοσύνη μέσω της ακατάπαυστης εργασίας, της προσοχής και της αφοσίωσής μας. Όποιος αποτύχει λόγω της τεμπελιάς ή της αμέλειάς του, χάνει την εμπιστοσύνη του *Φύρερ*, και κατά συνέπεια, την εμπιστοσύνη του Έθνους. Είμαστε όλοι μας διοικητικά στελέχη του *Φύρερ*, στο πεδίο εργασιών και στην περιοχή μας, και η παροχή της βοήθειάς μας για την καθοδήγηση του Γερμανικού Έθνους, υποστηριζόμενοι, πάντα, από την εμπιστοσύνη του *Φύρερ*, είναι το πιο υπέροχο και όμορφο πράγμα.

Με αυτόν τον τρόπο, η πίστη και η δομή του Κόμματος έχουν γίνει οι εγγυητές ενός γερμανικού θριάμβου. Για πρώτη φορά, μετά από δύο χιλιάδες χρόνια – τόση είναι η γνωστή διάρκεια της γερμανικής ιστορίας – το Γερμανικό Έθνος βρίσκεται σε θέση να καθοδηγηθεί πραγματικά, χάρη στο Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα (NSDAP). Αυτή είναι μια καθοδήγηση τόσο τέλεια, μα και τόσο ισχυρή, που θα κατεδαφίσει και θα καταστρέψει οτιδήποτε χτιστεί για να τη βλάψει. *Δεν υπάρχει αμφιβολία σε μένα – και ας το επιβεβαιώσω αυτό, γι' ακόμη μία φορά, εδώ – ότι το*

Γερμανικό Έθνος, με το Κόμμα στο εσωτερικό και με τη λαμπρή Βέρμαχτ[13] *μας στο εξωτερικό, θα ξεπεράσει όλες τις δυσκολίες. Ό,τι και να γίνει, θα νικήσουμε στο όνομα της Σημαίας μας. Μια Σημαία, ένα Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα, μία Εθνικοσοσιαλιστική Βέρμαχτ, ένα Έθνος κι ένας Φύρερ! – Αυτός είναι ο θρίαμβός μας.*

[13] Σ.τ.Μτφ.: Ένοπλες Δυνάμεις.

Εθνικοσοσιαλιστικοί Οικισμοί.
Η υγιής διαβίωση αποτελεί προϋπόθεση για το μέλλον του λαού μας.

Μην ξεχάσεις ποτέ, ότι σε αυτόν τον κόσμο, το πιο ιερό
δικαίωμα είναι το δικαίωμα της γης που επιθυμείς
να καλλιεργήσεις, και η πιο ιερή θυσία,
το αίμα που χύνεται γι' αυτήν τη γη.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ
«Ο Αγών Μου»

Πρέπει να αγωνιστούμε για τα εξής: για τη διασφάλιση της ύπαρξής μας, για την ανάπτυξη της Φυλής και του Λαού μας, για τη διατροφή των παιδιών μας και για τη διατήρηση της αγνότητας του Αίματός μας. Αγωνιζόμαστε για την ελευθερία και για την ανεξαρτησία της Πατρίδας μας, έτσι ώστε ο λαός μας να εγερθεί και να ολοκληρώσει την αποστολή που του ανατέθηκε από τον Δημιουργό.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

«Ο Αγών Μου»

Ο Εθνικοσοσιαλιστικός Τρόπος Ζωής

του *Χάουπτντινστλαϊτερ*[14] Καθ. Δρ. Β. Γκρος, Διευθυντή του Γραφείου Φυλετικής Πολιτικής του NSDAP

Ο Εθνικοσοσιαλισμός, ως ένα πολιτικό κίνημα, θα πετύχει τον στόχο του όταν το Ράιχ εξασφαλίσει την πρέπουσα θέση ανάμεσα στα υπόλοιπα έθνη. Ο Εθνικοσοσιαλισμός, ως μια *Βέλτανσάουνγκ*, θα ολοκληρώσει την ιστορική του αποστολή, μόνο όταν επικρατήσει σε όλες τις τάξεις της Γερμανίας και μόνο όταν η χώρα ενωθεί, έχοντας, πια, έναν νέο χαρακτήρα. Η πολιτική πραγμάτωση του Εθνικοσοσιαλισμού πρόκειται να υλοποιηθεί μέσα σε ένα ισχυρό Ράιχ και μέσα σε μια νέα τάξη ζωτικού χώρου. Η Εθνικοσοσιαλιστική Βέλτανσάουνγκ, ωστόσο, θα πρέπει πρώτα να κρυσταλλωθεί στη νοοτροπία και στον τρόπο ζωής του Έθνους μας και των κατοίκων του.

Ο τρόπος ζωής στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία θα πρέπει, σε σχέση με το παρελθόν, να διαφοροποιηθεί αρκετά, ενώ πολλές αιώνιες αξίες του ιστορικού μας παρελθόντος θα πρέπει να συνεχίσουν να ισχύουν και στο μέλλον. Ωστόσο, με τη βοήθεια της νέας *Βέλτανσάουνγκ* – που έχει, πλέον, θριαμβεύσει – θα πρέπει να διαφοροποιηθεί αισθητά από τον παραδοσιακό τρόπο ζωής η, σε ορισμένους τομείς, κυρίαρχη νοοτροπία του γερμανικού τρόπου ζωής! Η Εθνικοσοσιαλιστική Βέλτανσάουνγκ, όπως άλλωστε και η πρακτική επίδρασή της στον γερμανικό τρόπο ζωής, βασίζεται επάνω σε δύο βασικούς άξονες. Στον πρώτο, δίνεται η ευκαιρία στην προσωπικότητα να ξεδιπλωθεί, και το άτομο δέχεται μια εκπαίδευση που είναι σχεδόν τέλεια. Στον άλλον, το άτομο είναι σε θέση να προσφέρει για την ευημερία της κοινότητας. Αυτοί είναι οι δύο άξονες επάνω στους οποίους βασίζεται η παραγωγική προοπτική της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας.

---

[14] Σ.τ.Μτφ.: Ανώτερος Επικεφαλής Υπηρεσιών.

Αναπτύσσοντας και διαμορφώνοντας τις ικανότητές του, ένας γίνεται χαρούμενος και ενσυνείδητος, και αυτός, ακριβώς, είναι ο όρος για να δεχθεί το Έθνος τις αγνές προσπάθειές του, οι οποίες έχουν πολύ μεγάλη αξία για την κοινότητα. Μόνον αυτές οι προσπάθειες – δηλαδή, υπέρ της κοινότητας – δύνανται να προσθέσουν ένα νόημα και μια ανώτερη ευγένεια στην ατομική προσωπικότητα και στην ανάπτυξή της. Σε νοσηρούς καιρούς, η προσωπικότητα και η κοινότητα εναντιώνονται. Για μας, από την άλλη, η κοινότητα και η προσωπικότητα είναι μια πλήρης συγχορδία, στην οποία οι ατομικές χορδές της ζωής ηχούν αρμονικά.

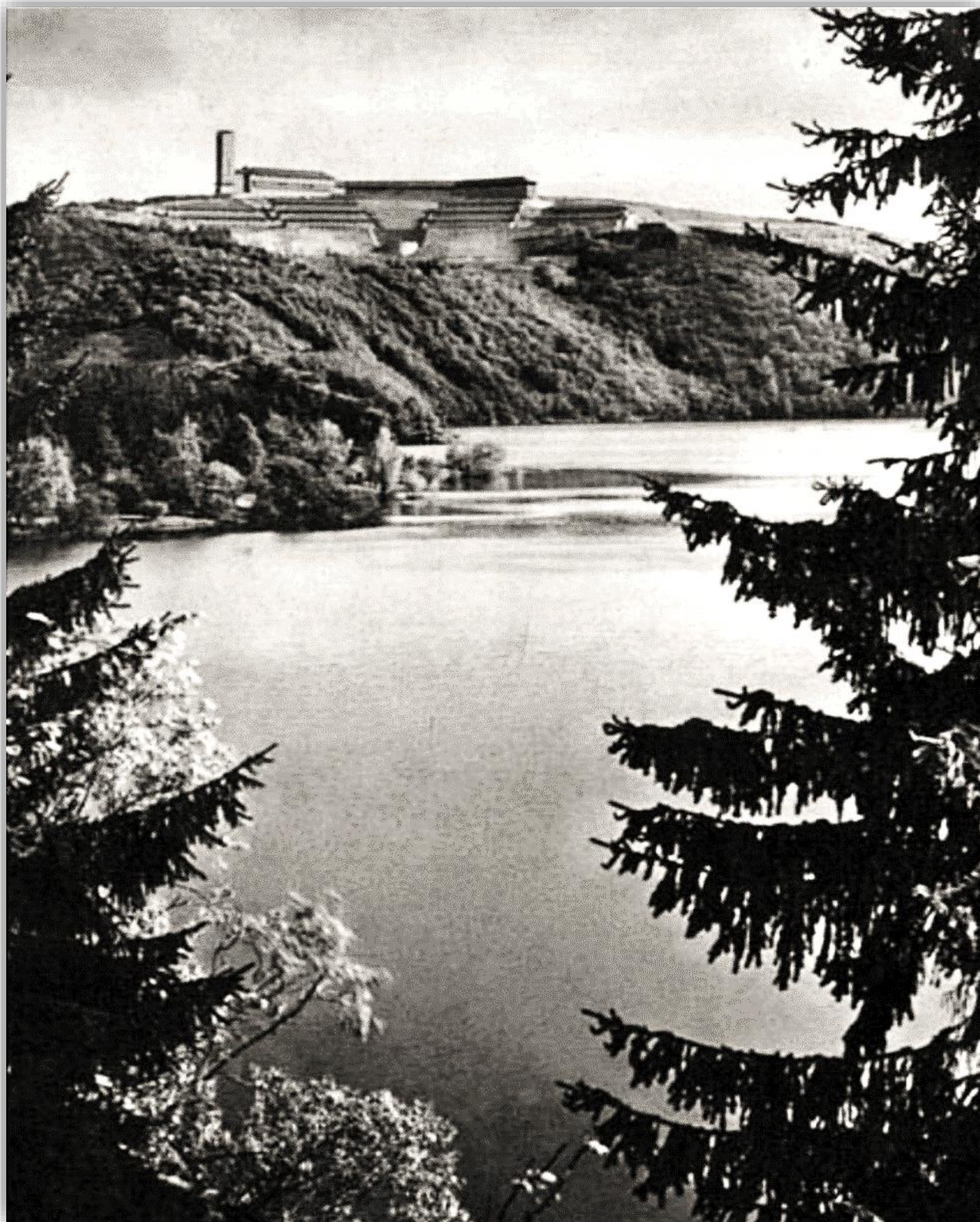
Για την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία, ο βασικός τόνος είναι η ευτυχία και η χαρά της ζωής. Δεν επιθυμούμε μια επίπεδη και τεχνητή συμπεριφορά που δεν γνωρίζει τη ζωή ή που προσπαθεί να αποφύγει τα βάθη, τη σοβαρότητα ή τους πόνους της ζωής. Αντίθετα, επιθυμούμε τη συμπεριφορά και το πνεύμα ενός υγιούς και δυνατού άνδρα, για τον οποίο η ίδια η ζωή είναι χαρμόσυνη και γεμάτη ομορφιά, όπως ακριβώς το, απαλλαγμένο από βάρη, παιδί αγαπά, πρόσχαρα, την ύπαρξή του. Για τον άνδρα, που αναπτύσσεται και μεγαλώνει, η συνεχής πάλη με εμπόδια και δυσκολίες, μα και οι δύσκολες και ενοχλητικές περίοδοι της ζωής του, σημαίνουν για κείνον μονάχα ένα πράγμα: την ευκαιρία να αποδείξει τη δύναμή του. Στο τέλος, αυτές τον αφήνουν με ένα ανώτερο υπαρξιακό αίσθημα, μα και με ένα αίσθημα εσωτερικής αγαλλίασης. Ως εκ τούτου, ο Εθνικοσοσιαλιστικός Τρόπος Ζωής επικυρώνει όλα όσα ενισχύουν την ευτυχία. Η προσέγγισή μας στο ζήτημα του βίου αποκλείει όλες τις καταστροφικές και εκφυλιστικές επιρροές: την κατάχρηση των σωματικών και πνευματικών δυνάμεων, τη μείωση των ατομικών ικανοτήτων λόγω της ξέφρενης κατανάλωσης ναρκωτικών, την αμέλεια που οδηγεί στη διακινδύνευση της υγείας και της ζωής ενός ατόμου. Επιρροές, που δεν αφορούν μονάχα το άτομο, μα και το ίδιο το Έθνος. Θετικά, είναι τα όσα δημιουργούν δύναμη κι ευτυχία. Έτσι λοιπόν, αυτά θα απαιτηθούν από τον νέο γερμανικό τρόπο ζωής, με τον ίδιο τρόπο που θα αποκλειστούν όλες οι καταστροφικές και εκφυλιστικές επιρροές.

Αυτή η δήλωση ισχύει και για τους δύο τομείς της ύπαρξής μας: τόσο για το σώμα και την ανάπτυξή του, όσο και για τον νου και την ψυχή. Ένα γυμνασμένο, ελεγχόμενο και ισχυρό σώμα μπορεί να ανταγωνιστεί επάξια, κατά την άθληση, έναν ώριμο νου που έχει μια μεγάλη ποικιλία πνευματικών και καλλιτεχνικών εμπειριών. Αυτοί οι δύο τομείς ενώνονται στην πλήρη και ολοκληρωμένη ανάπτυξη ενός ανθρώπινου όντος, και μόνο αυτό το ον θα

Το να είναι κανείς ευλογημένος με παιδιά, είναι η προοπτική ενός έθνους για αιωνιότητα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το ευγενέστερο και πολυτιμότερο επάγγελμα μιας γυναίκας, είναι και θα είναι πάντα, το επάγγελμα της συζύγου και μητέρας.

ΔΡ. ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ

Το Όρντενσμπούργκ Φόγκελσανγκ στο δάσος του Άιφελ.
Εδώ, στο Κάστρο του Τάγματος, εκπαιδεύονται
οι νέοι και μελλοντικοί Καθοδηγητές του Κόμματος.

κριθεί, στο τέλος, κατάλληλο για να υπηρετήσει το μέλλον του Έθνους.

Και στους δύο τομείς (σωματικό και νοητικό), το άτομο περιορίζεται στις δυνατότητές του και ρέπει προς ορισμένες ειδικές ικανότητες. Πολύ προτού η ίδια μας η συνείδηση αφυπνιστεί, αυτό το ζήτημα έχει ήδη ρυθμιστεί από τους άτεγκτους νόμους της κληρονομικότητας. Όλες οι παραλλαγές και οι διαφορές ανάμεσα στα άτομα, όπως επίσης και ο άφθονος πλούτος των ταλέντων και των ικανοτήτων στην κοινότητα του Έθνους μας, οφείλονται, επακριβώς, σε αυτούς τους νόμους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Εθνικοσοσιαλιστικός Τρόπος Ζωής δεν προσφέρει το απατηλό φάντασμα μιας περίλυπης ισότητας ή των υποχρεωτικών προδιαγραφών για όλους. Το Εθνικοσοσιαλιστικό Ιδεώδες δεν είναι μια ανούσια μόδα, όπως δεν είναι, επίσης, ένα τυποποιημένο είδος ανθρώπου. Αντιθέτως, στοχεύουμε σε μια ποικιλία ατομικών προσωπικοτήτων, που θα έχουν μορφωθεί κι εκπαιδευτεί σύμφωνα με τα ταλέντα τους. Μόνο αυτή η ποικιλία εγγυάται μια αρμονία που θα εξυψώνει το άτομο και που θα προσδίδει στο Έθνος ιστορική ισχύ και ομορφιά.

Εκτός από τη χαρά, μία ακόμη δεσπόζουσα αξία που χαρακτηρίζει τον νέο Γερμανό Άνθρωπο είναι το θάρρος. Το ηρωικό ύφος ανθρώπου που δημιούργησε ο Εθνικοσοσιαλισμός, και το οποίο διακρίνεται καλύτερα στη σπουδαία στρατιωτική παράδοση της Γερμανίας, είναι ένα καθήκον και ένα ιδεώδες του Έθνους. Το θάρρος αποδεικνύεται καλύτερα εν καιρώ πολέμου. Μα και σε καιρούς ειρήνης, επίσης, θα πρέπει να πορευόμαστε γενναία, ηρωικά. Αυτή είναι μια απαίτηση που αφορά τόσο τους άνδρες, όσο και τις γυναίκες.

Στην καθημερινή ζωή, υπάρχουν πολλές ευκαιρίες για να τεθούμε υπό δοκιμασία. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, να αποφεύγονται οι δυσκολίες. Ένας θα πρέπει να συνεχίσει να περπατάει ευθεία, παρόλο που δύναται να υπάρξουν μπροστά του ευκολότεροι, μα ανέντιμοι, δρόμοι. Ο στόχος κάποιου θα πρέπει να εκτιμάται περισσότερο από την οκνηρία του. Θα πρέπει, κάποιος, να απαιτεί το καλύτερο από τον εαυτό του και να αγνοεί τις οκνηρές ευχές. Θα πρέπει να υπάρχει υπακοή προς τους ανώτερους νόμους του Έθνους και να μην καλλιεργείται ο εγωισμός. Προτού λάβει σοβαρές αποφάσεις, θα πρέπει κάποιος να ακολουθεί την ίδια του τη συνείδηση. Τέλος, αντί κάποιος να κρύβεται πίσω από τις φτηνές δικαιολογίες και πίσω από τη δειλή υποτακτικότητα, οφείλει να παίρνει την ευθύνη.

Η τήρηση όλων αυτών συγκροτεί την ουσία του θάρρους και, μεταξύ άλλων, τις προϋποθέσεις του τρόπου ζωής του, καλλιεργημένου από τον

Εθνικοσοσιαλισμό, νέου Γερμανού Ανθρώπου. Το ψυχικό θάρρος, ο αγώνας και η πάλη με νέες, σπουδαίες, ιδέες, επίσης αποτελούν μέρος αυτών των προϋποθέσεων. Εν τέλει, αξία για το Έθνος και το άτομο έχουν μόνο εκείνοι οι άθλοι και οι πεποιθήσεις που επιτεύχθηκαν μέσα από ειλικρινή και φιλότιμη προσπάθεια, και όχι όσα επιτεύχθηκαν μέσα από την οκνηρή επανάληψη όλων όσων έχει ακούσει κάποιος από άλλους.

Επιπροσθέτως, θαρραλέο είναι το να υποφέρει κανείς από εσωτερικά και εξωτερικά τραύματα και πόνους, χωρίς, ωστόσο, να απογοητεύεται. Η δυσφορία και η απαισιοδοξία, η μοιρολατρική αποδοχή και η απελπισία, φανερώνουν αδυναμία. Δεν έχουν καμία θέση στον γενναίο τρόπο ζωής της νέας γενιάς Γερμανών.

Πέρα από την ίδια τη ζωή κάποιου, πέρα από τους αγώνες και τις νίκες ενός ατόμου, ξεχωριστά, και του Έθνους, εγείρεται σε αυτόν τον κόσμο, για τους Γερμανούς, ένα αιώνιο μέλλον. Το μέλλον μας θα εξασφαλιστεί μέσα από τις νέες γενιές, μέσα από τα παιδιά του σήμερα, τους άνδρες του αύριο, από εκείνους που την επόμενη ημέρα θα γίνουν οι πρόγονοι μιας νέας γενιάς, και οι οποίοι θα μας συνδέουν, αχώριστα, με το παρελθόν και το μέλλον. Ο Εθνικοσοσιαλισμός θεωρεί αυτούς τους δεσμούς, και, κατά συνέπεια, την οικογένεια και τα παιδιά, ως τα ουσιώδη στοιχεία του Εθνικοσοσιαλιστικού Τρόπου Ζωής. Στη ζωή κάθε ανδρός, το γεγονός ότι αποτελεί μέλος μιας οικογένειας, υποδηλώνει μια ειδική εκπλήρωση. Ο ανώτερος στόχος για μια γυναίκα είναι τα πολλά παιδιά και η ανατροφή τους. Η οικογένεια είναι αναγκαία για όλους, εκτός κι αν κάποιος επιθυμεί, απερίσκεπτα, να απαλλαγεί από τις ισχυρές δυνάμεις της ανθρώπινης φύσης. Επιπλέον, η οικογένεια και τα παιδιά είναι η μοναδική εγγύηση της αιώνιας ύπαρξης ενός Έθνους, και κατά συνέπεια, είναι μια απαίτηση της παρούσας γενιάς από το μέλλον του Έθνους μας. Το Γερμανικό Ράιχ, που εγείρεται, που είναι απίστευτα ισχυρό και που σήμερα, μα και για τις επόμενες δεκαετίες, προστατεύεται από το σπαθί, χρειάζεται οικογένειες με αναρίθμητα παιδιά, του πιο εκλεκτού Γερμανικού Αίματος, ώστε να συμπληρώσουν τις θέσεις που ανοίγουμε και για να διασφαλίσουν, για πάντα, όσα έχει καταφέρει, για όλους μας, το θάρρος της παρούσας γενιάς.

Ο συνδυασμός της προσωπικής ζωής και της υπηρεσίας προς την κοινότητα εκφράζεται τέλεια με τις – αισιόδοξα – μεγάλες οικογένειες του Εθνικοσοσιαλισμού. Είναι μέσα στο εσωτερικό της οικογένειας εκεί όπου βρίσκεται η πιο οικεία δύναμη αγάπης και οι ισχυρότεροι δεσμοί μεταξύ των φύλων, που οδηγούν στην απόλυτη εκπλήρωση της προσωπικής ζωής και

σε μια βαρυσήμαντη συνεισφορά για την ανάπτυξη ολόκληρου του Έθνους. Εναντιωνόμαστε στην άρνηση και στον αφύσικο ασκητισμό, όπως επίσης και στον εγωισμό εκείνων που δεν θέλουν να δεσμεύσουν τους εαυτούς τους. Έτσι λοιπόν, οι οικογένειες και τα παιδιά θα πρέπει να αναπτύσσονται ως το πιο πολύτιμο αγαθό του Έθνους, διότι συνδυάζουν την ατομική ευτυχία με τα οφέλη και την πρόοδο της κοινότητας.

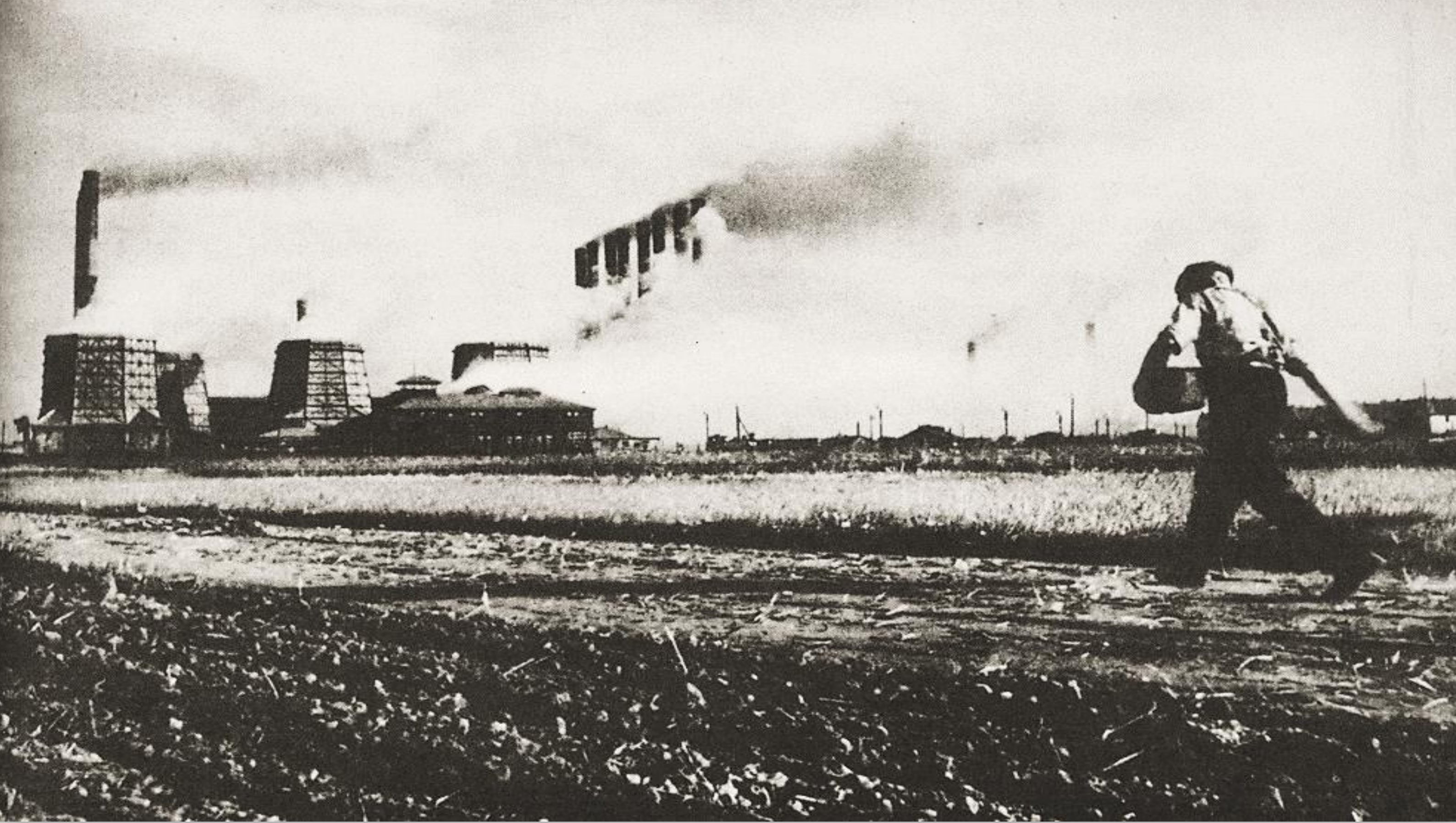
Υπό αυτό το πρίσμα, η υπερηφάνεια της φυλής καθίσταται ένα φυσικό ζήτημα, τόσο για τους άνδρες, όσο και για τις γυναίκες. Όσον αφορά τη συμπεριφορά απέναντι στους ξένους, η γερμανική στάση θα δείξει σεβασμό, συντροφικότητα και συνεργασία, μαζί με μια ακλόνητη αυτοπεποίθηση και με μια φυλετική υπερηφάνεια, η οποία αναγνωρίζει ως μοιραίο αμάρτημα ενός Έθνους την αμαρτία ενάντια στο Αίμα.

Στη στάση του προς την οικογένεια και το παιδί, ο Εθνικοσοσιαλιστικός Τρόπος Ζωής δίνει την κρίσιμη, για την ιστορία, δοκιμασία του. Η Μοίρα πάντοτε θα αρνείται, σε μερικούς εξ ημών, την πλήρη ολοκλήρωση της ζωής. Ωστόσο, εκείνοι στους οποίους αυτή η ολοκλήρωση δεν θα πραγματωθεί, είναι ίσης αξίας, και θα εργαστούν δυο φορές πιο σκληρά, ώστε η απόδοσή τους να καλύψει όλα όσα δεν τους δόθηκαν σε κάποιο άλλο πεδίο. Δεν μπορούμε να μιλάμε για πραγματικά Εθνικοσοσιαλιστική Συμπεριφορά, όταν δεν εντοπίζουμε τη λαχτάρα για οικογένεια και παιδιά, συνδυασμένη με τη γνώση ότι ένα έθνος ευλογημένο με παιδιά σημαίνει ευτυχία και καθήκον. Μόνο μέσω των παιδιών συμμετέχουμε στην αιώνια γερμανική ζωή και μόνο ένας ρηχός ή άτολμος άνθρωπος δεν νιώθει την ανάγκη για μια τέτοια συμμετοχή. Όποιος ζήσει τη ζωή του, τις καλές και τις κακές του ημέρες σύμφωνα με αυτές τις αρχές, θα αντιμετωπίσει τον θάνατο με ηρεμία. Δεν θα επιθυμεί, κι ούτε θα αποζητά, απερίσκεπτα, τον θάνατο, διότι ακόμη και κατά τις πιο σκοτεινές ώρες, η ζωή του θα είναι άξια, γεμάτη με σημασία. Ούτε, επίσης, θα φοβάται το τέλος του, ούτε, πάλι, θα προσπαθεί οικτρά να λακίσει από αυτό, από τη στιγμή που ο θάνατος είναι μέρος της ζωής, κάτι το φυσικό και αναπότρεπτο, όπως είναι, επιπροσθέτως, η γέννηση και όλοι οι συμπαντικοί νόμοι της φύσης. Κανείς δεν γνωρίζει τι ακολουθεί μετά τον θάνατο. Στο εν λόγω ζήτημα, το άτομο θα πρέπει να ακολουθεί τις γνώσεις του ή το ένστικτό του σχετικά με αυτό που επιθυμεί να σκέφτεται και να πιστεύει. Σε κάθε περίπτωση, μια χαρούμενη και γενναία ζωή περιλαμβάνει έναν θαρραλέο και αποφασισμένο θάνατο. Η ζωή του θα έχει υπάρξει καλή, γεμάτη σημασία, και οι ερχόμενες γενιές θα συνεχίσουν το έργο εκείνου που ο θάνατος πήρε μέσα από τα χέρια μας, ώστε να το ολοκληρώσουν.

Δεν έχω παρά έναν μόνο στόχο,
δεν γνωρίζω παρά μία μόνο ομολογία πίστης,
δεν έχω παρά έναν μόνο σκοπό στη ζωή μου,
που ονομάζεται απλά:
Γερμανία, Έθνος και Πατρίδα μου!

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Από την ομιλία στις 23 Απριλίου 1932,
στο Φλένσμπουργκ

Ό,τι και να κερδίσουμε, υπεράνω όλων στέκει ο άνθρωπος που το βιώνει. Ανεξάρτητα από τα επιτεύγματα στα οποία στοχεύουμε, μόνο ο άνθρωπος είναι εκείνος που τα πετυχαίνει και που, μ' αυτόν τον τρόπο, τα καθαγιάζει. Κατά συνέπεια, η Εθνικοσοσιαλιστική Ομολογία δεν θα πρέπει να είναι απλά ζήτημα συμμετοχής· δύναται, μονάχα, να γίνει η εξωτερική επιβεβαίωση μιας εσωτερικής ομολογίας. Αυτή η ομολογία, ωστόσο, υποχρεώνει κάποιον να καλλιεργεί συνεχώς τον εαυτό του και απαιτεί συνεχή προπαγάνδα και διάδοση.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Από μια διακήρυξη στις 11 Σεπτεμβρίου 1935, με αφορμή το Συνέδριο της Ελευθερίας

Σήμερα, δύο είναι οι φορείς που αντιπροσωπεύουν την τέλεια ενότητα του Έθνους. Από τη μία, έχουμε τις νεοσύστατες Ένοπλες Δυνάμεις, που ιδρύθηκαν χάρη στη θέληση του *Φύρερ*, που πλαισιώθηκαν μέσα από την ισχύ του και που σχηματίστηκαν μετά την απόφασή του. Από την άλλη, έχουμε το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα, που υποστηρίζει αυτήν τη στρατιωτική ενότητα και που παρέχει την πολιτική ενότητα στη Γερμανία. Το Κόμμα είναι η πηγή της πολιτικής θέλησης για ενότητα. Το Κόμμα είναι αξεπέραστο, και δίνει στο Έθνος αιώνια αξία.

ΧΕΡΜΑΝ ΓΚΑΙΡΙΝΓΚ

Στο Λουστγκάρτεν του Βερολίνου,
την Πρωτομαγιά του 1938

Στέκουμε έτοιμοι, συγκεντρωμένοι, για να δούμε.
Οι φλόγες φτάνουν στον ουρανό.
Αυτήν την ώρα, το κάλεσμά μας ξεπερνάει
όλα τα διαχωριστικά εμπόδια.
Δεν έχουμε παρά μία, μόνο, πίστη μέσα μας,
σκεπτόμαστε μία, μονάχα, σκέψη.
Έχουμε ορκιστεί Αυτοθυσία και Δράση
στο όνομα του *Φύρερ.*
Είμαστε οι νέοι στρατιώτες του.
Μας αποκάλυψε τη Σημαία,
μας έδειξε τον Δρόμο, βάδισε μπροστά μας.
Έχει, όπως όλοι μας, πολεμήσει σε σκληρές μάχες,
μαχόμενος υπέρ της πίστης του.
Το σάπιο σπάει, το αδύναμο το παίρνει ο αέρας,
τη στιγμή που εμείς παραμένουμε στις θέσεις μας,
προστατεύοντας τη Φλόγα.
Τον ασυμβίβαστο όρκο, που κάποτε δώσαμε,
ας διατρανώσουμε εκ νέου:
Ακόμη κι αν προσπαθήσετε να μας λυγίσετε
και να μας πάρετε την Τιμή, δεν θα σβήσετε,
ποτέ ξανά, την Κορωμένη Φωτιά.
Γερμανία, παραμένουμε Πιστοί!

Από τη συλλογή «Άσμα των Πιστών»

Η απελευθέρωση της Αυστρίας.
Ο Φύρερ στην Πλατεία Ηρώων της Βιέννης.

Για μας, και για όσους ακολουθήσουν μετά από μας,
το Ράιχ των Γερμανών θα είναι από τώρα, και για πάντα,
η Μεγάλη Γερμανία!

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ
Στο Συνέδριο της Μεγάλης Γερμανίας, το 1938

Τα SA

Όπως ο στρατός, που δεν στηρίζεται μόνο στη στρατιωτική του ηγεσία, έχει την ευθύνη να καλλιεργήσει, να εκπαιδεύσει και να διαμορφώσει, σύμφωνα με τη στρατιωτική του αποστολή, ολόκληρο το Έθνος, έτσι λοιπόν, με τον ίδιο τρόπο, ένα πολιτικό κόμμα δεν θα πρέπει να είναι απλά μια οργάνωση που υποστηρίζει την πολιτική ηγεσία, μα θα πρέπει να έχει ως καθήκον, και ως στόχο, να εκπαιδεύει και να καλλιεργεί ακατάπαυστα το Έθνος, σύμφωνα με τη μαχητική του κρίση. Κατά συνέπεια, τα μέλη του Κόμματος, δηλαδή όλοι εκείνοι οι Γερμανοί που θα επιστρατευθούν από τη Μοίρα για να αναλάβουν κάποιον ηγετικό ρόλο, θα πρέπει να ενσωματωθούν στην εσωτερική ένωση της οργάνωσης.

ΒΙΚΤΟΡ ΛΟΥΤΖΕ

12 Μαρτίου 1939

Τα SA[15] είναι το εκπαιδευτικό και διδακτικό όργανο του Κόμματος για την ενδυνάμωση και την ασφάλεια της άμυνας της γερμανικής κοινότητας.

Μετά την εκπαίδευση της Χιτλερικής Νεολαίας[16], που προηγείται της στρατιωτικής, είναι καθήκον κάθε μέλους των SA να καθοδηγήσει όλους εκείνους τους άνδρες που δεν είχαν προηγουμένως γίνει μέλη του NSKK[17] ή του NSFK[18]. Πρωτίστως, οι άνδρες θα πρέπει να εκπαιδευτούν με ένα στρατιωτικό πνεύμα, κι επίσης, να αναπτύξουν τη σωματική τους δύναμη, ώστε να γίνουν οι εκπρόσωποι και οι μαχητές της Εθνικοσοσιαλιστικής μας Ιδέας. Μέσα από τη συστηματική φυσική αγωγή, ο Γερμανός άνδρας προετοιμάζεται να υπηρετήσει στις Ένοπλες Δυνάμεις. Προτού γίνει μέλος των Ένοπλων Δυνάμεων, είναι καθήκον του ανδρός να λάβει το στρατιωτικό

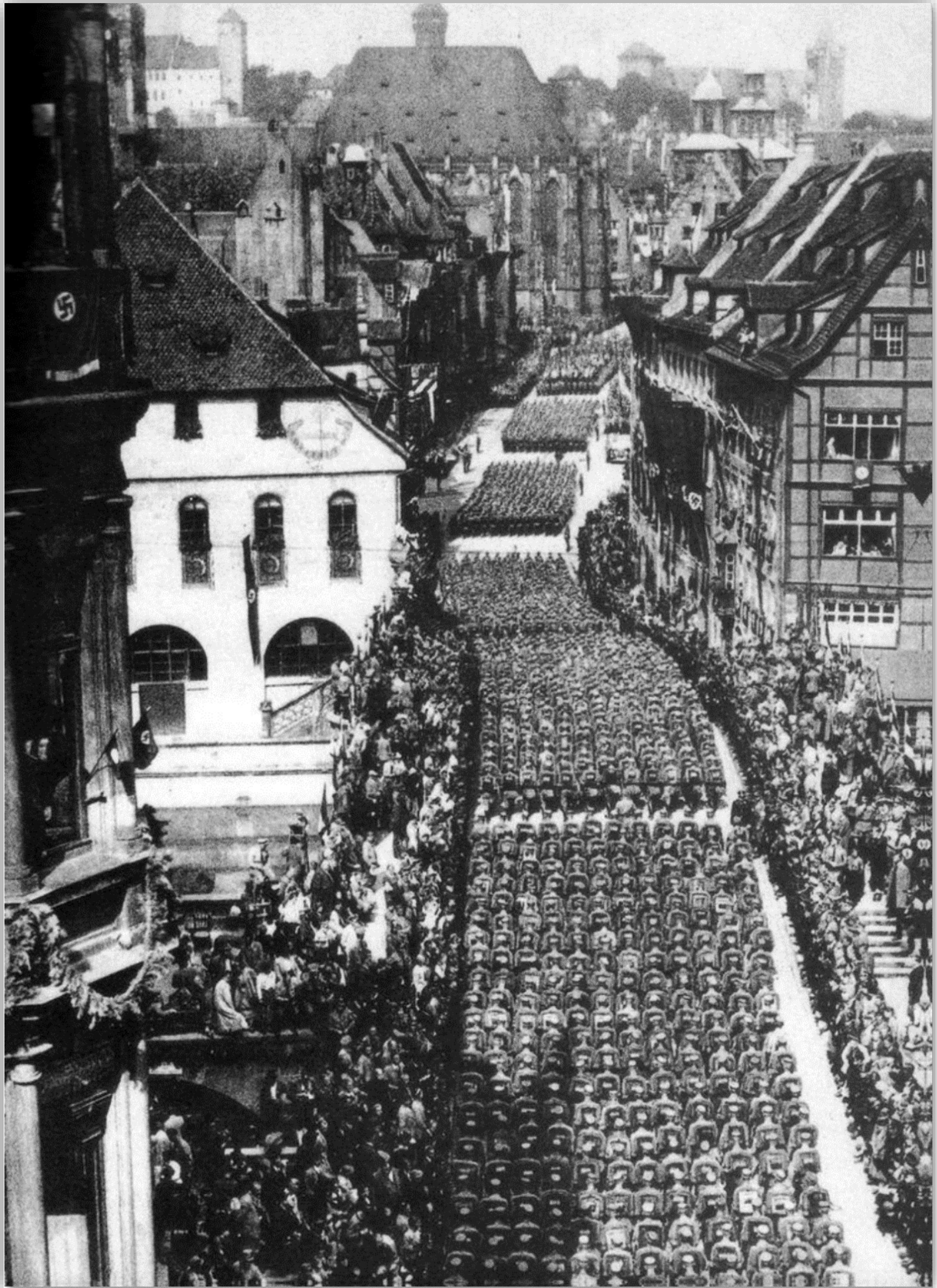
[15] Σ.τ.Μτφ.: Sturmabteilung (Τάγμα Εφόδου, Στούρμαμπταΐλουνγκ, Ες-Α).

[16] Σ.τ.Μτφ.: Hitlerjugend, HJ.

[17] Σ.τ.Μτφ.: Nationalsozialistisches Kraftfahrkorps

(Εθνικοσοσιαλιστικό Μηχανοκίνητο Σώμα).

[18] Σ.τ.Μτφ.: Nationalsozialistisches Fliegerkorps (Εθνικοσοσιαλιστικό Ιπτάμενο Σώμα).

Τα SA παρελαύνουν στη Νυρεμβέργη.

σήμα των SA, το οποίο δημιούργησε ο ίδιος ο *Φύρερ*.

Εξίσου σημαντική είναι επίσης η εκπαίδευση που ακολουθεί μετά τη στρατιωτική, όπως και η εκπαίδευση των μελών των SA που ολοκλήρωσαν τη μάχιμη υπηρεσία τους. Στον Στρατιωτικό Σύνδεσμο των SA, οι άνδρες διατηρούν την ψυχή, τον νου και το σώμα έτοιμα για μάχη. Τα μέλη των SA, ανεξάρτητα από το ιστορικό τους, το επάγγελμά τους ή την κοινωνική τους θέση, συμμετέχουν σε μια γερά δεμένη κοινότητα, που χαρακτηρίζεται από συντροφικότητα, ανιδιοτελή αφοσίωση και πνεύμα αυτοθυσίας.

Το άτομο αξιολογείται τόσο από τη συμπεριφορά του, όσο και από τις επιδόσεις του. Το Σώμα της Ηγεσίας προάγει συνεχώς τους άνδρες, έχοντας ως κριτήρια την παιδεία και την εκπαίδευση. Συν τοις άλλοις, αυτό το Σώμα είναι εκείνο που εγγυάται την εκπλήρωση των καθηκόντων που αναθέτονται στα SA από τον *Φύρερ*, κι εκείνο που καλείται να προάγει τα καταξιωμένα μέλη των SA, ώστε να διαδεχτούν τους καθοδηγητές στην πολιτική ηγεσία.

Τα μέλη των SA είναι εθελοντές. Απόδειξη αυτού, το γεγονός ότι κατά την έναρξη του πολέμου, η πλειοψηφία των μελών των SA, μαζί με ένα ποσοστό της τάξης του ογδόντα τοις εκατό του Σώματος της Ηγεσίας, κατατάχθηκαν για να υπηρετήσουν, εθελοντικά, στις Ένοπλες Δυνάμεις μας. Από τότε, αναρίθμητοι καθοδηγητές και μέλη των SA έχουν διακριθεί με τον Σταυρό των Ιπποτών και με τον Χρυσό Γερμανικό Σταυρό. Οι θυσίες των ανδρών των SA αντικατοπτρίζουν την ετοιμότητά τους για μάχη. Οι καθοδηγητές των SA και το τελευταίο μέλος των SA πολεμούν στην πρώτη γραμμή, μαζί με τους συντρόφους τους από τις Ένοπλες Δυνάμεις της πατρίδας μας. Αναρίθμητοι *Όμπεργκρουπενφύρερ* και *Γκρούπενφύρερ*, καθώς κι ένας μεγάλος αριθμός SA καθοδηγητών, έδωσαν τα πάντα για το μέλλον του Ράιχ.

Όταν ξέσπασε ο πόλεμος, συμπαγείς μονάδες των SA έδωσαν το παρόν στις μάχες για το Ντάντσιχ, στην ανατολική Άνω Σιλεσία και στη νότια Πολωνία, εκτελώντας λαμπρούς άθλους. Το μεγαλύτερο μέρος της μονάδας «SA-Standarte Feldherrnhalle», που εν καιρώ ειρήνης ήταν ετοιμοπόλεμη, σχημάτισε μια μονάδα με τις δυνάμεις αλεξιπτωτιστών. Η επίδοση εκείνων των ανδρών που πολέμησαν στην Ολλανδία, στο Βέλγιο και στην Ελλάδα, έχει ήδη γραφτεί με τα χρυσά γράμματα της ιστορίας. Οι υπόλοιποι της «Standarte Feldherrnhalle» σχημάτισαν ένα τάγμα πεζικού, που απέδειξε την τεράστια αξία του στη Γαλλία, όταν διέσπασε τη Γραμμή Μαζινό, μα και σε πολλές άλλες κρίσιμες μάχες, κυρίως στην Ανατολή. Με το παραδοσιακό πνεύμα των SA, αυτοί οι άνδρες συνεχίζουν τον θριαμβευτικό αγώνα τους

με την ονομασία «Panzer-Grenadier-Division Feldherrnhalle». Κατ’ αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, γι’ ακόμη μία φορά, τα SA αποδεικνύονται άξια στην πρώτη γραμμή όλων των μετώπων, όπως και στο παρελθόν, όταν μάχονταν για την πολιτική ισχύ της Γερμανίας. Εδώ, και παντού, οι άνδρες των SA, οι πολιτικοί και ένοπλοι στρατιώτες, είναι τα Τάγματα Εφόδου του *Φύρερ*.

Δεν είναι οι απρόθυμοι και οι ουδέτεροι
αυτοί που μένουν στην ιστορία,
μα εκείνοι οι οποίοι συνεχίζουν τον Αγώνα.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Το Μπέργκχοφ, στο Ομπερσάλτσμπεργκ.

Άπαντες στη Γερμανία οφείλουν να αναλογιστούν τα τιτάνια πράγματα που χτίζει το Κόμμα. Δεν ήταν οι οικονομικοί μας ηγέτες, ούτε οι καθηγητές και οι λόγιοί μας, ούτε οι στρατιώτες και οι καλλιτέχνες μας, ούτε οι φιλόσοφοι, οι στοχαστές ή οι ποιητές εκείνοι που έσωσαν το Έθνος μας από την άβυσσο· την ευθύνη έχει, αποκλειστικά, ο πολιτικός στρατός του Κόμματός μας. Δεν νιώθουμε παρά μόνο την αρχή αυτού του τελικού αποτελέσματος, και η μελλοντική σημασία του θα κριθεί,
μονάχα, από τις μελλοντικές γενιές. Ας αφανιστούν όλα,
όχι όμως το Κόμμα.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Στην τελική του ομιλία στο Συνέδριο της Ελευθερίας,
16 Σεπτεμβρίου 1935

Τα κτίρια των Υπηρεσιών της Καγκελαρίας του Ράιχ,
στο Μπέρχτεσγκάντεν, με θέα το όρος Βάτζμαν.

Ο Αγώνας για τη Γερμανία θα τελειώσει μόνο όταν ο τελευταίος αξιοπρεπής Γερμανός γίνει Εθνικοσοσιαλιστής και μόνο όταν η Εθνικοσοσιαλιστική Βέλτανσάουνγκ αποκτήσει μια τέτοια γερή βάση στο Έθνος, που κανείς, εκτός από το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα, για αιώνες και χιλιετίες, δεν θα μπορέσει να απαιτήσει την πνευματική ηγεσία της Γερμανίας!

ΔΡ. ΛΑΪ

Το Εθνικοσοσιαλιστικό Μηχανοκίνητο Σώμα (NSKK)

Κάθε μέλος του NSKK είναι, πρωτίστως, ένας πολιτικός στρατιώτης του Αδόλφου Χίτλερ. Σε όλες του τις πράξεις τον καθοδηγεί η Ιδέα – η Βέλτανσάουνγκ – κι εκείνος την εφαρμόζει σε όλες τις αποστολές του Σώματος, που είναι προορισμένο να γίνει το κύριο εκπαιδευτικό ίδρυμα στον τομέα της μηχανοκίνησης.

ΑΝΤΟΛΦ ΧΟΥΝΛΑΪΝ ᛦ

Στη δομή του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος, η κινητή μονάδα, το Εθνικοσοσιαλιστικό Μηχανοκίνητο Σώμα, στέκει δίπλα στα SA και στα ϟϟ. Στις μηχανοκίνητες δυνάμεις κρούσεως, περίπου μισό εκατομμύριο μέλη του NSKK εκπαιδεύονται ώστε να γίνουν πολιτικοί στρατιώτες του *Φύρερ*. Μετά από μια περιεκτική εκπαίδευση στον τομέα της αυτοκίνησης, ούτοι γίνονται οι πρωτοπόροι της μηχανοκίνησης στο Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ. Η αυτοκίνητη πρακτική εκπαίδευση που εκτελείται από τα μέλη του NSKK, θέτει σε δοκιμασία τη διδακτική και εκπαιδευτική εργασία του Σώματος, καθώς απαιτεί τα πάντα, τόσο από τον άνθρωπο, όσο και από τη μηχανή. Απαιτείται το σύνολο των δυνατοτήτων ενός ανθρώπου για να ανταπεξέλθει, απαιτείται θάρρος, αντοχή, γρήγορες αποφάσεις, καλή αίσθηση του προσανατολισμού, μα και σωματική προσαρμοστικότητα· ο απόλυτος έλεγχος επάνω στο όχημα.

Ένα από τα πιο πλήρη καθήκοντα του Σώματος είναι η εκπαίδευση της Μηχανοκίνητης Χιτλερικής Νεολαίας στον τομέα της μηχανοκίνησης. Μέσω της Μηχανοκίνητης Χιτλερικής Νεολαίας αναπτύσσεται μια γενιά καλά εκπαιδευμένων και κατατοπισμένων, από τεχνική άποψη, αυτοκινητιστών.

Είναι απολύτως φυσικό ο αξιοθαύμαστος Αγώνας του Έθνους μας να επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την υπηρεσία των μηχανοκίνητων δυνάμεων κρούσεως του NSKK. Το γεγονός ότι περισσότερο από το εβδομήντα τοις

εκατό των ενεργών καθοδηγητών και μελών του NSKK πολεμούν σε τρεις μεραρχίες των Ενόπλων Δυνάμεων (κατά κύριο λόγο στα μηχανοκίνητα και τεθωρακισμένα στρατεύματα), επιβεβαιώνει την υψηλή αναγκαιότητα των μηχανοκίνητων δυνάμεων κρούσεως τούτη τη χρονική στιγμή του πολέμου. Εκείνοι που έχουν μείνει σπίτι εκτελούν αδυσώπητα το καθήκον τους στην εκπαίδευση των νέων, προτού οι τελευταίοι σταλθούν στη μάχη.

Σε αυτόν τον πόλεμο, με τις πολυάριθμες κεραυνοβόλες προωθήσεις, οι οποίες καλύπτουν μεγάλες αποστάσεις, είναι πρώτιστο καθήκον για τις μονάδες του NSKK να υπηρετήσουν στο μέτωπο ώστε να φροντίσουν το ζήτημα των προμηθειών. Έτσι λοιπόν, το NSKK υπηρετεί σε όλα τα μέτωπα, κι έχει προσηλωθεί σε αποστολές που συμβαδίζουν με τη φύση του και που αποδεικνύουν την αξία του έργου που καταφέραμε κατά την περίοδο της ειρήνης.

Το Εθνικοσοσιαλιστικό Ιπτάμενο Σώμα (NSFK)

Το Πολιτικό-Αεροναυτικό Όργανο Πολέμου του Αδόλφου Χίτλερ

Ακολούθησε τον Φύρερ, υπηρέτησε την αεροπορία, στάσου δίπλα στη Σημαία σαν άνδρας. Ας γίνει αυτό – μέρα με τη μέρα – το σύνθημά μας.

ΦΡ. ΚΡΙΣΤΙΑΝΣΕΝ, Πτέραρχος των Αεροπόρων,
Καθοδηγητής του Σώματος του NSFK

Στις 17 Απριλίου του 1937, ο *Φύρερ* ίδρυσε το Εθνικοσοσιαλιστικό Ιπτάμενο Σώμα, το NSFK, που αρχικά, στα μάτια του δημοσίου δικαίου, ήταν απλά ένας σύλλογος. Στη συνέχεια, επιφορτίστηκε με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός παρακλαδιού του NSDAP, κι έγινε μια οργάνωση πολιτικού αγώνα. Κατά την ίδρυση του Σώματος, ο *Φύρερ* προσδιόρισε τα καθήκοντα του NSFK ως εξής: *«…Να διατηρεί και να εμβαθύνει το πνεύμα της αεροπορίας στο Γερμανικό Έθνος, να παρέχει μια προ-στρατιωτική εκπαίδευση στον τομέα της αεροπορίας και να είναι ο συνδετικός κρίκος των εναέριων αθλητικών δραστηριοτήτων της Γερμανίας.»*

Στο NSFK, η προ-στρατιωτική εκπαίδευση των νεοσύλλεκτων μελών της πολεμικής αεροπορίας, περιλαμβάνει την εκπαίδευση πτήσεων καθώς και την τεχνική και μηχανική εκπαίδευση στα εργαστήρια του NSFK. Είναι σε αυτά τα εργαστήρια εκεί όπου οι εκπαιδευτές μας – άψογοι στον χαρακτήρα και στη τεχνική γνώση – τελειοποιούν το πιο πολύτιμο σώμα του Γερμανικού Έθνους, τη Νεολαία μας. Το σύνθημα του Καθοδηγητή των Σωμάτων: *«Πριν από την πτήση, προέχει η κατασκευή!»*. Η κατασκευή των ομοιωμάτων των αεροπλάνων είναι το πρώτο βήμα εκδήλωσης ενδιαφέροντος των Γερμανών

νεολαίων, κατά την προ-στρατιωτική εκπαίδευσή τους. Με αυτόν, λοιπόν, τον τρόπο, οι νέοι μας αποκτούν την πρώτη τους πρακτική εμπειρία στον τομέα της αεροπορίας. Αυτή η εκπαίδευση ξεκινάει όταν το αγόρι είναι δώδεκα ετών, και απαιτεί τόσο την αγάπη και την αφοσίωση, όσο και τον ενθουσιασμό, την αντοχή, την πειθαρχία, τη συντροφικότητα. Η κατασκευή των ομοιωμάτων αυτών των αεροπλάνων είναι πολύτιμη για την ιδεαλιστική και τεχνική εκπαίδευση των νέων μας. Όλοι οι καθοδηγητές και τα μέλη του NSFK δηλώνουν υπερήφανοι να αγωνιστούν για τον υπέρτατο στόχο: *«Γερμανία – για πάντα η ισχυρότερη πολεμική αεροπορία στη Γη»*.

Τα Καθήκοντα της Εθνικοσοσιαλιστικής Οργάνωσης Γυναικών – Πρόνοια των Γερμανίδων Γυναικών

Επιθυμούμε να διαπαιδαγωγήσουμε τις γυναίκες, οι οποίες με τον φυσικό τρόπο ζωής τους, την ευφυία και την πραγματική ειλικρίνειά τους, ανατρέφουν νέες, δυνατές γενιές.

ΓΚΕΡΤΡΟΥΝΤ ΣΟΛΤΣ-ΚΛΙΝΚ

Η Εθνικοσοσιαλιστική Οργάνωση Γυναικών (NSF)[19] – Πρόνοια των Γερμανίδων Γυναικών (DFW)[20], είναι υπεύθυνη για την εκπαίδευση των θηλέων στα πολιτικά και κοινωνικά τους καθήκοντα. Η πολιτική αποστολή υλοποιείται από την Εθνικοσοσιαλιστική Οργάνωση Γυναικών, η οποία είναι η οργάνωση των γυναικών-καθοδηγητών, όπως επίσης κι ένα παρακλάδι του NSDAP. Χάρη στη διαίρεση του Κόμματος σε διάφορες περιφέρειες, η Εθνικοσοσιαλιστική Οργάνωση Γυναικών, με όλα τα καθήκοντα και τις ειδικές οργανωτικές της αποστολές, εργάζεται από κοινού με τον Φορέα των Αρχών της κάθε περιφέρειας. Έτσι λοιπόν, η γυναίκα-καθοδηγητής της Οργάνωσης των Γυναικών ανήκει στο επιτελείο του Φορέα των Αρχών. Η ανώτερη διοικητική μονάδα της οργάνωσης είναι η Ηγεσία των Γυναικών του Ράιχ.

Τα επιτελεία, σε όλες τις περιφέρειες, κύκλους και ομάδες περιφερειών, είναι συγκροτημένα με βάση τις δώδεκα βασικές μονάδες της Ηγεσίας των Γυναικών του Ράιχ. Ο στόχος της οργάνωσης, σύμφωνα με τις πολιτικές

[19] Σ.τ.Μτφ.: NS-Frauenschaft, NSF.

[20] Σ.τ.Μτφ.: Deutschen Frauenwerk, DFW.

αρχές της Εθνικοσοσιαλιστικής Βέλτανσάουνγκ, είναι ο εξής: Η Γερμανίδα γυναίκα θα πρέπει να διαπαιδαγωγηθεί Εθνικοσοσιαλιστικά. Επίσης, από τη στιγμή που οι ευθύνες της γυναίκας στο σπίτι, με την οικογένεια, είναι ζωτικές για το Έθνος μας, όλες οι γυναίκες θα πρέπει να μοιράζονται τη γνώση του πώς θα πρέπει να ανατραφεί ένα σπουδαίο έθνος.

Ακόμη, όλα τα καθήκοντα που έχει μια γυναίκα στον κοινωνικό της περίγυρο, όπως κι εκείνα τα εκτελεστικά, που αφορούν την οργανωτική διαδικασία της Ευρώπης, θα πρέπει να διεκπεραιώνονται με τρόπο κεντρικό, ούτως ώστε η οργάνωση να πετύχει τους στόχους της.

Για να καταστεί εφικτός αυτός ο συγκεντρωτισμός, είναι αναγκαία η συνεργασία, σε μεγάλη έκταση, με άλλες οργανώσεις και επιτελεία. Οι τομείς της Ηγεσίας των Γυναικών του Ράιχ είναι: το Γραφείο της Γυναίκας, η Διοικητική Μονάδα της Εργαζόμενης Γυναίκας στη Γερμανική Υπηρεσία Εργασία, το Γραφείο ΙΙΙ του Προέδρου του Γερμανικού Ερυθρού Σταυρού, που υπηρετεί σαν γραφείο-σύνδεσμος, και η Επιτροπή των Γυναικών Νοσοκόμων, στην οποία συγκεντρώνονται τα ανώτατα στελέχη των Οργανώσεων των Γυναικών Νοσοκόμων.

Οι λειτουργίες της Οργάνωσης των Γυναικών είναι δομημένες ως εξής: Υπηρεσία Φροντίδας της Μητέρας, Υπηρεσία Εθνικής Οικονομίας και Οικιακής Οικονομίας, Υπηρεσία Παροχής Βοηθειών, Υπηρεσία Πολιτισμού, Παιδείας και Εκπαίδευσης, Υπηρεσία Ομάδων Νέων, Υπηρεσία Ομάδων Παίδων και Υπηρεσία Γειτονικών και Ξένων Κρατών.

Τα ϟϟ

Πρέπει να υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας, καθημερινά, ότι η ισχύς του σώματος, της ψυχής και του νου μας, ανήκει στον Φύρερ, στο Κίνημα, και κατά συνέπεια, στο Έθνος. Ας ζήσουμε με γενναιότητα, τόσο τις καλές, όσο και τις άσχημες, μέρες.

ΧΑΪΝΡΙΧ ΧΙΜΜΛΕΡ, ο *Ράιχσφύρερ* των ϟϟ

Το 1923, ιδρύθηκε η «Δύναμη Κρούσεως-Χίτλερ»[21]. Στις 9 Νοεμβρίου, της ίδιου έτους τέθηκε υπό απαγόρευση από το καθεστώς, μαζί με το υπόλοιπο Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα. Όταν το NSDAP εγέρθηκε ξανά, το 1925, η οργάνωση προστασίας του Κόμματος, τα SA, παρέμεναν εκτός νόμου, σε ολόκληρο το Ράιχ. Ο *Φύρερ*, τότε, διέταξε να σχηματιστεί μια μικρή, ευέλικτη και μαχητική οργάνωση, ώστε να υπάρχει ασφάλεια και περιφρούρηση στις συναντήσεις του Κόμματος· έτσι, δημιουργήθηκαν οι Ομάδες Προστασίας[22]. Αυτές οι ομάδες αποτελούνταν, κυρίως, από έναν καθοδηγητή και δέκα, μόνο, άνδρες. Εκείνες τις ημέρες, το ίδιο το Βερολίνο δεν είχε παρά μία, μόνο, μονάδα ϟϟ, με δύο καθοδηγητές και είκοσι άνδρες. Το 1926, άρθηκε η απαγόρευση των SA, και τα SA ανέλαβαν, εκ νέου, το καθήκον της περιφρούρησης των συναντήσεων. Τότε, τα ϟϟ ανέλαβαν την ευθύνη της προσωπικής ασφάλειας του Αδόλφου Χίτλερ. Την ίδια χρονιά, στο 2ο Εθνικό Συνέδριο του NSDAP, στη Βαϊμάρη, ο *Φύρερ* παρέδωσε σε αυτόν τον νεοσύστατο σχηματισμό, το ιερό σύμβολο του Κινήματος: την *Blutfahne* της 9ης Νοεμβρίου 1923. Στις 6 Ιανουαρίου 1929, ο Χάινριχ Χίμμλερ αναδείχθηκε από τον *Φύρερ* ως ο *Ράιχσφύρερ* των ϟϟ, και ανέλαβε τον σχηματισμό μιας αξιόπιστης και, πάντοτε ετοιμοπόλεμης, ελίτ, η οποία θα απαρτιζόταν από τα τότε μέλη των ϟϟ, δηλαδή, από 280, περίπου, άτομα.

---

[21] Σ.τ.Μτφ.: «Stoßtrupp-Hitler».

[22] Σ.τ.Μτφ.: Schutzstaffel (Σούτσστάφφελ, Ες-Ες).

Από αυτή τη μικρή δύναμη, αναπτύχθηκε, στη συνέχεια, η σκληρή και ανυποχώρητη πολιτική-μαχητική δύναμη του Κινήματος. Επιφορτισμένος με την ευθύνη του σχηματισμού αυτής της οργάνωσης, ο *Ράιχσφύρερ-SS* τα κατάφερε, διότι μπόρεσε να ενσωματώσει σε αυτήν – μα και να ενισχύσει – τη θεωρητική γνώση της Εθνικοσοσιαλιστικής Βέλτανσάουνγκ στα φυλετικά ζητήματα. Οι σαφείς σωματικές, προσωπικές και φυλετικές προϋποθέσεις των SS-Ανδρών επεκτάθηκαν και στις μελλοντικές συζύγους τους. Έτσι, ο *Ράιχσφύρερ-SS*, Χάινριχ Χίμμλερ, θέσπισε οικογενειακούς νόμους για τα SS, τα οποία αποτελούν μια ένδειξη της γνώσης που κατέχουμε σχετικά με τη Φυλετική μας Αξία, μα και μια ένδειξη της Πίστης που εναποθέτουμε στο Πεπρωμένο μας και στη δεσμευτική κληρονομιά του Αίματός μας. Από την 1η Ιανουαρίου του 1932, απαιτείται, για όλα τα μέλη των SS, ειδική άδεια όταν επιθυμούν να τελέσουν αρραβώνες ή γάμους. Αυτή η άδεια χορηγείται ή απορρίπτεται μετά από την προσεκτική εκτίμηση του χαρακτήρα και της φυλής, όπως, επίσης, και μετά από την έγκριση της υγιούς καταγωγής.

Αυτή η διαδικασία εξυπηρετεί τον σκοπό της θεμελίωσης μιας γερμανικής ελίτ, που ως στόχο έχει την εξυγίανση του Αίματος ολόκληρου του Γερμανικού Έθνους. Στα δύσκολα χρόνια του Αγώνα, τα SS κέρδισαν το σύνθημα του *Φύρερ*: *«Μέλη των SS, η Τιμή σας είναι η Πίστη».* Μαζί με τους συντρόφους τους από τα SA, οι SS-Άνδρες τερμάτισαν τον ερυθρόμαυρο τρόμο της κομμουνιστικής εξάπλωσης. Είναι μακρύς ο κατάλογος όλων των γενναίων SS-Ανδρών που έδωσαν τις ζωές τους ως ένα τεκμήριο της Πίστης τους. Στις 30 Ιανουαρίου του 1933, την ημέρα της Ανάληψης της Εξουσίας, τα SS αριθμούσαν τους 52.000 άνδρες και ήταν εκείνοι οι οποίοι έχτισαν τις βάσεις και τον σκληρό πυρήνα των σημερινών εγχώριων SS του νέου Ράιχ. Στις 20 Ιουλίου του 1934, τα SS έγιναν ένα ανεξάρτητο παρακλάδι του NSDAP, κάτω από την άμεση διοίκηση του *Φύρερ*. Στις 17 Ιουνίου του 1936, ο *Φύρερ* εμπιστεύτηκε στον *Ράιχσφύρερ-SS*, που είναι επίσης ο Ηγέτης της Γερμανικής Αστυνομίας, την ευθύνη της ένωσης των δεκαέξι επαρχιακών αστυνομικών δυνάμεων σε μία Εθνική Αστυνομία. Τότε, ο *Ράιχσφύρερ* των SS επέλεξε όλους τους απαραίτητους άνδρες, γεμίζοντας τις σειρές με SS, εκσυγχρονίζοντας, έτσι, την αστυνομία, σύμφωνα με τα πρότυπα των SS.

Από τις 30 Ιανουαρίου του 1933, και μετά, τα SS έχουν πλέον τη δυνατότητα να αναπτυχθούν ελεύθερα μέσα στο εσωτερικό του Ράιχ και να αναλάβουν σημαντικά εθνικά καθήκοντα. Έξω από τα πρώην σύνορα του Ράιχ, ωστόσο, οι σειρές των SS-Ανδρών πάσχιζαν για την εξουσία. Οι είκοσι

τρεις γενναίοι ϟϟ-Άνδρες που αγωνίστηκαν στην πρώην Αυστρία για μια Μεγάλη Γερμανία, θυσίασαν τις ζωές τους στις αγχόνες ως Ήρωες και ως Μάρτυρες. Καμιά φυλακή και κανένα στρατόπεδο συγκέντρωσης (ένα από τα πιο γνωστά ήταν το Βέλλερσντόρφ), δεν κατάφερε να λυγίσει το θάρρος και την πίστη των ϟϟ-Ανδρών στην πρώην χώρα της Αυστρίας.

Τα Ένοπλα-ϟϟ αναπτύχθηκαν από τα Γενικά-ϟϟ, το 1933, όταν ο *Φύρερ* διέταξε τα ενεργά, στρατευμένα τάγματα να πλαισιωθούν από ϟϟ. Σε αυτήν την ελίτ υπηρετούν μονάχα εκείνες οι ομάδες που εκπαιδεύονται καλύτερα στα στρατιωτικά και στα πολιτικά ζητήματα. Η θητεία στα Ένοπλα-ϟϟ ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας, και η ελάχιστη διάρκεια θητείας είναι τα τέσσερα έτη. Σε καιρούς πολέμου, επιστρατεύονται εθελοντές για να στελεχώσουν τους εφέδρους. Τα Σχολεία των ϟϟ-Junker (στο Τελτζ και στο Μπράουνσβαϊγκ) εκπαιδεύουν τις ερχόμενες γενιές Καθοδηγητών.

Τα Ένοπλα-ϟϟ ήταν τα πρώτα που είδαν δράση, όταν η Αυστρία και η Σουδητία επέστρεψαν, ξανά, στην Πατρίδα μας. Όταν το φθινόπωρο του 1939 ξεκίνησε ο Πόλεμος, τα συντάγματα «ϟϟ-Verfügungstruppe» και «ϟϟ-Totenkopfstandarten» ήταν έτοιμα για μάχη, παντελώς ολοκληρωμένα, έτοιμα να συνδυαστούν και να σχηματίσουν μεραρχίες.

Με το ξέσπασμα του Πολέμου το φθινόπωρο του 1939, οι στρατιώτες των Ένοπλων-ϟϟ, που αναδύθηκαν από τα ϟϟ, έχουν πολεμήσει σε όλα τα ευρωπαϊκά πεδία μάχης και οι αθάνατοι ηρωικοί τους άθλοι έχουν ήδη γεμίσει πολλές τιμητικές σελίδες στο βιβλίο της ιστορίας αυτού του Πολέμου, του μεγαλύτερου όλων. Στις γραμμές μας έχει ήδη ενταχθεί ο ανθός της νεολαίας της Φλάνδρας, της Ολλανδίας, της Δανίας και της Νορβηγίας, ο οποίος πολεμά για μια Αναγέννηση και για ένα ενιαίο γερμανικό μέλλον.

Τα ϟϟ είναι το στρατιωτικό Τάγμα των, εκ καταγωγής, Νορδικών ανδρών, είναι μια Αδελφότητα του Αίματος της οικογενείας τους. Η στοιχειώδης πίστη μας είναι η εξής: «Δεν επιθυμούμε να ονομαζόμαστε απλά απόγονοι εκείνων που γνώριζαν πώς να πολεμούν καλύτερα· θέλουμε, επίσης, να είμαστε οι πρόγονοι των ερχόμενων γενιών, των αναγκαίων για την αιώνια ύπαρξη του Γερμανού και του Γερμανικού Έθνους.»

Το Führerbau, το «Κτίριο του Φύρερ», στην πρωτεύουσα του Κινήματος.

Δεν θέλουμε να γίνουμε τα θύματα του λάθους όλων όσων λένε ότι αρκεί να γίνει κάποιος Εθνικοσοσιαλιστής, ώστε να παραμείνει Εθνικοσοσιαλιστής για πάντα. Εθνικοσοσιαλιστής είναι μονάχα εκείνος που νιώθει, συνεχώς, υπεύθυνος για την Ιδέα, που την υπηρετεί και που τη διαδίδει. Εάν δεν επιθυμούμε να ξεχαστούν γρήγορα τα βιώματα του παρελθόντος, είναι δεδομένο ότι θα πρέπει να διδάξουμε στις ερχόμενες γενιές όλα όσα ζήσαμε στον μακροχρόνιο, κοινό, Αγώνα μας.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

11 Σεπτεμβρίου 1935,
στο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος, στη Νυρεμβέργη

Το φουαγιέ του Führerbau.

Ονομαζόμαστε «κόμμα», εντούτοις, είμαστε η Γερμανία· η ενότητα της Γερμανίας, με τη νέα της Θέληση και με τη νέα της Ενέργεια! Ονομαζόμαστε «κόμμα», διότι η Γερμανία βασίζει, σε αυτό το Κίνημα και σε αυτούς τους ανθρώπους, το Πνευματικό της κέντρο και το κέντρο της Θελήσεώς της.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Προσφώνηση στους Πολιτικούς Καθοδηγητές,
Συνέδριο της Ελευθερίας, 13 Σεπτεμβρίου 1935

Πίστη, Πειθαρχία, Υπακοή, Πνεύμα Αυτοθυσίας, Συντροφικότητα, Σεμνότητα. Αυτές θα πρέπει να είναι οι αρχές σύμφωνα με τις οποίες θα πρέπει, συνεχώς, να πορευόμαστε στη ζωή μας. Έτσι, δεν θα υπάρχει λόγος να νιώθουμε άγχος για το μέλλον του Κινήματος, για το μέλλον του Κόμματος ή για το μέλλον του Γερμανικού Ράιχ.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Από το προσκλητήριο προς τους Πολιτικούς Καθοδηγητές,
Συνέδριο «Θρίαμβος της Θελήσεως», 7 Σεπτεμβρίου 1934

Το μικρό φουαγιέ του Führerbau.

Κανένα έθνος δεν ζει περισσότερο
από τα τεκμήρια του πολιτισμού του.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ
11 Σεπτεμβρίου 1935

Το Kongreßhalle στη Νυρεμβέργη, κατά την ανέγερσή του.

Είναι καθήκον όλων να υπηρετήσουν το Έθνος,
να προετοιμαστούν γι' αυτήν την υπηρεσία,
να σκληρύνουν το σώμα, να ενδυναμώσουν
και να προετοιμάσουν τον νου.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Από την ομιλία προς τη Χιτλερική Νεολαία,
Συνέδριο της Ελευθερίας, 14 Σεπτεμβρίου 1935

Η Κοινότητα του NSDAP

Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, η φροντίδα για το Κόμμα και για το μέλλον του είναι ένα δύσκολο καθήκον. Πρωταρχικό καθήκον των τωρινών μας καιρών είναι τα παρακλάδια του Κόμματος να παραμείνουν στενά ενωμένα. *Πρέπει να κατανοήσουμε ότι, παρά τις διαφορετικές λειτουργίες μας, είμαστε όλοι Εθνικοσοσιαλιστές και σύντροφοι, μέλη του Κόμματος.* Όλα τα μέλη των πολιτικών οργανώσεων, των SA και των SS, της Υπηρεσίας Εργασίας, της Χιτλερικής Νεολαίας, της Οργάνωσης των Γυναικών, των Ενώσεων των Αγροτών και των Εργαζομένων, δεν είναι παρά μαχητές σε διάφορα μέτωπα του Κόμματος.

Όλοι τους θα πρέπει να υποστηρίξουν τη νέα γερμανική συνομοσπονδία που θα παρέχει καθοδήγηση στην πολιτική ζωή του Γερμανικού Έθνους. Όσο πιο σκληρή είναι αυτή η άθραυστη κοινότητα, τόσο ευκολότερη θα είναι η διαχείριση όλων αυτών των γιγαντιαίων οργανισμών, οι οποίοι είναι αναγκαίοι για την πολιτική, κοινωνική και οικονομική άνοδο του Έθνους μας. Τα μέλη μας, ως οι στρατιώτες και οι αξιωματικοί της πνευματικής κοινότητας της *Βέλτανσάουνγκ*, έχουν τη διαρκή ευθύνη να εκπαιδεύσουν ολόκληρο το Έθνος σύμφωνα με τα Ιδανικά μας. Θα πρέπει να διδάξουν τη νέα γενιά και να την ενσωματώσουν στο σημερινό και αυριανό καθεστώς. Θα πρέπει, σύμφωνα με τη *Βέλτανσάουνγκ*, να παρέχουν τη δομή και την ώθηση σε εκατομμύρια εργαζομένους και αγρότες. Χωρίς σταματημό, θα πρέπει να ενδυναμώνουν και να προστατεύουν από όλα τα σημαντικά πόστα, είτε εθνικά, είτε οικονομικά, την κυριαρχία της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας.

Αυτό θα επιτευχθεί μόνο αν τα μέλη μας σχηματίσουν μεταξύ τους μια Αιώνια Αδελφότητα του Αίματος, μόνο αν δεθούν μεταξύ τους, έχοντας ως βάση την αμοιβαία εμπιστοσύνη και την υπακοή.

Δεν θα πρέπει να απαιτούν από το Έθνος περισσότερες ευεργεσίες και θυσίες από όσες οι ίδιοι είναι σε θέση να πράξουν, να προσφέρουν και να καταφέρουν χίλιες φορές. Δεν θα πρέπει να απαιτούν από το Έθνος μας περισσότερο ιδεαλισμό από όσον οι ίδιοι είναι σε θέση να φανερώσουν και να κομίσουν στις καρδιές τους. Δεν έχουν κανένα δικαίωμα να υπολογίζουν

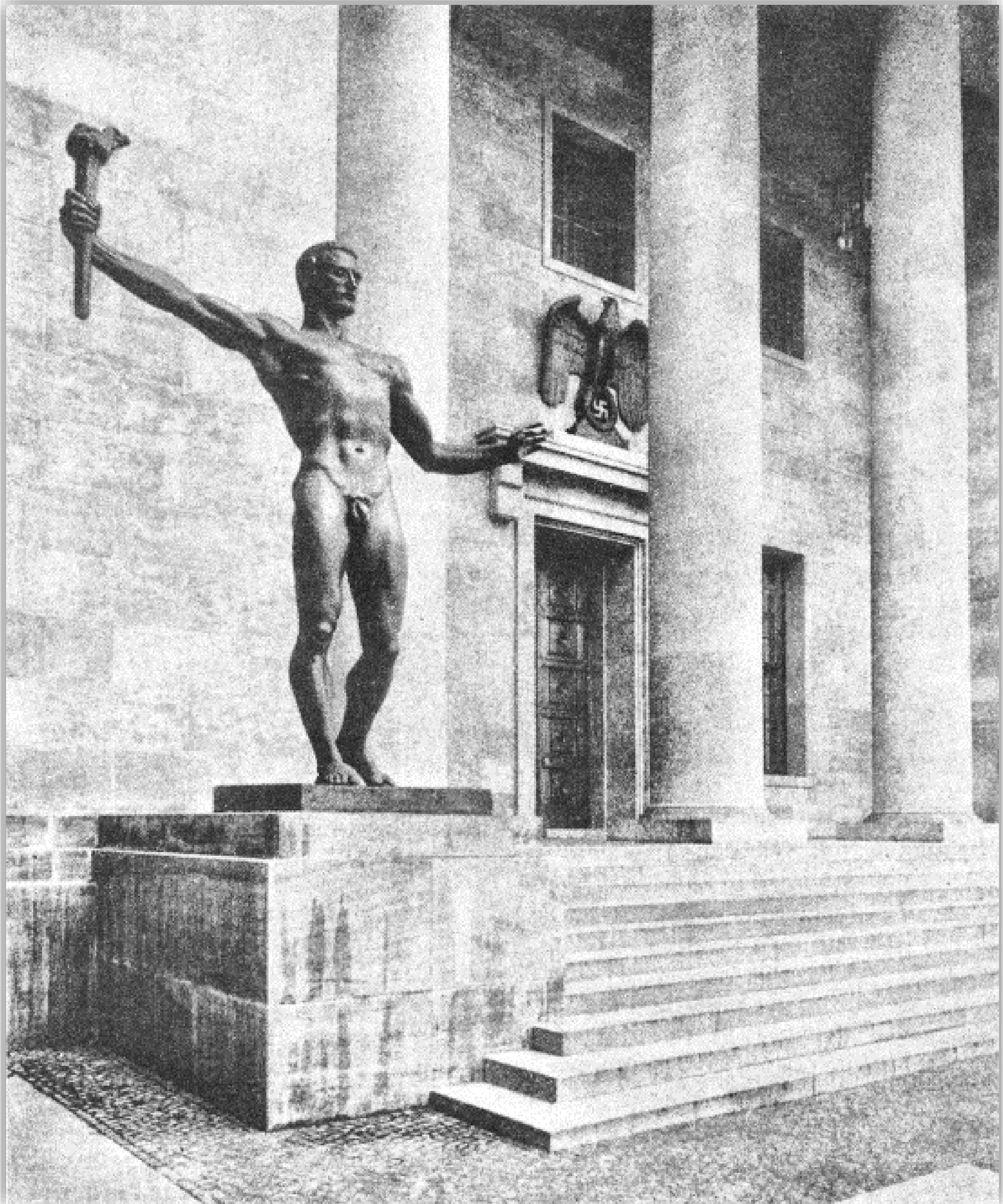
στο πνεύμα αυτοθυσίας του Έθνους, αν δεν είναι οι ίδιοι, πρώτα, έτοιμοι να το υπηρετήσουν σαν να ήταν ένα Ιδανικό, θυσιάζοντας όλα όσα έχουν. Περισσότερο απ' όλα, δεν μπορούν να προσδοκούν ότι η πίστη του Έθνους στην Εθνικοσοσιαλιστική Ιδέα θα είναι ισχυρότερη από την ειλικρινή τους αφοσίωση σε αυτήν την Ιδέα. Θα πρέπει να διατηρούν ορισμένες αρχές ως βασικές, αναγνωρίζοντάς τες ως θεμελιώδεις, αρχές οι οποίες δεν θα πρέπει να εγκαταλειφθούν ποτέ.

Αν προκαλέσεις ρήξη με την πίστη που υπάρχει σε σένα, δεν θα έχεις πια το δικαίωμα να απαιτείς πίστη από τους υφισταμένους σου. Αν εσύ ο ίδιος δεν υπακούς, δεν θα πρέπει να έχεις το δικαίωμα να περιμένεις την υπακοή. Αν εγκαταλείψεις τους συντρόφους σου, να μην εκπλαγείς αν μια μέρα βρεθείς μόνος, προδομένος, κι επίσης, εγκαταλελειμμένος.

Μόνο με τη βοήθεια όλων, και με την πλήρη εκτίμηση του Κόμματός μας, θα μπορέσουμε να καταφέρουμε να υλοποιήσουμε την αληθινή ενσάρκωση του Εθνικοσοσιαλιστικού Πνεύματος και να μετατρέψουμε το Κόμμα μας σε έναν άφθαρτο άξονα του Γερμανικού Λαού και του Ράιχ. Τότε, θα έρθει η μέρα που, δίπλα στον έξοχο και δοξασμένο στρατό μας, δίπλα στις παραδοσιακές και υπερήφανες Ένοπλες Δυνάμεις του Έθνους μας, θα σταθεί το Κόμμα, παραδοσιακά ισάξιο, έχοντας μια ακλόνητη πολιτική ηγεσία. Στη συνέχεια, αυτοί οι δύο φορείς θα εκπαιδεύσουν και θα ενδυναμώσουν τον Γερμανό Άνθρωπο, κομίζοντας στις πλάτες τους το Γερμανικό Κράτος, το Γερμανικό Ράιχ.

Ο ΦΥΡΕΡ

Κατά το κλείσιμο του Συνεδρίου «Θρίαμβος της Θελήσεως»,
10 Σεπτεμβρίου 1934

Ο «Λαμπαδηφόρος», μπροστά στην Καγκελαρία του Ράιχ, στο Βερολίνο.

Η Παράταξη της Νεολαίας του Κόμματος

του *Ράιχσγιουγκεντφύρερ*[23] Άρτουρ Άξμαν

Παλαιότερα, ήταν κάτι συνηθισμένο οι ανώτατοι άρχοντες να παίρνουν την εξουσία της χώρας τους χωρίς να δίνουν, πρώτα, κάποιον αξιόλογο αγώνα. Εντούτοις, η προσωπικότητα του Αδόλφου Χίτλερ μπόρεσε να κατακτήσει το Έθνος με έναν μοναδικό, για τα χρονικά, Αγώνα, ο οποίος άρχισε μέσα στα βάθη της ψυχής του ίδιου του λαού μας. Εκείνος ήταν που μας έδωσε τη *Βέλτανσάουνγκ* που κυριαρχεί στον εικοστό αιώνα· εκείνος ήταν που ίδρυσε το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα, ένα κίνημα που κατάφερε να κερδίσει τον έλεγχο του Κράτους. Με γιγαντιαία βήματα, ο *Φύρερ* όρμησε μπροστά, και χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα του Κράτους, εδραίωσε το Μεγάλο Γερμανικό Ράιχ, μετατρέποντας την Ιδέα του σε Πραγματικότητα. Ο κόσμος ζήλεψε την τάξη και την κοινωνική δικαιοσύνη που υπήρχε στο Κράτος του, κι έτσι, μας κήρυξε τον πόλεμο. Μέχρι τώρα, ωστόσο, ο λαϊκός στρατός του Αδόλφου Χίτλερ έχει νικήσει όλους τους εχθρούς, όπου κι αν τους έχει συναντήσει. Η κινητήρια δύναμη πίσω από την επανάσταση και το εποικοδομητικό μας έργο, ήταν, και θα είναι πάντα, τα πρώτα θεμέλια του *Φύρερ*: το Κόμμα. Η πιο μεγάλη τραγωδία που υπέστησαν οι σπουδαιότεροι άνδρες της ιστορίας, είναι το γεγονός ότι το έργο τους, το έργο της ζωής τους, τους ακολούθησε στον τάφο. Δεν είχαν ακολούθους, δεν είχαν κίνημα. Είναι, λοιπόν, χρέος του NSDAP να φροντίσει ώστε να διαρκέσει για πάντα η δημιουργία του Αδόλφου Χίτλερ. Το Κόμμα είναι το Τάγμα του Λαού μας. Πρώτιστο καθήκον της Χιτλερικής Νεολαίας είναι η επιλογή των καλύτερων της νέας γενιάς, οι οποίοι θα ενταχθούν, αργότερα, σε αυτό το Τάγμα. Η καλύτερη, και η πιο φυσική, μέθοδος επιλογής, είναι ο Αγώνας. Αυτό το γεγονός έγινε εμφανές κατά τα διάρκεια των πρώτων ετών του Κινήματος,

[23] Σ.τ.Μτφ.: Καθοδηγητής της Νεολαίας του Ράιχ.

Zeppelinfeld, ο χώρος των παρελάσεων στη Νυρεμβέργη.

όπως, ακριβώς, γίνεται σήμερα, κατά τη διάρκεια του πολέμου. Όταν η νεολαία στερείται την εμπειρία ενός Αγώνα, η επιλογή θα πρέπει να κατορθώνεται μέσα από την εκπαίδευση και τη δοκιμασία σε ειδικές καταστάσεις, κάτω από ειδικά πλαίσια. Έτσι λοιπόν, τα οχτώ έτη στη Χιτλερική Νεολαία θα πρέπει να ολοκληρώνονται με βάση τον νόμο που απαιτεί μια ελίτ για το Κόμμα. Αυτήν την ελίτ θα την αποτελούν, κυρίως, καθοδηγητές. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι νεαροί καθοδηγητές θα πρέπει να είναι οι πρώτοι που θα γίνονται μέλη του Κόμματος. Δίπλα τους, θα γίνονται αποδεκτοί από το Κόμμα όλοι εκείνοι οι εθελοντές της Χιτλερικής Νεολαίας που θα έχουν αποδείξει το λαμπρό τους έργο, τον θαυμάσιο χαρακτήρα τους και την εξαιρετική τους επίδοση. Η εκτέλεση των καθηκόντων στη Χιτλερική Νεολαία είναι η καλύτερη προετοιμασία για το Κόμμα.

Η γερμανική νεολαία εκπαιδεύεται επάνω στα διάφορα ζητήματα που απασχολούν τους νέους, μα και σε οτιδήποτε αφορά την ίδια τη ζωή. Ήδη από την πρώτη στιγμή που φορέσουν τη στολή τους, αυτή η εκπαίδευση προσανατολίζει όλα τα αγόρια και τα κορίτσια της Γερμανίας προς την κατεύθυνση της *Βέλτανσάουνγκ*. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι, κάθε βδομάδα, υπάρχει μια ειδική ημέρα κατά την οποία οι νεολαίοι μας

διδάσκονται και εκπαιδεύονται επάνω στα ζητήματα και τις απόψεις που αφορούν τη ζωή. Τοιουτοτρόπως, εδραιώνεται μια βάση στην καθημερινή ζωή, η οποία επιτρέπει την εκπλήρωση του στόχου μας: την παντοτινή εδραίωση, αλλά και την πολιτική ενότητα, του Ράιχ, εντός μιας ενιαίας *Βέλτανσάουνγκ*. Μέσα από αθλοπαιδιές, τον υπαίθριο προσανατολισμό και τις κατασκηνώσεις, μέσα από τη βασική φυσική αγωγή, μέσα από αθλητικές διοργανώσεις του Ράιχ και των περιφερειών, η νεολαία μαθαίνει πώς να είναι σωματικά ικανή, ανθεκτική και ευπροσάρμοστη.

Τα αθλήματα υψηλών αποδόσεων είναι ο λόγος για τον οποίο οι Γερμανοί αθλητές αναγνωρίζονται διεθνώς, όλο και περισσότερο. Στην κατασκήνωση της προ-στρατιωτικής εκπαίδευσης, οι νέοι προετοιμάζονται ενθουσιωδώς, μέσα από κατάλληλες μορφές στρατιωτικής υπηρεσίας. Το πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι αναπτύσσουν τα φυσικά τους ένστικτα. Μαζί με τη γενική εκπαίδευση για όλους, οι νεοσύλλεκτοι της Πολεμικής Αεροπορίας, του Ναυτικού, των Κινητών Μονάδων και του Σώματος Διαβιβάσεων, εκπαιδεύονται ξεχωριστά, σε ειδικού τύπου ομάδες. Το πολιτιστικό μας έργο, συνολικά, επιτρέπει στα παιδιά να βιώσουν τις ανώτερες αξίες του Έθνους μας, κι έτσι, να εμβαθύνουν την ευαισθησία τους.

Τα προγράμματα των εκδηλώσεων της Χιτλερικής Νεολαίας, το Φεστιβάλ της Βαϊμάρης, οι ημέρες αφιερωμένες στη μουσική και το θέατρο, όπως επίσης τα άσματα και τα έργα κατασκευών, αποδεικνύουν την αξία του πολιτιστικού μας έργου. Είναι αυτός, επακριβώς, ο συνδυασμός – δηλαδή, της στρατιωτικής παιδείας και της εκπαίδευσης στις καλές τέχνες – που αποκαλύπτει τη φύση της γερμανικής παιδείας του Έθνους. Από την άλλη, τα κοινωνικά έργα εκφράζουν τη θέληση των νέων να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα και την προθυμία τους να τιθασεύσουν τις λύπες της καθημερινότητας. Έτσι λοιπόν, η πίστη τους στον γερμανικό σοσιαλισμό ενδυναμώνεται με την καθημερινή προπαρασκευή. Ο ανταγωνισμός κατά τη διάρκεια των εργασιών, αποδεικνύει τη βαθιά τους επιθυμία για υψηλές αποδόσεις. Οι μισθοί των χαρισματικών, υποδηλώνουν την προσπάθεια της κοινότητας να εκμεταλλευθεί, στο έπακρο, τους σωστούς και φυσικούς πόρους της. Ένας υγιεινός τρόπος ζωής θεραπεύει τις ατέλειες της νεολαίας και υπηρετεί σαν ένα μέτρο προστασίας για τη διατήρηση των πόρων του Έθνους μας. Το έργο μας επάνω σε νομικά ζητήματα, υπηρετεί στο να καταλήξουμε σε νόμους υπέρ της νεολαίας, οι οποίοι θα υπολογίζουν τον ειδικό χαρακτήρα και τη διαδικασία της ωρίμανσης της αναπτυσσόμενης ομάδας των νεαρών λαϊκών συντρόφων μας. Στις υπαίθριες περιοχές, η

Χιτλερική Νεολαία συνέβαλε στη μετατροπή του Κινήματος σε μια αγροτική Ένωση. Κι εδώ, ακριβώς, ξεκινούν οι μεταρρυθμίσεις της νέας γερμανικής αγροτιάς, με κατεύθυνση έναν εποικισμό, ανατολικά της Γερμανίας. Αυτό προσθέτει πρακτικό νόημα στον τεράστιο Αγώνα των ηρωικών στρατιωτών μας. Η εκπαίδευση στον γερμανικό εθνικισμό και η ματιά στα ξένα έθνη, φέρνει κοντά τη Χιτλερική Νεολαία με συντρόφους από τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, κι αυτό επιτρέπει στους νέους να δουν το Έθνος μας από μια εξωτερική οπτική γωνία. Εκτός αυτού, στην Πατρίδα μας, τα καθήκοντα της νεολαίας μας έχουν, ήδη, τεθεί σε δράση. Βοηθούν τους γείτονες, βοηθούν μαγαζιά και νοσοκομεία να λειτουργήσουν, θερίζουν και παίρνουν μέρος στο χτίσιμο παιδότοπων. Αυτά, δεν είναι παρά λίγα, μόνο, παραδείγματα, που αποδεικνύουν ότι το εύρος του πρακτικού έργου της Χιτλερικής Νεολαίας είναι κατάλληλο για την προετοιμασία των μελλοντικών μελών του Κόμματος για τις μελλοντικές, σπουδαίες, αποστολές τους.

Αυτό που έχει σημασία, όμως, είναι το γεγονός ότι η διαδικασία της ανάπτυξης όλων μαζί, με τρόπο ταυτόχρονο, σαν πραγματικό Έθνος – κάτι που εγκαινιάστηκε από τον *Φύρερ* – έχει γίνει πραγματικότητα στη Χιτλερική Νεολαία. Με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει πως ένα νεαρό αγόρι της Χιτλερικής Νεολαίας, παρά τις δυνάμεις της ζωής που τον καθιστούν ξεχωριστό, θα δρα, πάντα, σαν ένας νέος Γερμανός. Είναι ζωτικό να αγαπάει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά και τις αρετές που βοήθησαν το Έθνος μας να αναπτύξει το μεγαλείο και την ισχύ του. Αυτό το νεαρό αγόρι, θα πρέπει να έχει τη νοοτροπία εκείνου του πολεμιστή που δεν τον λυγίζουν ποτέ οι θύελλες της ζωής. Δεν θα πρέπει να παραδίνεται με μεγάλη ευκολία· αντιθέτως, θα πρέπει να είναι σταθερός και ανυποχώρητος. Θα πρέπει να επαινεί ό,τι τον καθιστά ανθεκτικό. Θα πρέπει να προτιμά τη δράση από την απλή υποστήριξη και τα πολιτικά συνθήματα. Θα πρέπει να είναι σεμνός όταν ολοκληρώνει το έργο μιας ημέρας και να γνωρίζει πόσα χρειάζεται, ακόμη, να κάνει. Δεν θα πρέπει να φλυαρεί, μα να παραμένει σιωπηλός. Για κείνον, η Πίστη θα πρέπει να είναι η ανώτερη Τιμή. Και πάνω απ' όλα, θα πρέπει να διαφυλάττει, για τον εαυτό του, την ισχύ της πίστης στα Ιδανικά μας, κάτι που είναι, για το Έθνος μας, η ισχυρότερη δύναμη που έχει εμφανιστεί ποτέ. Ας διατηρεί, για πάντα, ζωντανή τη θεϊκή σπίθα του ενθουσιασμού. Δεν θα πρέπει να περιμένει από άλλους να κάνουν αυτά που ο ίδιος δεν είναι έτοιμος να κάνει. Η κοινότητα της νεολαίας δεν θα πρέπει ποτέ να απομονώσει τον εαυτό της. Θα πρέπει να ζει και να εργάζεται σε στενή επαφή με το Κόμμα και με τα παρακλάδια του. Οι καταλληλότεροι εργάτες, σε όλα τα φάσματα της ζωής,

προέρχονται, κατά τρόπο οργανικό, από τις τάξεις της νεολαίας. Συνεπώς, θα προσπαθούμε σκληρά, μέρα με τη μέρα, χρόνο με το χρόνο, ώστε να μπορέσουμε να προσφέρουμε στο Κόμμα την ελίτ της νεολαίας μας. Προήλθαμε από το Κόμμα, και το Κόμμα θα είναι, για πάντα, το σπίτι μας. Προσδοκάμε πως όλα τα νέα μέλη του Κόμματος θα γίνουν πρότυπα για τη Χιτλερική Νεολαία, στους τομείς των νέων καθηκόντων τους.

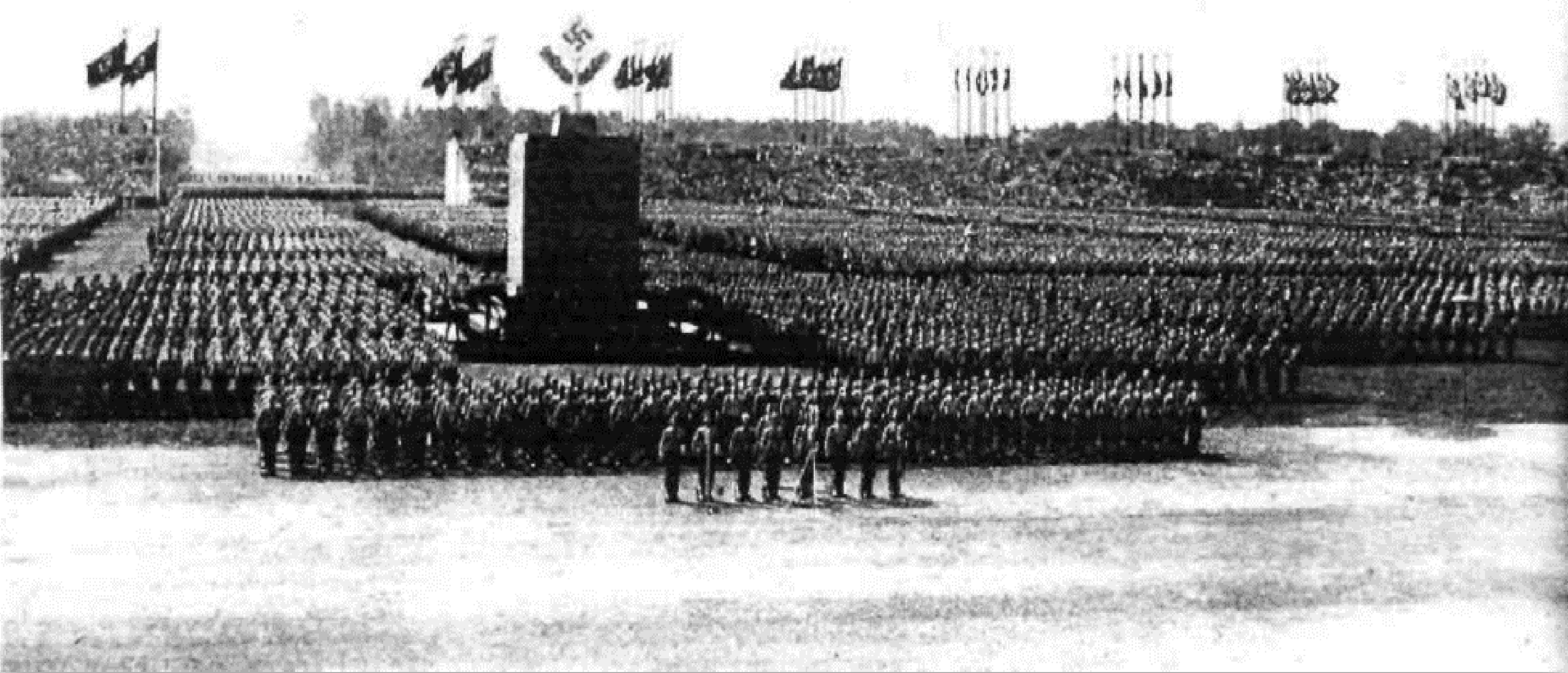

Η Χιτλερική Νεολαία στο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος, κατά την Πορεία προς τιμήν του Αδόλφου Χίτλερ.

Πάνω απ’ όλα, είναι καθήκον μας να περιορίσουμε την ένταξη στο Κόμμα σε εκείνους, μόνο, που μπορούν να εγγυηθούν ότι ανήκουν σε εκείνη τη μειοψηφία που, χάρη στην αξία της, γράφει πάντα ιστορία.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

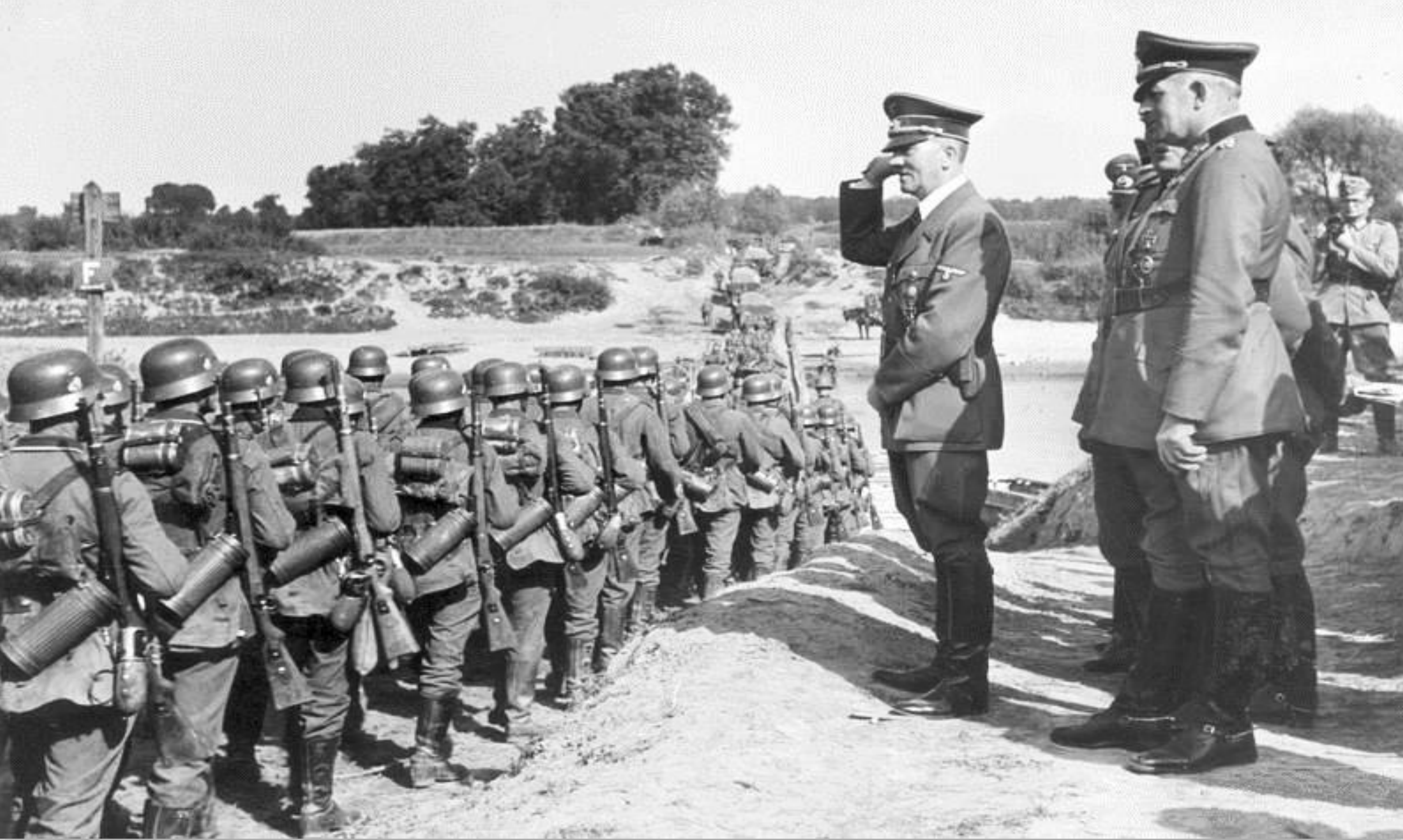
Κατά το κλείσιμο του Συνεδρίου «Θρίαμβος της Θελήσεως,
10 Σεπτεμβρίου 1934

Επίσημη τελετή της Υπηρεσίας Εργασίας του Ράιχ.

Η Υπηρεσία Εργασίας του Ράιχ έχει την ευθύνη να ξεκαθαρίσει ότι η νέα γενιά, με την εργασία στο γερμανικό έδαφος και με την εκπαίδευση στις κατασκηνώσεις, θα μεταφέρει στο Έθνος την Εθνικοσοσιαλιστική Ιδέα μας, η οποία δρα υπέρ της λαϊκής κοινότητας και υπέρ της εργασίας. Ως εκ τούτου, η Υπηρεσία Εργασίας του Ράιχ είναι το σχολείο που θα διδάξει στον λαό, με κοινωνικό τρόπο, την ηθική της εργασίας.

ΧΙΡΛ, Επικεφαλής Εργασίας του Ράιχ

Τα γερμανικά στρατεύματα βαδίζουν προς την Ανατολή, για τον Αγώνα του Γερμανικού Λαού για Ελευθερία.

Όταν αυτός ο πόλεμος τελειώσει, θα επιστρέψω από αυτόν πιο φανατικός Εθνικοσοσιαλιστής από ποτέ.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

3 Οκτωβρίου 1941

Τα Καθήκοντα των Μελών του Κόμματος

Το NSDAP είναι ένα Κίνημα που δημιουργήθηκε από τον *Φύρερ*, με σκοπό την ανανέωση και την προστασία του Γερμανικού Έθνους και του ζωτικού του χώρου, σύμφωνα με τις αρχές της Εθνικοσοσιαλιστικής Βέλτανσάουνγκ.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός καθιστά σαφές:

- ότι έχει το νόμιμο δικαίωμα της αποκλειστικής ηγεσίας του Γερμανικού Έθνους, χάρη στα 14 έτη Αγώνα του *Φύρερ* και των ακολούθων του, χάρη στην αποστολή ολόκληρου του Γερμανικού Έθνους και χάρη στα σπουδαία επιτεύγματα του Εθνικοσοσιαλισμού, σε όλους τους τομείς της ζωής, από τη στιγμή που εκείνος ανέβηκε στην εξουσία.
- ότι έχει την ισχυρή πρόθεση να ολοκληρωθεί αυτή η αποστολή, μέσα από τις θυσίες όλων όσων έδωσαν τη ζωή τους για το Κίνημα και όλων εκείνων που έπεσαν για την Ελευθερία κατά τους πολέμους της Γερμανίας.
- ότι αναπτύσσει την Πίστη του μέσα από τον γερμανικό λαό, μέσα από τη γερμανική ιστορία, μέσα από τα παρελθοντικά και σημερινά επιτεύγματα των λαών Γερμανικού Αίματος, και, τέλος, μέσα από την Αιώνια Γερμανία.
- ότι είναι θέληση του *Φύρερ* οι καλύτεροι Γερμανοί πολίτες να γίνονται Εθνικοσοσιαλιστές, και οι καλύτεροι Εθνικοσοσιαλιστές να γίνονται μέλη του Κόμματος. Συνεπώς, το NSDAP είναι η ανώτερη πολιτική και φυλετική ελίτ του Γερμανικού Έθνους. Παρ' όλ' αυτά, η ένταξη στο NSDAP δεν περιλαμβάνει το δικαίωμα της μόνιμης ιδιότητας μέλους.

Τα μέλη του Κόμματος δεσμεύονται από τα εξής καθήκοντα:

- Ο *Εθνικοσοσιαλιστής* τηρεί πιστά τις *εντολές* και τις απαιτήσεις του *Φύρερ*, με *τυφλή* εμπιστοσύνη και υπακοή.
- *Εκπροσωπείς* το Κόμμα, *δράσε αναλόγως*. Μπορείς να γίνεις, και να παραμείνεις, μέλος του Κόμματος, μόνο αν πληροίς τις προϋποθέσεις και

μόνο αν επιθυμείς να εκπροσωπείς την Εθνικοσοσιαλιστική Βέλτανσάουνγκ, ανεπιφύλακτα, και με όλη σου την καρδιά, στην προσωπική και δημόσια ζωή σου, με ακλόνητη Πίστη στον *Φύρερ.*

- Το Πρόγραμμα του Κόμματος *απαιτεί* την ύψιστη αφοσίωσή σου στο Κίνημα. Ως μέλος του Κόμματος, είναι τιμή σου να υπηρετείς αδιάκοπα τη λαϊκή κοινότητα, να πολεμάς – σε πείσμα των προσωπικών επαγγελματικών φιλοδοξιών σου – για την Εθνικοσοσιαλιστική Βέλτανσάουνγκ και, τέλος, αν χρειαστεί, να θυσιάσεις την ίδια σου τη ζωή.
- Να είσαι προσεκτικός και να είσαι πιο πολύτιμος απ' όσο δείχνεις.
- Η συμπεριφορά του Εθνικοσοσιαλιστή χαρακτηρίζεται από αυτοπεποίθηση· ποτέ, όμως, από υπεροψία. Είναι η καθημερινή σου συμπεριφορά εκείνη που σου δίνει το δικαίωμα να φοράς το σύμβολο του Κόμματος με υπερηφάνεια. Το μέλος του Κόμματος τηρεί την αυστηρή αυτοπειθαρχία και παραβλέπει τις ανέσεις.
- *Η υγεία σου ανήκει στο Γερμανικό Έθνος.* Το μέλος του Κόμματος είναι σεμνό και νοιάζεται για την υγεία του. Η χρήση των ναρκωτικών και των απολαύσεων υποβαθμίζει κι εξασθενεί τη σωματική, πνευματική και ψυχική ενέργεια ενός ανθρώπου. Οι συνέπειες γι' εκείνον, τότε, θα είναι η παρακμή του χαρακτήρα και η φθορά της υγείας.
- *Σαν μέλος του Κόμματος, κομίζεις τη Σημαία, και δείχνεις τον δρόμο στους άλλους.* Τόσο το μαχητικό θάρρος, όσο και η αφοσιωμένη εμπιστοσύνη που διακρίνεται στη συμπεριφορά και στις δράσεις ενός μέλους του Κόμματος, δημιουργούν ένα παράδειγμα που εμπνέει τους υπόλοιπους. Η χαρούμενη αισιοδοξία είναι πιο πειστική από την οργισμένη επιχειρηματολογία. Σε στιγμές μεγάλων δυσκολιών και απογοητεύσεων, απαραίτητα κρίνονται: το κουράγιο, η αυτοπεποίθηση και η επιμονή.
- *Η πιστή συντροφικότητα αποτελεί ένα πολύ σημαντικό γνώρισμα των Εθνικοσοσιαλιστών.* Η συντροφικότητα είναι μία από τις αρχαιότερες αξίες των πολιτικών στρατών και αποδεικνύει την αξία της καθημερινά, στον επαγγελματικό τομέα, όπως, επίσης, και στη μαχητική κοινότητα· και όχι μόνο στις μπυραρίες. Συνεπώς, έχουμε την ευθύνη να επαναφέρουμε τον απρόθυμο σύντροφο πίσω στον σωστό δρόμο. Αν χρειαστεί, δια του εξαναγκασμού. Οι προσωπικές διαφορές διευθετούνται μεταξύ των ίδιων των ανδρών ή με τη βοήθεια του καθοδηγητή τους· η εικόνα ενός ενωμένου Κόμματος είναι κάτι πολύ σημαντικό, και θα πρέπει να γίνει στόχος του καθενός.

- *Πολλά τέκνα, είναι η σπουδαιότερη συνεισφορά ενός μέλους του Κόμματος.* Γίνε παράδειγμα για ολόκληρο το Έθνος. Ο βίος ενός Εθνικοσοσιαλιστή είναι απλός και σεμνός. Το μέλος του Κόμματος είναι προσεκτικό στις κρίσεις του και απεχθάνεται το ψέμα. Η φλυαρία είναι κατώτερη της αξίας ενός ανδρός· η σπατάλη και η απερισκεψία βλάπτουν την εικόνα του Κόμματος.
- *Ας είναι οι σκέψεις και οι δράσεις σου έντιμες.* Το μέλος του Κόμματος πολεμά την αισχρότητα. Χωρίς να του ζητηθεί, υπερασπίζεται πάντοτε, και παντού, την τιμή μιας γυναίκας.
- *Ο Εθνικοσοσιαλισμός υπηρετεί τους Αιώνιους Νόμους.* Θα πρέπει να αποδεχθεί, λοιπόν, τους Αιώνιους Νόμους, ούτως ώστε να υπηρετήσει, ανιδιοτελώς, την κοινότητα και την πρόνοια του Γερμανικού Έθνους, αλλά και να ζήσει σύμφωνα με τους Αιώνιους Νόμους του Αίματός μας, όπως αυτοί εκφράζονται στην Εθνικοσοσιαλιστική Βέλτανσάουνγκ. Εν τέλει, εδώ βρίσκει το μέλος του Κόμματος το νόημα της ύπαρξής του.
- *Για τον Εθνικοσοσιαλιστή, η ζωή σημαίνει Αγώνας.* Το μέλος του Κόμματος πολεμά αδυσώπητα όλους τους εχθρούς του Ράιχ, κι εκείνους των οποίων οι θεωρίες θέτουν σε κίνδυνο τη λαϊκή κοινότητα του Εθνικοσοσιαλιστικού μας Λαού. Ολόκληρη η ζωή μας δεν είναι παρά ένας Αγώνας υπέρ του Γερμανικού Έθνους, υπέρ του *Φύρερ* μας! Ανήκουμε σε αυτόν, και η Εθνικοσοσιαλιστική του Βέλτανσάουνγκ είναι ο ανώτερος Νόμος μας σε αυτόν τον κόσμο.

Ζήτω η Γερμανία! Ζήτω ο Φύρερ!

Το Μέλλον της Γερμανίας

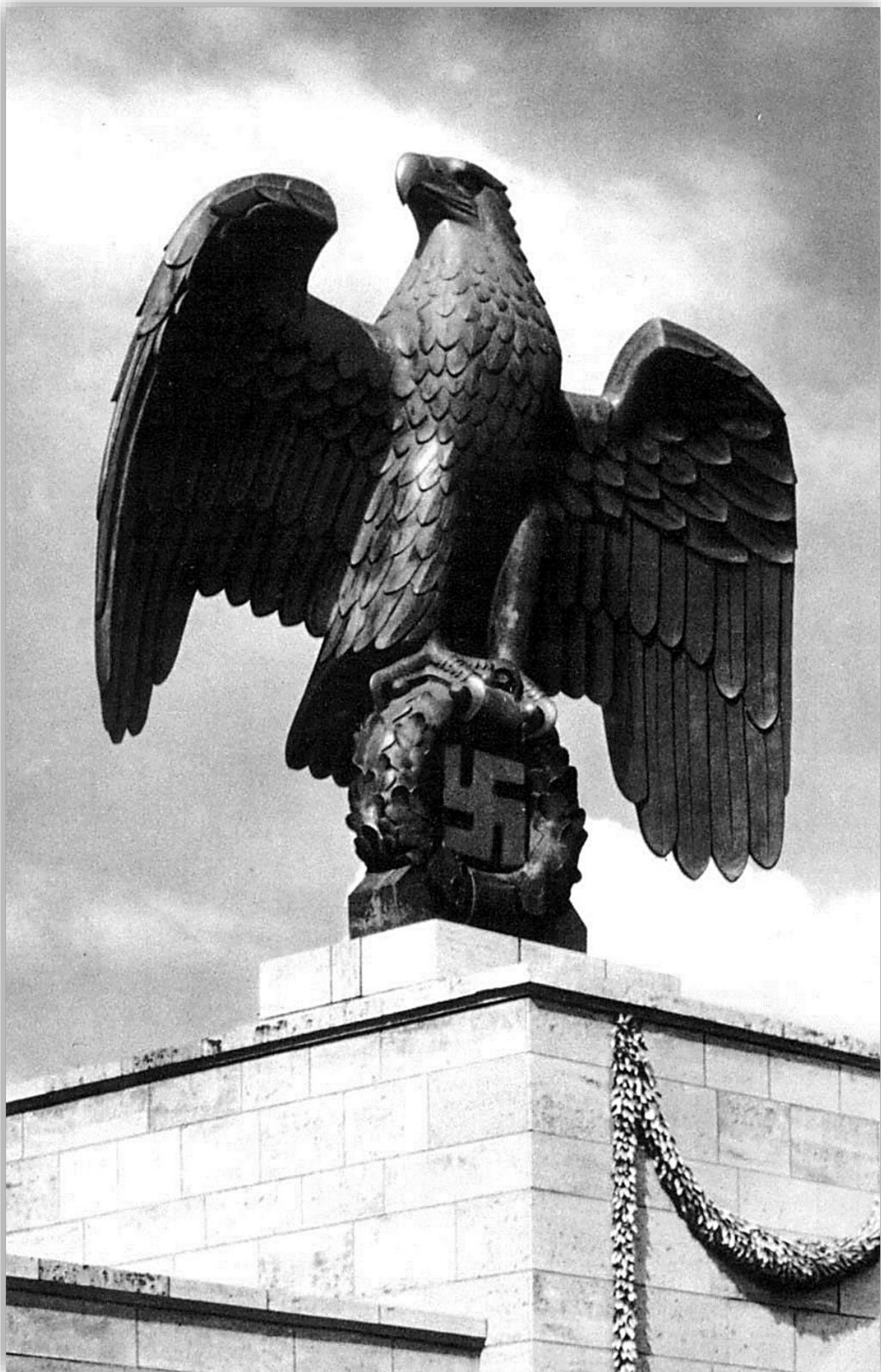
Εμείς θα περάσουμε, μα με σας, η Γερμανία θα ζήσει.
Και όταν δεν μείνει πια κανένας μας,
θα πρέπει να κρατήσετε γερά στα χέρια σας
τη Σημαία που σύραμε έξω από το Κενό.

Ως εκ τούτου, θα πρέπει να σταθείτε αμετακίνητοι,
πατώντας γερά στο έδαφός σας, στη γη σας.
Και θα πρέπει να είστε δυνατοί,
ώστε η Σημαία να μην πέσει ποτέ.
Από γενιά σε γενιά, θα σας ακολουθούν,
και θα έχετε το δικαίωμα να απαιτήσετε
τα ίδια από αυτούς τους Νέους,
έτσι όπως τα απαιτήσατε από τον ίδιο σας τον εαυτό.

Και τότε, η Γερμανία θα σας θυμάται με Υπερηφάνεια,
τη στιγμή που οι καρδιές μας θα ξεχειλίζουν από χαρά,
καθώς αντιλαμβανόμαστε τη σημασία της υπόσχεσής σας,
μα και το γεγονός ότι το έργο μας δεν πήγε χαμένο,
ότι, τελικά, θα αποφέρει καρπούς στον Λαό μας.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Στο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος, 1934

Σημαντικές Ημερομηνίες στην Ιστορία του NSDAP

----

20 Απριλίου 1889

Ο Αδόλφος Χίτλερ γεννιέται στο Μπράουνάου

5 Ιανουαρίου 1919

Ίδρυση του Γερμανικού Εργατικού Κόμματος,
που προηγήθηκε του NSDAP

16 Σεπτεμβρίου 1919

Ο Αδόλφος Χίτλερ γίνεται μέλος του Γερμανικού Εργατικού Κόμματος

24 Φεβρουαρίου 1920

Ανακοινώνεται το Πρόγραμμα του Κόμματος από τον Αδόλφο Χίτλερ,
στο Χόφμπροϋχάους του Μονάχου

29 Ιουλίου 1921

Ο Αδόλφος Χίτλερ γίνεται ο *Φύρερ* του NSDAP

3 Αυγούστου 1921

Ίδρυση των SA

4 Νοεμβρίου 1921

Βάπτισμα πυρός των SA στο Μόναχο

14 – 15 Οκτωβρίου 1922

Εθνική Ημέρα του NSDAP στο Κόμπουργκ

18 Νοεμβρίου 1922

Το NSDAP τίθεται εκτός νόμου στην Πρωσία

27 – 29 Ιανουαρίου 1923

1ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος στο Μόναχο

26 Μαΐου 1923

Ο Άλμπερτ Λίο Σλάγκετερ εκτελείται από τους Γάλλους στον χερσότοπο του Γκολτσχάιμερ, κοντά στο Ντίσελντορφ

8 Νοεμβρίου 1923

Σε ομιλία του στο Μπιργκερμπροϊκέλερ του Μονάχου, ο Αδόλφος Χίτλερ καλεί για μια εθνική επανάσταση

9 Νοεμβρίου 1923

Πορεία προς τη Φέλντχερνχάλε

26 Φεβρουαρίου 1924

Ξεκινά η δίκη του Χίτλερ στο Μόναχο

1 Απριλίου 1924

Ανακοίνωση των ποινών της υπόθεσης Χίτλερ

27 Φεβρουαρίου 1925

Επανίδρυση του NSDAP

18 Ιουλίου 1925

Έκδοση του Α' Τόμου του *«Ο Αγών Μου»*

3 – 4 Ιουλίου 1926

2ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος στη Βαϊμάρη – Ίδρυση της Χιτλερικής Νεολαίας

10 Δεκεμβρίου 1926

Έκδοση του Β' Τόμου του *«Ο Αγών Μου»*

11 Φεβρουαρίου 1927

Άγριος καυγάς στο Φαρουζέλεν, στο Βερολίνο·
η έναρξη του Αγώνα για το Βερολίνο

19 – 21 Αυγούστου 1927

3ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος στη Νυρεμβέργη

6 Ιανουαρίου 1929

Ο Χάινριχ Χίμμλερ γίνεται ο *Ράιχσφύρερ-ϟϟ*

1 – 4 Αυγούστου 1929

4ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος στη Νυρεμβέργη

14 Ιανουαρίου 1930

Βίαιη επίθεση εναντίον του Χορστ Βέσελ

23 Φεβρουαρίου 1930

Ο Χορστ Βέσελ πεθαίνει από τα τραύματα του

5 Ιουλίου 1930

Η Ηγεσία του Κόμματος μεταφέρεται στη «Φαιά Οικία»

15 Ιανουαρίου 1931

Ίδρυση της Εθνικοσοσιαλιστικής Οργάνωσης Εργοστασίων (NSBO)

1 Μαΐου 1931

Ίδρυση της Οργάνωσης Εξωτερικού (NSDAP/AO)

1 Οκτωβρίου 1931

Ίδρυση της Οργάνωσης Γυναικών (NSF)

17 – 18 Οκτωβρίου 1931

Επίσκεψη των SA στο Μπράουνσβαϊγκ

3 Απριλίου 1932

Πρώτο αεροπορικό ταξίδι-περιοδεία του Αδόλφου Χίτλερ
σε όλη τη Γερμανία

13 Απριλίου 1932

Στη Γερμανία, ο Στρατηγός Γκρένερ θέτει εκτός νόμου
τα SA και τα SS

18 Απριλίου 1932

Ίδρυση της Λαϊκής Πρόνοιας (NSV)

15 Ιανουαρίου 1933

Εκλογική νίκη του NSDAP στο Λίππε

30 Ιανουαρίου 1933

Ο Αδόλφος Χίτλερ γίνεται Καγκελάριος του Ράιχ
– Ημέρα Ανάληψης της Εξουσίας

21 Μαρτίου 1933

Ημέρα του Πότσνταμ και τα εγκαίνια του νέου Ράιχσταγκ

19 Ιουνίου 1933

Το NSDAP, στην Αυστρία, τίθεται εκτός νόμου

31 Αυγούστου – 3 Σεπτεμβρίου 1933

5ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος («Συνέδριο του Θριάμβου»)

13 Οκτωβρίου 1933

Δημιουργία της Χρυσής Καρφίτσας του Κόμματος

27 Νοεμβρίου 1933

Ίδρυση της Εθνικοσοσιαλιστικής Οργάνωσης «Ισχύς διά της Χαράς» (KfD)

15 Μαρτίου 1934

Απονομή τιμητικής διάκρισης «Τάγμα του Αίματος»

4 – 9 Σεπτεμβρίου 1934

6ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος
(«Συνέδριο του Θριάμβου της Θελήσεως»)

10 – 16 Σεπτεμβρίου 1935

7ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος («Συνέδριο της Ελευθερίας») –
Τοποθέτηση θεμέλιων λίθων του Kongreßhalle
– Απονομή βραβείων Τέχνης και Επιστήμης από το NSDAP

24 Απριλίου 1936

Δίνεται η εντολή από τον *Φύρερ* να χτιστούν τα τρία Κάστρα του
Τάγματος του NSDAP στο Κρόσινζεε, στο Ζόντχοφεν
και στο Φόγκελσανγκ

8 – 14 Σεπτεμβρίου 1936

8ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος («Συνέδριο της Τιμής»)

17 Απριλίου 1937

Ίδρυση του Εθνικοσοσιαλιστικού Ιπτάμενου Σώματος (NSFK)

6 – 13 Σεπτεμβρίου 1937

9ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος («Συνέδριο της Εργασίας»)

5 – 12 Σεπτεμβρίου 1938

10ο Εθνικό Συνέδριο του Κόμματος
(«Συνέδριο της Μεγάλης Γερμανίας»)

16 Δεκεμβρίου 1938

Απονομή τιμητικής διάκρισης
«Σταυρός Τιμής της Γερμανίδας Μητέρας»

2 Απριλίου 1939

Ο *Φύρερ* εγκαινιάζει την τιμητική διάκριση
«Μακροχρόνια Υπηρεσία στο NSDAP»

